

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 7.12.2022
COM(2022) 697 final

2022/0403 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

av den [xxxx]

om ändring av förordningarna (EU) 648/2012, (EU) nr 575/2013 och (EU) 2017/1131 vad gäller åtgärder för att minska alltför stora exponeringar mot centrala motparter i tredjeland och effektivisera unionens clearingmarknader

(Text av betydelse för EES)

{SEC(2022) 697 final} - {SWD(2022) 697 final} - {SWD(2022) 698 final}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

Förordning (EU) 648/2012¹ (Emir) reglerar derivattransaktioner och innehåller bland annat bestämmelser för att begränsa deras risker genom clearing hos centrala motparter². Centrala motparter tar på sig parternas risk vid handel och blir köpare till alla säljare och säljare till alla köpare. Därigenom bidrar de till att öka effektiviteten och transparensen på marknaden och minska riskerna på finansmarknaderna, särskilt när det gäller derivat.

Emir antogs efter finanskrisen 2008–2009 i syfte att främja finansiell stabilitet och göra marknaderna mer transparenta, mer standardiserade, och därmed säkrare. Enligt Emir ska derivattransaktioner rapporteras för att säkerställa transparens på marknaden för reglerings- och tillsynsmyndigheter och riskerna i samband med derivattransaktioner på lämpligt sätt minskas genom central clearing hos en central motpart eller genom utväxling av säkerheter, s.k. marginalsäkerheter, i bilaterala transaktioner. Centrala motparter och de risker de hanterar har ökat betydligt sedan Emir antogs.

År 2017 offentliggjorde kommissionen två lagstiftningsförslag om ändring av Emir, vilka båda antogs av medlagstiftarna 2019. Genom Emir Refit³ omkalibrerades vissa av kraven i Emir för att garantera deras proportionalitet och samtidigt säkerställa finansiell stabilitet. Mot bakgrund av de framväxande problemen följde av den ökande riskkoncentrationen hos centrala motparter, särskilt centrala motparter i tredjeland, gjordes en översyn av den tillsynsmässiga ramen i Emir 2.2⁴ och ett förfarande för bedömning av systemvikten hos centrala motparter i tredjeland fastställdes. Förfarandet genomförs av Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (Esma) i samarbete med Europeiska systemrisknämnden (ESRB) och de utgivande centralbankerna. Emir kompletterades genom förordningen om återhämtning och resolution av centrala motparter⁵, som antogs 2020⁶ i syfte att skapa beredskap för en situation där en central motpart i EU hamnar i ett allvarligt finansiellt nödläge, vilket även om det är osannolikt skulle få enormt stora konsekvenser⁷.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister, EUT L 201, 27.7.2012.

² Se bilaga 7 till den åtföljande konsekvensbedömningen för en detaljerad bakgrund om derivat och hur centrala motparter verkar på finansmarknader.

³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/834 av den 20 maj 2019 om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 vad gäller clearingkravet, ett tillfälligt upphävande av clearingkravet, rapporteringskraven, riskbegränsningsteknikerna för OTC-derivatkontrakt som inte clearas av en central motpart, registreringen och tillsynen av transaktionsregister samt kraven för transaktionsregister (Text av betydelse för EES), EUT L 141, 28.5.2019, s. 42.

⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2099 av den 23 oktober 2019 om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 vad gäller förfarandena för och de myndigheter som ska delta i auktorisationen av centrala motparter samt om kraven för godkännande av centrala motparter i tredjeland, EUT L 322, 12.12.2019, s. 1.

⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/23 av den 16 december 2020 om en ram för återhämtning och resolution av centrala motparter, EUT L 22, 22.1.2021, s. 1.

⁶ Förordningen bygger på standarder som utformats av rådet för finansiell stabilitet i finanskrisens efterdyningar. Se *Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions*, rådet för finansiell stabilitet (november 2011) http://www.financialstabilityboard.org/publications/r_111104cc.pdf. Uppdaterad i oktober 2014 med sektorspecifika bilagor http://www.financialstabilityboard.org/wp-content/uploads/r_141015.pdf.

⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/23 av den 16 december 2020 om en ram för återhämtning och resolution av centrala motparter, EUT L 22, 22.1.2021, s. 1.

I och med Emir upprättades en stabil ram för central clearing, men vissa områden av den nuvarande tillsynsramen har visat sig vara alltför komplicerade. Detta gör det svårare för centrala motparter i EU att locka till sig företag, både inom EU och internationellt. Tillsynsmyndigheternas godkännandeförfaranden för att centrala motparter i EU ska få lansera nya clearingtjänster och verksamheter eller ändra sina riskmodeller är ofta onödigt långa och krångliga. De nuvarande reglerna är avsedda att säkerställa säkerheten för och sundheten hos centrala motparter i EU, men detta kan göras på många sätt och de befintliga förfarandena har kritiserats eftersom de anses vara alltför långsamma och i vissa fall oproportionerliga i förhållande till den planerade ändringen. Det ska inte ta flera år att få en ny produkt godkänd och ändringar i riskmodeller måste kunna göras snabbt för att kunna ta hänsyn till förändringar på marknaden eller av det ekonomiska läget. Att godkännanden dröjer leder till ökade kostnader och gör centrala motparter mindre attraktiva, vilket i sin tur minskar EU:s attraktionskraft som en plats att bedriva affärsverksamhet på. Detta förslag syftar till att minska dessa hinder för att främja moderna och konkurrenskraftiga centrala motparter i EU som kan locka till sig affärer.

Emir utgör ett omfattande och stabilt tillsynsregelverk för centrala motparter, och den nyligen antagna förordningen om återhämtning och resolution av centrala motparter bidrar till att ytterligare stärka sundheten hos centrala motparter i EU. Syftet med förslaget är att utvecklingen av EU:s ekosystem för central clearing även i fortsättningen ska grundas på ett starkt regelverk och stark tillsyn. Robusta och säkra centrala motparter ökar förtroendet för det finansiella systemet och främjar på ett avgörande sätt likviditeten på viktiga marknader. Att ekosystemet för clearing är säkert, robust och motståndskraftigt är en förutsättning för att det ska kunna växa ytterligare. EU:s ekosystem för central clearing bör både göra det möjligt för företag i EU att säkra sina risker på ett effektivt och tryggt sätt och samtidigt skydda den finansiella stabiliteten i stort. Då kan central clearing främja EU:s ekonomi. Syftet med förslaget är också att ge företagen bättre förutsättningar att förutsäga sina likviditetsbehov i samband med central clearing. Ett konkurrenskraftigt och effektivt ekosystem för central clearing i EU kommer att öka clearingverksamheten, men central clearing medför även risker genom att transaktionerna centraliseras till ett fåtal finansiellt systemviktiga centrala motparter. Det är därför nödvändigt att centrala motparter hanterar dessa risker på lämpligt sätt och att de även i fortsättningen står under noggrann tillsyn både nationellt och på EU-nivå. Syftet med förslaget är därför att säkerställa en robust och gemensam tillsyn som bygger på EU:s befintliga tillsynssystem.

Ända sedan 2017 har det dessutom gång på gång uttryckts oro över de fortsatta risker för EU:s finansiella stabilitet som är en följd av att clearingen i alltför hög grad är koncentrerad till vissa centrala motparter i tredjeland, inte minst i ett stressat läge. Situationer med hög risk men låg sannolikhet kan likväl bli verklighet och EU måste ha beredskap att hantera dem⁸. De centrala motparterna i EU har generellt sett visat sig vara motståndskraftiga, men erfarenheten visar att EU:s clearingsystem kan förstärkas, vilket skulle främja den finansiella stabiliteten. Ett öppet strategiskt oberoende innebär dock samtidigt att EU måste skydda sig mot risker för den finansiella stabiliteten som kan uppstå när aktörer på EU:s marknad är alltför beroende av enheter i tredjeland, eftersom detta kan vara en källa till sårbarhet. Syftet med förslaget är därför att göra likvärdighetsreglerna i Emir mer proportionerliga och att i högre grad skräddarsy samarbetet med utländska tillsynsmyndigheter till hur stor risk som centrala motparter i tredjeländer utgör, utan att göra avkall på kravet att tredjeländer måste ha ett starkt regelverk. Det föreslås även att likvärdighetsförfarandet förenklas vid särskilt låga risker för central clearing i ett tredjeland. Förslaget syftar även till att bygga upp EU:s kapacitet för

⁸ [...]

central clearing och därmed öka likviditeten hos centrala motparter i EU i syfte att minska de risker för EU:s finansiella stabilitet som alltför stora exponeringar mot centrala motparter i tredjeland medför. Enligt detta förslag ska alla marknadsaktörer som omfattas av ett clearingkrav därför inneha aktiva konton hos centrala motparter i EU för clearingprodukter som Esma har fastställt vara av stor systemvikt för EU:s finansiella stabilitet.

Förslaget kompletteras med ett förslag till direktiv om införande av ett begränsat antal ändringar av direktiv 2013/36/EU⁹ (*kapitalkravsdirektivet*), direktiv (EU) 2019/2034¹⁰ (*värdepappersföretagsdirektivet*) och direktiv 2009/65/EU¹¹ (*fondföretagsdirektivet*) vad gäller behandlingen av koncentrationsrisk mot centrala motparter och motpartsrisk i centralt clearade derivattransaktioner. Dessa ändringar är nödvändiga för att uppnå målen med Emir-översynen och säkerställa samstämmighet. De två förslagen bör därför läsas tillsammans.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

Förslaget har kopplingar till, och är förenligt med, andra EU-åtgärder och pågående initiativ med syfte att i) främja kapitalmarknadsunionen¹², ii) förstärka EU:s öppna strategiska oberoende och iii) förbättra effektiviteten och ändamålsenligheten i tillsynen på EU-nivå.

För det första är clearingkapaciteten en viktig dimension för kapitalmarknadsunionen.

Syftet med kapitalmarknadsunionen är att skapa djupa och likvida kapitalmarknader inom EU som tillgodoser behoven hos unionens invånare, företag och finansinstitut. Covid-19-krisen har gjort det än mer brådskande att förverkliga kapitalmarknadsunionen eftersom marknadsbaserad finansiering är en avgörande faktor för den europeiska ekonomins återhämtning och återgången till långsiktig tillväxt. Säkra, robusta och konkurrenskraftiga post-trade-arrangemang i EU, i synnerhet central clearing, är av grundläggande betydelse för en väl fungerande kapitalmarknadsunion. De föreslagna lagstiftningsändringarna, bland annat en ytterligare förstärkning av tillsynsramen, skulle bidra till utvecklingen av ett effektivare och säkrare post-trade-landskap inom EU.

För det andra är konkurrenskraftiga, välutvecklade och motståndskraftiga centrala motparter i EU en förutsättning för EU:s strategi för öppet strategiskt oberoende.

I kommissionens meddelande om öppet strategiskt oberoende¹³ anges hur EU kan stärka detta oberoende på de makroekonomiska och finansiella områdena genom att särskilt (men inte enbart) vidareutveckla EU:s finansmarknadsinfrastruktur och öka dess motståndskraft. Genom att bygga upp ett starkt och stabilt system för central clearing i EU minskas riskerna för ett alltför stort beroende av centrala motparter i tredjeland och deras tillsynsmyndigheter.

⁹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG, EUT L 176, 27.6.2013.

¹⁰ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034 av den 27 november 2019 om tillsyn av värdepappersföretag och om ändring av direktiven 2002/87/EG, 2009/65/EG, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU och 2014/65/EU, EUT L 314, 5.12.2019.

¹¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG av den 13 juli 2009 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) (omarbetning), EUT L 302, 17.11.2009.

¹² Meddelande från kommissionen, *En kapitalmarknadsunion för människor och företag – en ny handlingsplan*, COM(2020) 590 final.

¹³ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska centralbanken, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén, *Det europeiska ekonomiska och finansiella systemet: främja öppenhet, styrka och motståndskraft*, COM(2021) 32 final.

För det tredje visar **den senaste utvecklingen på energimarknaderna**, där många energibolag får likviditetsproblem när de använder derivatmarknader, även att det är nödvändigt att stärka Emir så att riskerna för EU:s finansiella stabilitet fortsätter att minska med tanke på de nya utmaningarna. Detta innebär att det är nödvändigt att bygga upp ett säkert, robust och konkurrenskraftigt ekosystem för central clearing i EU som kan stå emot ekonomiska chocker.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Detta initiativ ska ses som ett led i kommissionens bredare agenda för att göra EU-marknaderna mer säkra, stabila, effektiva och konkurrenskraftiga. Det syftar till att säkerställa att alla post-trade-arrangemang, i synnerhet central clearing, som är av grundläggande betydelse för kapitalmarknaderna, är lika säkra, robusta, effektiva och konkurrenskraftiga. En väl fungerande och integrerad kapitalmarknad skulle göra det möjligt för EU:s ekonomi att växa hållbart och bli mer konkurrenskraftig i linje med kommissionens strategiska prioritering ”En ekonomi för människor”, som är inriktad på att skapa goda förutsättningar för att skapa nya arbetstillfällen, tillväxt och investeringar.

Initiativet i fråga har inga direkta och/eller identifierbara effekter som orsakar betydande skada eller påverkar förenligheten med klimatneutralitetsmålen och de skyldigheter som följer av den europeiska klimatlagen¹⁴.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

- **Rättslig grund**

I Emir fastställs den rättsliga och tillsynsmässiga ramen för centrala motparter etablerade i EU och centrala motparter i tredjeland som tillhandahåller centrala clearingtjänster till clearingmedlemmar eller handelsplatser som är etablerade i EU. Den rättsliga grunden för Emir är artikel 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), eftersom det i förordningen fastställs gemensamma bestämmelser för OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister i syfte att undvika skiljaktiga nationella åtgärder eller rutiner och hinder för en väl fungerande inre marknad, samtidigt som finansiell stabilitet säkerställs. Med tanke på att detta initiativ föreslår ytterligare politiska åtgärder för att säkerställa uppnåendet av dessa mål skulle föreliggande lagstiftningsförslag antas enligt samma rättsliga grund.

- **Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)**

De problem som identifierats i konsekvensbedömningen kan inte lösas av medlemsstaterna på egen hand, utan kräver åtgärder på EU-nivå. Förslaget innebär ändringar av Emir för att i synnerhet öka attraktionskraften hos centrala motparter i EU genom att göra det lättare för dem att lansera nya produkter på marknaden, minska kostnaderna för regelefterlevnad och stärka tillsynen av dem på unionsnivå. Åtgärder på EU-nivå skulle därför minska EU:s alltför stora beroende av centrala motparter i tredjeland och därmed riskerna för EU:s finansiella stabilitet. En säker, robust, effektiv och konkurrenskraftig marknad för centrala

¹⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1119 om inrättande av en ram för att uppnå klimatneutralitet och om ändring av förordningarna (EG) nr 401/2009 och (EU) 2018/1999 (*europeisk klimatlag*), EUT L 243, 9.7.2021.

clearingtjänster bidrar till djupare och mer likvida marknader i EU och är avgörande för en väl fungerande kapitalmarknadsunion.

Medlemsstaterna och de nationella tillsynsmyndigheterna kan inte på egen hand lösa de systemrisker som är en följd av att starkt integrerade och sammanlänkade centrala motparter bedriver verksamhet över gränserna som sträcker sig utöver de nationella jurisdiktionerna. De kan inte heller begränsa de risker som följer av skillnader i nationell tillsynspraxis. Medlemsstaterna kan inte på egen hand öka attraktionskraften hos centrala motparter i EU och hantera den ineffektiva ramen för samarbete mellan nationella tillsynsmyndigheter och EU-myndigheter. Emirs mål att öka säkerheten, stabiliteten, effektiviteten och konkurrenskraften för centrala motparter i EU på den inre marknaden och säkerställa finansiell stabilitet kan således inte i tillräcklig utsträckning uppnås av medlemsstaterna, vilket bekräftades av medlagstiftarna 2012 när Emir antogs (och 2019 när Emir Refit och Emir 2.2 antogs). På grund av åtgärdernas omfattning kan dessa mål bättre uppnås på EU-nivå i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen.

- **Proportionalitetsprincipen**

Syftet med förslaget är att säkerställa att Emirs mål uppnås på ett proportionellt, effektivt och ändamålsenligt sätt. Med tanke på förslagets karaktär måste en avvägning göras mellan åtgärdernas effektivitet när det gäller att öka clearingen hos centrala motparter i EU och kostnadseffekterna för clearingdeltagarna. Denna avvägning kommer att beaktas i kalibreringen och utformningen av åtgärderna så att kostnaderna blir proportionerliga. Förslaget innehåller även en granskning av tillsynsrutinerna för centrala motparter i EU för att lösa deras problem på grund av ineffektiva godkännandeförfaranden. Målet med ändringarna av tillsynsarkitekturen är vidare att ta hänsyn till behovet av ökat samarbete mellan myndigheterna i EU med tanke på centrala motparterets växande betydelse, utan att detta påverkar de offentligfinansiella skyldigheterna hos myndigheterna i etableringsmedlemsstaten. Den oro som uttryckts av berörda parter, däribland Esma, beaktas dessutom genom att det införs ett krav på aktivt konto, en övervakning på EU-nivå av överföringen av EU-företags alltför stora exponeringar mot systemviktiga centrala motparter i tredjeland (*centrala motparter i kategori 2*) till centrala motparter i EU, samt ett förfarande med efterhandsgodkännande/implicit validering eller godkännande av vissa ändringar av centrala motparterets riskmodeller eller utvidgning av tjänsteutbud, utan att målen med Emir äventyras. Förslaget går inte längre än vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål, med hänsyn till behovet av att övervaka och begränsa eventuella risker som den verksamhet som bedrivs av centrala motparter, inbegripet centrala motparter i tredjeland, kan utgöra för den finansiella stabiliteten. Proportionaliteten i de rekommenderade policyalternativen bedöms vidare i kapitlen 7 och 8 i den åtföljande konsekvensbedömningen.

- **Val av instrument**

Eftersom Emir är en förordning kan den bara ändras genom ett rättsligt instrument av samma slag.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning**

För att utvärdera om Emir säkerställer EU:s finansiella stabilitet på ett tillfredsställande sätt genomförde kommissionens avdelningar omfattande samråd med ett stort antal berörda parter, inklusive EU-organ (ECB, Europeiska systemrisknämnden [ESRB] och de europeiska

tillsynsmyndigheterna), medlemsstaterna, ledamöter av Europaparlamentets utskott för ekonomi och valutafrågor, finanstjänstesektorn (banker, pensionsfonder, investeringsfonder, försäkringsbolag osv.) samt icke-finansiella företag. Samråden visade att det finns risker för EU:s finansiella stabilitet som beror på en alltför stor koncentration av clearing hos ett fåtal centrala motparter i tredjeländ. Dessa risker är särskilt relevanta i ett stressscenario.

Med tanke på att Emir 2.2 trädde i kraft relativt nyligen och det faktum att vissa av kraven ännu inte börjat tillämpas¹⁵ ansåg kommissionens avdelningar att det inte var lämpligt att göra en fullständig utvärdering av hela ramverket. I stället identifierades viktiga områden direkt baserat på de berörda parternas bidrag och en intern analys (i avsnitt 3 om problemdefinition i den konsekvensbedömning som åtföljer förslaget ges en förklaring av de nuvarande reglernas ineffektivitet).

- **Samråd med berörda parter**

Kommissionen har samrått med berörda parter under hela utarbetandet av detta förslag, särskilt genom följande:

- Ett riktat samråd den 8 februari–22 mars 2022¹⁶. Det beslutades att samrådet skulle vara riktat och frågorna inriktades på ett mycket specifikt och tekniskt område. Det riktade samrådet besvarades av 71 berörda aktörer via ett onlineformulär. Vissa konfidentiella svar inlämnades även via e-post.
- En uppmaning från kommissionen att inkomma med synpunkter den 8 februari–8 mars 2022¹⁷.
- Samråd med berörda aktörer via arbetsgruppen för att hantera möjligheter och utmaningar i samband med att derivat flyttas från Förenade kungariket till unionen under första halvåret 2021, med flera kontaktmöten med berörda aktörer i februari, mars och juni 2021.
- Möten med ledamöter av Europaparlamentet den 4 maj samt flera efterföljande bilaterala möten.
- Möten med sakkunniga från medlemsstaterna den 30 mars 2022, den 16 juni 2022 och den 8 november 2022.
- Möten med kommittén för finansiella tjänster den 2 februari och den 16 mars 2022.
- Möten med ekonomiska och finansiella kommittén den 18 februari och den 29 mars 2022.
- Bilaterala möten med berörda parter och konfidentiell information som inkommit från ett stort antal parter.

Huvudbudskap från samrådsförfarandet:

¹⁵ De tekniska standarderna för tillsyn av förfaranden för godkännande av utvidgning av tjänster eller godkännanden av ändringar av riskmodeller enligt artikel 15 respektive 49 i Emir har t.ex. inte antagits ännu.

¹⁶ https://ec.europa.eu/info/business-economy-euro/banking-and-finance/regulatory-process-financial-services/consultations-banking-and-finance/targeted-consultation-review-central-clearing-framework-eu_en.

¹⁷ https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/13378-Derivatclearing-oversyn-av-forordningen-om-Europas-marknadsinfrastrukturer_sv.

- Det arbete som inleddes 2021 visade att det kommer att ta tid att göra clearing mer attraktiv, främja utvecklingen av infrastrukturer på EU-nivå och stärka tillsynsramen.
- Olika åtgärder föreslogs som kunde bidra till att göra centrala motparter och clearingverksamhet i EU mer attraktiva och säkerställa att riskerna hanteras och övervakas på lämpligt sätt.
- Dessa åtgärder omfattas inte bara av kommissionens och medlagstiftarnas behörighet utan skulle eventuellt även kräva åtgärder från ECB, nationella centralbanker, europeiska tillsynsmyndigheter, centrala motparter och banker.
- Samrådet visade att marknadsaktörerna i allmänhet föredrar en marknadsdriven strategi för lagstiftningsåtgärderna samt åtgärder för att minimera kostnaderna och se till att marknadsaktörer i EU förblir konkurrenskraftiga på internationell nivå. Lagstiftningsåtgärder fick dock visst stöd, särskilt åtgärder för ett snabbare godkännandeförfarande för centrala motparter, nya produkter och tjänster¹⁸.
- Följande åtgärder ansågs vara lämpliga för att öka attraktionskraften hos centrala motparter i EU: krav på aktivt konto hos en central motpart i EU, åtgärder för att göra det lättare för centrala motparter i EU att utvidga sitt tjänsteutbud, breddning av kretsen clearingdeltagare, ändringar av reglerna för säkringsredovisning samt bättre förutsättningar för finansiering och likviditetsförvaltning för centrala motparter i EU.

I förslaget beaktas dessa synpunkter från berörda parter samt synpunkter som inkommit i samband med möten med en stort antal berörda parter, EU-myndigheter och institutioner. Förslaget innebär att det införs riktade ändringar av Emir för att uppnå följande:

- Öka attraktionskraften hos centrala motparter i EU genom att förenkla förfarandena för att lansera produkter och ändra modeller och parametrar. För vissa ändringar införs vidare ett förfarande med implicit godkännande eller validering/efterhandsgodkännande/granskning. Därmed kan centrala motparter i EU snabbare införa nya produkter och ändra modeller, samtidigt som det säkerställs att lämpliga riskhänsyn tas även i fortsättningen och att den finansiella stabiliteten inte äventyras. Detta gör i sin tur centrala motparter i EU mer konkurrenskraftiga.
- Uppmuntra central clearing i EU för att skydda den finansiella stabiliteten genom att kräva att clearingmedlemmar och kunder, direkt eller indirekt, innehar ett aktivt konto hos centrala motparter i EU, samt underlätta clearing för kunder. Detta kommer att bidra till att minska exponeringarna mot, och det alltför stora beroendet av, centrala motparter i kategori 2, vilket utgör en risk för EU:s finansiella stabilitet.
- Förbättra bedömningen och hanteringen av gränsöverskridande risker genom att säkerställa att myndigheter i EU har tillräckliga befogenheter och tillräcklig information för att övervaka riskerna i förhållande till centrala motparter i både EU och tredjeland, bland annat genom att utöka deras inbördes samarbete på tillsynsområdet.
- **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

Kommissionen utarbetade förslaget med stöd av följande externa expertis och externa data:

¹⁸ Helst inga/begränsat stöd för högre kapitalkrav i kapitalkravsförordningen för exponeringar mot centrala motparter i kategori 2, mål för minskad exponering mot specifika centrala motparter i kategori 2, krav på clearing i EU och makrotillsynsverktyg.

- **Esmas rapport** enligt artikel 25.2c i Emir som lades fram för kommissionen i december 2021¹⁹. I rapporten beaktades även svaren på Esmas undersökningar och uppgiftsinsamling från centrala motparter och clearingdeltagare.
- **ESRB:s svar** på Esmas samråd enligt artikel 25.2c i Emir, utfärdad i december 2021²⁰.
- Statistik från **Banken för internationell betalningsutjämning**.
- **CEPS**, 2021, *Setting EU CCP policy – much more than meets the eye*.
- Databasen **ClarusFT**.

Dessa synpunkter har kompletterats med delvis konfidentiella, kvantitativa och kvalitativa synpunkter från finansmarknadsaktörer.

• **Konsekvensbedömning**

Kommissionen gjorde en konsekvensbedömning av relevanta policyalternativ. Policyalternativen identifierades på grundval av följande fyra drivkrafter: i) Komplicerade, krångliga och långa administrativa förfaranden, ii) begränsat deltagande i centrala motparter i EU och koncentration till befintliga centrala motparter, iii) sammanlänkningarna inom EU:s finansiella system och iv) ineffektiv ram för tillsynssamarbete. Policyalternativen bedömdes mot de specifika målen att öka attraktionskraften hos centrala motparter i EU, uppmuntra clearing hos centrala motparter i EU och förbättra bedömningen och hanteringen av gränsöverskridande risker.

Konsekvensbedömningen fick den 14 september 2022 ett positivt yttrande med kommentarer från nämnden för lagstiftningskontroll²¹, som lade fram följande huvudrekommendationer till förbättringar:

- Förklara hur framgång med initiativet skulle se ut och hur detta kommer att övervakas på ett ändamålsenligt sätt.
- Överväga fler alternativ.
- Förklara resonemanget bakom och den planerade utformningen av viktiga åtgärder som ska hanteras via genomförandeförordningar samt klargöra de kriterier och parametrar som kommer att utgöra ramen för utarbetandet av dessa.

De begärda förklaringarna har lagts till i de relevanta avsnitten i konsekvensbedömningen.

På grundval av bedömningen och jämförelsen av alla policyalternativ var slutsatsen i konsekvensbedömningen att följande policyalternativ rekommenderas:

- **Åtgärder för att öka attraktionskraften hos centrala motparter i EU:** I det rekommenderade förfarandet identifierades en kombination av åtgärder för att förenkla förfarandena för att lansera produkter och ändra modeller, samt för vissa ändringar införa ett förfarande för efterhandsgodkännande/implicit

¹⁹ Esmas rapport om centrala motparter i Förenade kungariket, 2021.

²⁰ https://www.esrb.europa.eu/pub/pdf/other/esrb.letter220120_on_response_to_esma_consultation~3182592790.en.pdf.

²¹ Lägg till länk till nämndens positiva yttrande.

godkännande eller validering. Dessa åtgärder skulle bidra till att förenkla de nuvarande förfarandena och samtidigt skydda den finansiella stabiliteten. Förenkling av förfarandena för att lansera produkter och ändra modeller, samt införande av ett förfarande för efterhandsgodkännande/implicit godkännande eller validering/granskning av vissa ändringar bedömdes också som separata alternativ. Eftersom alternativen individuellt endast delvis skulle bidra till att uppnå målen ansågs en kombination av båda alternativen vara lämpligast för att nå de uppsatta målen.

- **Åtgärder för att uppmuntra central clearing i EU för att skydda den finansiella stabiliteten:** En kombination av olika alternativ ansågs vara lämpligast för att uppnå målen. Alternativen skulle omfatta följande aspekter: i) Ett krav på att clearingmedlemmar och kunder ska inneha ett aktivt konto hos en central motpart i EU. ii) Säkerställa efterlevnad av de nya kraven för clearingverksamhet. iii) Uppmuntra offentliga enheter som clearar frivilligt via en central motpart att göra detta i EU via ett meddelande. vi) Underlätta central clearing. Om dessa alternativ kombineras skulle det vara möjligt att komma till rätta med det alltför stora beroendet av centrala motparter i kategori 2, öka den centrala clearingens inom EU och undanröja hindren för central clearing. En del av dessa åtgärder kan kräva rättsakter på nivå 2 som anger de specifika aspekterna. Policyalternativen har även bedömts separat, men en kombination av alternativen ansågs vara mest ändamålsenlig för att uppnå målen.
- **Åtgärder för att stärka bedömningen och hanteringen av gränsöverskridande risker:** Riktade ändringar av den nuvarande tillsynsramen ansågs vara lämpligast och mest proportionerligt eftersom de skapar den rätta balansen mellan att uppnå följande mål: i) Förstärka ramen för en heltäckande bedömning av gränsöverskridande risker, ii) stärka EU:s finansiella stabilitet, och iii) öka attraktionskraften hos centrala motparter i EU. Resolutionsbeslut som påverkar centrala motparter, clearingmedlemmar och kunder fattas dock på nationell nivå och medlemsstaterna kommer även i fortsättningen att ha det yttersta ansvaret för att hantera problemdrabbade centrala motparter som auktoriserats inom deras jurisdiktion.
- Totalt sett kommer paketet med alternativ att ha en positiv inverkan på post-trade-landskapet inom EU genom att öka attraktionskraften hos centrala motparter i EU, uppmuntra central clearing i EU och förbättra bedömningen och hanteringen av gränsöverskridande risker, vilket i sin tur kommer att göra EU:s finansmarknader mer konkurrenskraftiga och främja EU:s finansiella stabilitet.
- **Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling**

Initiativet syftar till att öka attraktionskraften hos centrala motparter i EU, minska EU-marknadsaktörernas alltför stora beroende av centrala motparter i tredjeland, skydda EU:s finansiella stabilitet och stärka EU:s öppna strategiska oberoende. Syftet är därmed inte specifikt att uppnå kostnadsminskningar. Det rekommenderade alternativet för att öka attraktionskraften hos centrala motparter i EU kommer dock att leda till enklare förfaranden för centrala motparter i EU, vilket genom att minska de administrativa bördorna och effektivisera de centrala motparternas verksamhet i sin tur kommer att leda till lägre kostnader. Den ungefärliga storleken på dessa kostnadsbesparingar har uppskattats utifrån kontakter med berörda parter och flera antaganden, som behövdes för att extrapolera effekterna för hela EU. Kostnadsbesparingen är av administrativ karaktär och räknas

följaktligen som ”ut” enligt principen ”en in och en ut”. Det ungefärliga intervallet uppgår till cirka 5 miljoner euro till 15 miljoner euro (totalt för EU). Detta kommer sannolikt att koncentreras till ett fåtal centrala motparter i EU (eftersom få centrala motparter i EU kan tänkas föra ut nya produkter på marknaden under ett visst år) och kommer sannolikt även att öka deras attraktionskraft. Vad gäller eventuella tilläggskostnader som är relevanta för principen ”en in och en ut”, dvs. mycket begränsat pappersarbete för att öppna ett konto hos en central motpart, är de administrativa kostnaderna försumbara (se närmare information i bilaga 3 till den åtföljande konsekvensbedömningen).

Vad beträffar kravet att inneha ett aktivt konto har, enligt kommissionens avdelningars uppskattning som grundar sig på konfidentiell information, ungefär 60 % av EU-kunder till EU-clearingmedlemmar redan ett konto för clearing av ränteswappar hos en central motpart i EU, och omkring 85 % har ett konto för creditswappar. Att öppna ett konto hos en central motpart i EU för dessa typer av produkter skulle följaktligen inte bli en tilläggskostnad för dessa kunder. Eventuella kostnader kan dessutom bero på vilken central motpart de är medlemmar i: enligt konfidentiell information som kommissionens avdelningar har tagit del av är kostnaden hos vissa centrala motparter i EU t.ex. noll på vissa villkor. Kravet att inneha ett aktivt konto kommer att anges närmare i en teknisk standard för tillsyn som Esma ska utarbeta och kommer att genomgå ett offentligt samråd och en kostnads-nyttoanalys.

- **Grundläggande rättigheter**

EU har förbundit sig att tillämpa höga standarder i fråga om skydd av grundläggande rättigheter och har undertecknat ett stort antal människorättskonventioner. Förslaget respekterar dessa rättigheter, särskilt de ekonomiska rättigheterna, såsom de förtecknas i de viktigaste FN-konventionerna om mänskliga rättigheter, Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna som är integrerad i EU-fördragen och den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget påverkar inte unionens budget.

Detta lagstiftningsinitiativ kommer inte att påverka Esmas eller andra EU-organs utgifter.

I konsekvensbedömningen identifierades endast måttliga extra kostnader för Esma, samtidigt som de föreslagna åtgärderna skapar effektivitetsvinster som leder till kostnadsminskningar. Vissa bestämmelser förtydligar och omkalibrerar dessutom Esmas roll. Det handlar inte om nya uppgifter och bestämmelserna anses därför vara budgetneutrala.

De kostnader som identifierats rör upprättande och drift av en ny central databas, dvs. ett it-verktyg för inlämning av tillsynshandlingar. Även om Esma kan komma att ådra sig högre kostnader i samband med utveckling eller val av ett sådant it-verktyg, samt även för handhavandet av detsamma, kommer it-verktyget samtidigt att leda till effektivitetsvinster som kommer att vara till nytta för Esma. Effektivitetsvinsterna består av betydligt mindre manuellt arbete när det gäller att avstämning och utbyte av handlingar, uppföljning av tidsfrister och frågor samt samordning med nationella behöriga myndigheter, kollegiet och tillsynskommittén för centrala motparter. Dessa fördelar kommer sannolikt att uppväga de kostnader som uppkommer.

Inledande ytterligare (pappers)arbete i samband med ändringar av verktyg och förfaranden och stärkt samarbete kan öka kostnaderna i början, men de kommer sannolikt att minskas eller

förhålla sig stabila med tiden. Esma ska i synnerhet utarbeta tekniska standarder för tillsyn och genomförande om formatet för och innehållet i de handlingar som centrala motparter ska lämna in till tillsynsmyndigheterna i samband med en ansökan, om standarder för rapportering om clearingverksamhet och exponering mot centrala motparter i tredjeland, en specificering av kravet att clearingmedlemmar och kunder ska inneha ett aktivt konto hos en central motpart i EU samt ett antal rapporter, bland annat en årsrapport om resultatet av Esmas övervakningsverksamhet och gränsöverskridande verksamhet och en halvårsrapport om icke-finansiella motparter clearingverksamhet. När Esma genomför denna verksamhet kan myndigheten bygga på befintliga interna processer och förfaranden och kan vid behov omvandla dessa förfaranden till tekniska standarder för tillsyn och genomförande. Vid fastställande av kravet på ett aktivt konto för vissa redan identifierade instrument och deras fortlöpande övervakning kan Esma beakta det arbete som myndigheten redan har genomfört enligt artikel 25.2c i Emir för att bedöma vilka clearingtjänster som tillhandahålls av centrala motparter i kategori 2 som är av stor systemvikt för unionen eller för en eller flera av dess medlemsstater och kanske därför bara behöva mycket begränsade ytterligare resurser.

En annan kategori som ska beaktas i kostnadsanalysen är ändring av förfaranden och verktyg för den nya ramen för tillsynssamarbete. Samarbete i gemensamma tillsynsgrupper och upprättande av en gemensam övervakningsmekanism på EU-nivå är nya inslag i den tillsynsmässiga ramen. De är huvudsakligen verktyg för att förbättra samarbetet mellan myndigheter och omfattar arbetsuppgifter som i allt väsentligt redan utförs av myndigheterna, utom övervakningen av genomförandet av de krav som anges för aktiva konton hos centrala motparter i EU, såsom tillgångsavgifter som de centrala motparterna tar ut av kunderna för aktiva konton. Dessa nya strukturer kommer sannolikt att kräva en viss omorganisering av resurserna och eventuellt ytterligare möten, men kommer inte att ha betydande budgetkonsekvenser. Den omkalibrerade tillsynsprocessen har även fördelar. Ansvarsfördelningen blir tydligare, onödigt dubbelarbete undviks och arbetsbördan minskar till följd av införandet av förfaranden med implicit godkännande/validering, som gör det möjligt för Esma och de nationella behöriga myndigheterna att inrikta sig på de väsentliga aspekterna av tillsynen när det gäller utvidgning av centrala clearingtjänster och ändringar av de centrala motparternas riskmodeller.

Den föreslagna ändringen som syftar till att klargöra att Esma kan återkalla godkännandet av centrala motparter i tredjeland som vägrar att betala avgifter till Esma kommer att vara en kostnadsmässigt positiv aspekt. Detta innebär att Esma undviker mycket arbete som myndigheten inte får ersättning för.

Dessutom införs ytterligare bestämmelser som förtydligar och omkalibrerar Esmas roll, vilka ska anses vara budgetneutrala. Esma är till exempel redan skyldig att avge ett yttrande innan de nationella behöriga myndigheterna antar vissa beslut. Innehållet i dessa beslut omkalibreras dock för att säkerställa ökad effektivitet i tillsynsprocessen. Esma ges en formell möjlighet att avge ett yttrande om centrala motparter årliga översyner och utvärderingar samt återkallande av auktorisation och marginalsäkerheter. Esma kommer även att ha en tydlig samordningsroll och kommer att utfärda rekommendationer i en krissituation. Dessa arbetsuppgifter har i allt väsentligt anknytning till Esmas befintliga och pågående uppdrag. Bestämmelserna förtydligar och stärker därmed Esmas ställning genom att fastställa en tydlig ansvarsfördelning.

Mindre ändringar av andra EU-organs roller införs, såsom Europeiska kommissionen eller Europeiska centralbanken, men de kommer inte att påverka budgeten.

5. ÖVRIGA INSLAG

• Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering

Åtgärderna syftar till att öka attraktionskraften hos centrala motparter i EU och stärka tillsynen av gränsöverskridande risker i EU. Därför övervägs flera ändringar av Emir, och i vissa fall av andra EU-rättsakter. Förslaget säkerställer att berörda EU-organ kan få tillgång till relevant information, vilket inte ger upphov till otillbörliga kostnader. Förslaget innehåller en bestämmelse om att Emir-förordningen bör utvärderas i sin helhet, med särskild tonvikt på förordningens ändamålsenlighet och effektivitet när det gäller de ursprungliga målen (dvs. att förbättra effektiviteten och säkerheten på EU:s clearingmarknader och skydda den finansiella stabiliteten). Utvärderingen bör behandla samtliga aspekter av Emir, men särskilt målet att öka attraktionskraften hos centrala motparter i EU. I princip bör denna utvärdering äga rum minst fem år efter det att förordningen träder i kraft och bidrag kommer att inhämtas från alla berörda aktörer.

• Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget

Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget

1. Transaktioner inom grupper

Emir innehåller regler om undantag från clearingkravet enligt artikel 4 och marginalsäkerhetskraven enligt artikel 11 i förordningen för transaktioner inom grupper (inhemska och gränsöverskridande). För att skapa ett säkrare och mer förutsägbart rättsläge när det gäller transaktioner inom grupper ersätts kravet på likvärdighetsbeslut med en förteckning över jurisdiktioner som inte kan undantas. Artikel 3 bör därför ändras för att ersätta behovet av likvärdighetsbeslut med en förteckning över tredjeländer som inte bör beviljas undantag, och artikel 13 bör utgå. Dessa tredjeländer bör vara de länder som är upptagna i förteckningen över högrisktredjeländer med strategiska brister i sina system för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism i enlighet med artikel 9 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849, och de länder som är upptagna i bilaga I till unionsförteckningen över icke samarbetsvilliga jurisdiktioner på skatteområdet. Kommissionen ges också befogenhet att anta delegerade akter för att identifiera de tredjeländer vars enheter inte kan undantas trots att de inte är uppförda på dessa förteckningar. Att en enhet är uppförd på dessa förteckningar är inte nödvändigtvis den enda faktorn som kan påverka de risker, inbegripet motpartsrisk eller rättslig risk, som är förenade med derivatkontrakt.

2. Clearingkravet

Artikel 4 ändras för att införa ett undantag från clearingkravet om en finansiell motpart i EU eller en icke-finansiell motpart som omfattas av clearingkravet enligt Emir ingår en transaktion med ett pensionssystem som är etablerat i ett tredjeland och är undantaget från clearingkravet enligt sin nationella lagstiftning.

3. Clearingkrav för finansiella motparter

Artikel 4a ändras, vilket innebär att bara derivatkontrakt som inte clearas hos en central motpart som auktoriserats enligt artikel 14 eller godkänts enligt artikel 25 i den förordningen bör ingå i beräkningen av positionen i förhållande till trösklarna i artikel 4a i Emir.

4. Aktivt konto

En ny artikel 7a införs i syfte att hantera de risker som är förenade med att clearingmedlemmar och kunder i EU har alltför stora exponeringar mot centrala motparter i

tredjeland som tillhandahåller clearingtjänster som Esma fastställt vara av stor systemvikt för att på detta sätt säkerställa integriteten och stabiliteten hos EU:s finansiella system. Denna artikel innehåller ett krav på att finansiella motparter och icke-finansiella motparter som omfattas av clearingkravet direkt eller indirekt ska inneha aktiva konton hos centrala motparter etablerade i EU, att de ska cleara en viss andel av de tjänster som har fastställts vara av stor systemvikt hos centrala motparter i EU, och att de ska rapportera om detta. Detta krav bör leda till en minskning av alltför stora exponeringar mot clearingtjänster av stor systemvikt som erbjuds av de berörda centrala motparterna i kategori 2 i den grad som är nödvändig för att säkerställa finansiell stabilitet. Esma bör i samarbete med EBA, Eiopa och ESRB och efter att ha hört ECBS, fastställa detaljerna för kalibreringen av den verksamhet som måste upprätthållas i dessa aktiva konton samt rapporteringskrav för transaktioner som clearas i sådana aktiva konton. Om Esma genomför en bedömning enligt artikel 25.2c ges kommissionen befogenhet att anta en delegerad akt för att ändra förteckningen över kategorier av derivatkontrakt som omfattas av kravet att inneha ett aktivt konto genom att lägga till eller ta bort kategorier från denna förteckning.

5. Information om clearingtjänster

En ny artikel 7b införs med ett krav på att clearingmedlemmar och kunder som tillhandahåller clearingtjänster måste informera sina kunder om att det är möjligt att cleara det berörda kontraktet hos en central motpart i EU.

Enligt artikel 7b införs även en skyldighet för clearingmedlemmar och kunder i EU att till de behöriga myndigheterna rapportera om omfattningen av den clearing som genomförs hos centrala motparter i tredjeland. För att säkerställa att den information som måste lämnas in är specificerad och harmoniserad måste Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn och genomförande med närmare uppgifter om den information som krävs.

6. Rapporteringskravet

Artikel 9 ändras för att upphäva undantaget från rapporteringskraven för transaktioner mellan motparter inom en grupp om minst en av motparterna är en icke-finansiell motpart, i syfte att säkerställa insyn i transaktioner inom grupper.

7. Clearingkrav för icke-finansiella motparter

Artikel 10 ändras för att kräva att Esma granskar och när så är lämpligt förtydligar de tekniska standarder för tillsyn som rör kriterierna för att fastställa vilka OTC-derivatkontrakt som på ett objektivet mätbart sätt minskar risker, det så kallade risksäkringsundantaget, fastställandet av trösklar för att korrekt avspeglar riskerna med derivat och deras kännetecken och att Esma överväger huruvida klasserna av OTC-derivat, dvs. ränte-, valuta-, kredit- och aktiederivat, fortfarande är relevanta. Esma uppmanas att överväga och bland annat närmare specificera råvaruderivat.

Artikel 10 ändras också, så att bara derivatkontrakt som inte clearas hos en central motpart som auktoriserats enligt artikel 14 eller godkänts enligt artikel 25 bör ingå i beräkningen av positionen i förhållande till trösklarna.

8. Riskbegränsningstekniker för OTC-derivatkontrakt som inte clearas via en central motpart

Artikel 11 ändras för att icke-finansiella motparter som för första gången blir föremål för kravet att utväxla säkerheter för OTC-derivatavtal som inte clearas via en central motpart, ges

en genomförandeperiod på 4 månader för att förhandla om och testa förfarandena för utväxling av säkerheter.

EBA får i samarbete med de andra europeiska tillsynsmyndigheterna utfärda riktlinjer eller rekommendationer för att säkerställa en enhetlig tillämpning av riskhanteringsförfarandena.

9. Auktorisation av centrala motparter och utvidgning av verksamheter och tjänster

Artiklarna 14 och 15 ändras för att klargöra att auktoriserade centrala motparter, utöver sin auktorisation att tillhandahålla clearingtjänster och clearingverksamheter avseende finansiella instrument, även bör kunna auktoriseras för att tillhandahålla clearingtjänster och clearingverksamheter avseende icke-finansiella instrument.

10. Auktorisation av centrala motparter, utvidgning av verksamheter och tjänster och förfarandet för att bevilja och avslå auktorisation

Artiklarna 14, 15 och 17 ändras för att säkerställa att de berörda förfarandena för centrala motparter som vill utvidga sitt produktutbud görs kortare, mindre komplicerade och ger mer säkra resultat för centrala motparter i EU. De behöriga myndigheterna måste snabbt bekräfta att den har mottagit ansökan och bedöma huruvida den centrala motparten har lämnat in de handlingar som krävs för auktorisation eller utvidgning. För att säkerställa att centrala motparter i EU lämnar in alla handlingar som krävs tillsammans med ansökan måste Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn och genomförande som anger vilka handlingar som krävs samt deras format och innehåll. Den centrala motparten bör dessutom lämna in alla handlingar till en central databas, så att de omgående delas med den centrala motpartens behöriga myndighet, Esma och kollegiet. Den centrala motpartens behöriga myndighet, Esma och kollegiet bör under förutbestämd bedömningsperiod kontakta varandra och ställa frågor till den centrala motparten för att säkerställa en flexibel samarbetsprocess.

11. Förfaranden med implicit godkännande/efterhandsgodkännande av en ansökan om utvidgning av verksamheter eller tjänster

En ny artikel 17a införs för att ge centrala motparter möjlighet att genomgå ett förfarande med implicit godkännande i stället för det ordinarie förfarandet för auktorisation av ytterligare tjänster eller verksamheter som en central motpart har för avsikt att erbjuda och som inte ökar risken för den centrala motparten. I artikel 17a anges vilka ytterligare tjänster och verksamheter som inte anses vara väsentliga och därför bör godkännas av den centrala motpartens behöriga myndighet genom ett sådant förfarande med implicit godkännande och som den centrala motparten kan börja erbjuda innan den centrala motpartens behöriga myndighet mottar beslutet. Utöver dessa fall kan en central motpart även be sin behöriga myndighet att tillämpa förfarandet med implicit godkännande om den centrala motparten anser att den föreslagna ytterligare tjänsten eller verksamheten inte skulle öka dess risker.

12. Förfarande för begäran av yttrande från Esma och kollegiet

En ny artikel 17b införs för att förtydliga omfattningen av och det förfarande som ska följas när en behörig myndighet begär ett yttrande från Esma och kollegiet innan den antar ett tillsynsbeslut för vilket den centrala motparten inte lämnar in en ansökan, t.ex. beträffande en central motparts efterlevnad av kraven avseende registerförfaranden eller intressekonflikter.

13. Kollegiet och yttranden från kollegiet

Artiklarna 18 och 19 ändras för att ytterligare främja en fortlöpande och samarbetsinriktad tillsyn av centrala motparter. Kollegiet måste därför även avge ett yttrande när en behörig myndighet överväger att upphäva en central motparts auktorisation och när den behöriga

myndigheten genomför den årliga översynen och utvärderingen av den centrala motparten. Esma bör förvalta och leda kollegiet för varje central motpart i EU och beviljas rösträtt.

14. Återkallande av auktorisation

Artikel 20 ändras för att kräva att en behörig myndighet för en central motpart hör Esma och medlemmarna i kollegiet innan den fattar ett beslut om att återkalla eller begränsa omfattningen av en viss tjänst eller verksamhet, utom när det brådskar med ett sådant beslut.

15. Årlig översyn

Artikel 21 ändras för att ange att den årliga översynen bör beakta de tjänster eller verksamheter som en central motpart tillhandahåller eller de modelländringar som den centrala motparten använder baserat på ett implicit godkännande eller en implicit validering. Dessutom anges rapporteringsfrekvensen när det gäller översynen (rapporten bör åtminstone lämnas årligen på ett visst datum). Det anges också att rapporten är föremål för ett yttrande från Esma och kollegiet.

16. Tillsynssamarbete mellan behöriga myndigheter och Esma avseende auktoriserade centrala motparter och förfarande att bevilja och avslå auktorisation

Artiklarna 17 och 23a ändras för att ge Esma möjlighet att även avge ett yttrande till den centrala motpartens behöriga myndighet beträffande den årliga översynen och utvärderingen av den centrala motparten samt marginalsäkerheter och upphävande av auktorisation. När Esma avger ett sådant yttrande bör myndigheten bedöma den centrala motpartens uppfyllande av relevanta krav i Emir och särskilt fokusera på identifierade gränsöverskridande risker eller risker för EU:s finansiella stabilitet.

Esma bör även offentliggöra uppgifter om en behörig myndighet inte följer eller inte har för avsikt att följa dess yttrande eller ett yttrande från kollegiet eller villkor eller rekommendationer som ingår i dessa. Esma kan även offentliggöra de skäl som den behöriga myndigheten anger för den bristande efterlevnaden.

Artikel 23a ändras för att närmare ange Esmas roll när det gäller ökad samordning i krissituationer och riskbedömning, särskilt på gränsöverskridande basis.

17. Gemensamma tillsynsgrupper, förfaranden med implicit godkännande av en utvidgning av verksamheter och tjänster samt översyn och utvärdering

En ny artikel 23b införs för att öka samarbetet mellan de myndigheter som deltar i tillsynen av auktoriserade centrala motparter i EU genom att gemensamma tillsynsgrupper inrättas. De gemensamma tillsynsgrupperna tilldelas följande uppgifter: i) Inom ramen för förfarandet med implicit godkännande lämna synpunkter till den centrala motpartens behöriga myndighet om godkännande av en utvidgning av en central motparts befintliga auktorisation, ii) bidra till att fastställa hur ofta och hur ingående översyner och utvärderingar av centrala motparter bör genomföras samt iii) delta i kontroller på plats.

18. Gemensam övervakningsmekanism

En ny artikel 23c införs för att inrätta en sektorsövergripande övervakningsmekanism som sammanför unionsorgan som deltar i tillsynen av centrala motparter, clearingmedlemmar och kunder i EU. Esma bör, i samarbete med de andra organ som deltar i den gemensamma övervakningsmekanismen, lämna in en årlig rapport till Europaparlamentet, rådet och kommissionen om resultaten av övervakningsverksamheten för att ge underlag till framtida politiska beslut. Esma kan även utfärda riktlinjer eller rekommendationer om myndigheten anser att behöriga myndigheter inte säkerställer clearingmedlemmars och kunders efterlevnad

av kravet att inneha ett aktivt konto eller om den identifierar en risk för EU:s finansiella stabilitet.

19. Krissituation

Artikel 24 ändras för att ytterligare stärka Esmas roll i en krissituation genom att Esma ges möjlighet att sammankalla möten i tillsynskommittén för centrala motparter, antingen på eget initiativ eller på begäran och eventuellt med en utvidgad sammansättning, för att på ett ändamålsenligt sätt samordna de behöriga myndigheternas åtgärder i en krissituation. Esma ges befogenhet att genom en enkel begäran be marknadsaktörerna om information för att kunna fullgöra sin samordningsfunktion i dessa situationer. Esma får också utfärda rekommendationer som riktas till de centrala motparternas behöriga myndigheter.

20. Tillsynskommittén för centrala motparter

Artikel 24a ändras för att Esma ska kunna kartlägga och fastställa tillsynsprioriteringar samt beakta gränsöverskridande risker, bland annat risker till följd av sammanlänknings-, inbördes kopplingar och koncentration. Artikel 24a ändras även för att tillåta att utgivande centralbanker deltar i alla möten i tillsynskommittén för centrala motparter för centrala motparter i EU och att berörda myndigheter för kunder samt EU-organ när så är lämpligt bjuds in att delta.

21. Godkännande av en central motpart i tredjeland

Artikel 25 ändras för att förtydliga att om Esma genomför en granskning av godkännanden av centrala motparter i tredjeland bör sådana centrala motparter inte behöva lämna in en ny ansökan, men däremot tillhandahålla all information som Esma behöver för en sådan granskning.

Artikel 25 ändras för att göra det möjligt för kommissionen att när det ligger i unionens intresse tillämpa ett proportionerligt tillvägagångssätt och göra undantag från kravet att tredjeländer ska ha ett effektivt likvärdigt system för godkännande av centrala motparter i tredjeland när den antar ett likvärdighetsbeslut för dessa tredjeländer.

För att säkerställa att samarbetsarrangemangen är proportionerliga bör Esma anpassa dem till olika jurisdiktioner baserat på den eller de centrala motparter som är etablerade i respektive jurisdiktion. För centrala motparter i kategori 2 bör samarbetsarrangemangen omfatta en bredare uppsättning information som ska utbytas mellan Esma och de berörda myndigheterna i tredjelandet och uppgifterna ska utbytas oftare.

Artikel 25 ändras ytterligare så att samarbetsarrangemangen omfattar en rättighet för Esma att också bli informerad om en central motpart i kategori 2 uppmanas att höja sin beredskap för finansiella nödlägen genom att till exempel upprätta en återhämtningsplan eller om en myndighet i ett sådant tredjeland upprättar resolutionsplaner. Esma bör också underrättas om aspekter som är relevanta för EU:s finansiella stabilitet i samband med en framväxande kris.

22. Fortlöpande uppfyllande av villkoren för godkännande

Artikel 25b ändras för att klargöra att centrala motparter i kategori 2 är skyldiga att regelbundet lämna information till Esma.

23. Upphävande av godkännande och offentliga underrättelser

Artikel 25p och 25r ändras för att klargöra att Esma kan upphäva ett godkännande om en central motpart i kategori 2 åsidosätter något av kraven i Emir och att Esma kan utfärda en offentlig underrättelse om avgifter inte betalas eller om en central motpart inte har vidtagit de korrigeringar som Esma har begärt.

24. Information till behöriga myndigheter

Artikel 31 om anmälan av förändringar av centrala motparter ledning ändras för att klargöra förfarandet för informationsutbyte och Esmas och kollegiets yttranden.

25. Yttranden från Esma och kollegiet

Artiklarna 32, 35, 41 och 54 ändras för att klargöra begäran om yttranden från Esma och kollegiet.

26. Deltagandekrav och allmänna bestämmelser om styrformer

Artiklarna 26 och 37 ändras för att klargöra att centrala motparter inte bör tillåtas vara clearingmedlemmar hos en annan central motpart och att de inte heller bör godta andra centrala motparter eller clearingcentraler som clearingmedlemmar eller indirekta clearingmedlemmar.

27. Deltagandekrav

Artikel 37 ändras för att ange att när en central motpart har upptagit eller har för avsikt att uppta icke-finansiella motparter som clearingmedlemmar bör den centrala motparten säkerställa att vissa tilläggskrav rörande marginalsäkerheter och obeståndsfonder är uppfyllda. Icke-finansiella motparter bör inte tillåtas att erbjuda clearing för kunders räkning och bör endast få ha konton hos den centrala motparten för tillgångar och positioner som de innehar för egen räkning. Den centrala motpartens behöriga myndighet bör regelbundet rapportera till Esma och kollegiet om huruvida det är lämpligt att godta icke-finansiella motparter som clearingmedlemmar. Esma får i uppdrag att utarbeta ett förslag till en teknisk standard för tillsyn om de faktorer som bör övervägas när tillgångskriterierna fastställs och får avge ett yttrande om huruvida sådana förfaranden är lämpliga efter en ad hoc-baserad inbördes granskning.

28. Transparens

Artikel 38 ändras för att säkerställa att kunder och indirekta kunder har bättre insyn i, och kan förutsäga, marginalsäkerhetskrav. Clearingmedlemmar och kunder som tillhandahåller clearingtjänster bör säkerställa transparens gentemot sina kunder.

29. Krav på marginalsäkerheter

Artikel 41 ändras för att säkerställa att centrala motparter – för att ta hänsyn till marknadsläget och den potentiella inverkan deras indrivning, och deltagarnas betalning, av marginalsäkerheter under loppet av dagen (intradagssäkerhetskrav) kan ha på de sistnämndas likviditet – regelbundet reviderar nivån på sina marginalsäkerhetskrav och i detta sammanhang beaktar de procykliska effekter sådana revideringar kan få.

30. Kontroll av likviditetsrisker

Artikel 44 ändras för att bättre återspegla enheter vars obestånd väsentligt kan påverka en central motparts position genom att kräva att en central motpart beaktar den likviditetsrisk som skapas om minst två enheter hamnar på obestånd, inbegripet clearingmedlemmar och tjänsteleverantörer för likviditet.

31. Krav på säkerheter

Artikel 46 ändras för att tillåta att bankgarantier och offentliga garantier anses utgöra mycket likvida säkerheter, under förutsättning att de ovillkorligen finns tillgängliga på begäran inom avvecklingsperioden och att det säkerställs att en central motpart beaktar sådana garantier när den beräknar sin totala exponering mot banken. En central motpart bör dessutom ta hänsyn till

eventuella procykliska effekter när den ser över nivån på de värderingsavdrag som den tillämpar på de tillgångar som den godtar som säkerhet.

32. Översyn av modeller, stresstester och utfallstester

Artikel 49 ändras för att säkerställa att de berörda förfarandena för centrala motparter som vill genomföra modelländringar görs kortare, mindre komplicerade och ger mer säkra resultat. De behöriga myndigheterna måste snabbt bekräfta att den har mottagit ansökan om modelländring och bedöma huruvida den centrala motparten har lämnat in de handlingar som krävs. För att säkerställa att centrala motparter i EU lämnar in alla handlingar som krävs tillsammans med ansökan måste Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn och genomförande som anger vilka handlingar som krävs samt deras format och innehåll. Den centrala motparten bör dessutom lämna in alla handlingar till en central databas, så att de omgående delas med den centrala motpartens behöriga myndighet, Esma och kollegiet. Genom artikel 49 införs också en möjlighet att i stället för det ordinarie förfarandet genomgå ett förfarande med implicit validering när det gäller modelländringar som inte anses vara väsentliga och det anges närmare vilka ändringar som anses väsentliga. Om en central motpart anser att ändringen inte är betydande kan den börja tillämpa modelländringen innan den mottar beslutet från sin behöriga myndighet.

33. Ändringar av rapporter och översyn

Artikel 85 ändras för att kräva att kommissionen senast den [fem år efter dagen för denna förordnings ikraftträdande] lägger fram en rapport med en bedömning av tillämpningen av denna förordning. Kommissionen bör lägga fram den rapporten för Europaparlamentet och rådet, åtföljd av eventuella lämpliga förslag. Det nuvarande kravet att en rapport ska läggas fram senast den 2 januari 2023 stryks. Esma bör också lägga fram en rapport senast den [3 år efter dagen för denna förordnings ikraftträdande] om sin personal och sina resurser.

34. Ändringar av kapitalkravsförordningen

Artikel 382.4 i kapitalkravsförordningen²² ändras för att anpassa relevanta bestämmelser till de ändringar som föreslås i detta förslag. Genom ändringen justeras tillämpningsområdet för kapitalbaskravet för kreditvärdighetsjusteringsrisken, särskilt genom att det förtydligas vilka transaktioner inom grupper som kan undantas från detta krav.

35. Ändringar av förordningen om penningmarknadsfonder

Artikel 17 i förordningen om penningmarknadsfonder²³ ändras vad gäller placeringsbestämmelserna om motpartsrisikgränser. Centralt clearade derivattransaktioner undantas från de motpartsrisikgränser som anges i artikel 17.4 och 17.6 c i förordningen om penningmarknadsfonder. En definition av central motpart läggs dessutom till i artikel 2, närmare bestämt som en ny punkt 24.

²² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (Text av betydelse för EES), EUT L 176, 27.6.2013, s. 1.

²³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1131 av den 14 juni 2017 om penningmarknadsfonder (Text av betydelse för EES), EUT L 169, 30.6.2017, s. 8.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

av den [xxxx]

om ändring av förordningarna (EU) 648/2012, (EU) nr 575/2013 och (EU) 2017/1131 vad gäller åtgärder för att minska alltför stora exponeringar mot centrala motparter i tredjeland och effektivisera unionens clearingmarknader

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,
med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,
efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,
med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande²⁴,
med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande²⁵,
i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och
av följande skäl:

- (1) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012²⁶ bidrar till att minska systemrisken genom att öka transparensen på OTC-derivatmarknaden och genom att minska den motpartskreditrisk och operativa risk som är förenad med OTC-derivat.
- (2) Post-trade-infrastrukturer är av grundläggande betydelse för kapitalmarknadsunionen och hanterar en rad olika post-trade-processer, däribland clearing. Ett effektivt och konkurrenskraftigt clearingsystem i unionen är en förutsättning för väl fungerande kapitalmarknader i unionen och en av grundvalarna för unionens finansiella stabilitet. Det är därför nödvändigt att fastställa ytterligare regler för att effektivisera clearingtjänsterna i unionen i allmänhet och hos centrala motparter i synnerhet genom att rationalisera förfaranden, särskilt för tillhandahållande av ytterligare tjänster eller verksamheter och för ändring av centrala motparters riskmodeller, öka likviditeten, uppmuntra clearing hos centrala motparter i unionen, modernisera ramen för centrala motparters verksamhet och skapa den flexibilitet som behövs för att centrala motparter och andra finansiella aktörer ska kunna konkurrera på den inre marknaden.

²⁴ [...]

²⁵ [...]

²⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister, EUT L 201, 27.7.2012, s. 1.

- (3) Centrala motparter måste vara säkra och motståndskraftiga för att locka till sig företag. I förordning (EU) nr 648/2012 fastställs åtgärder för att öka transparensen på derivatmarknaderna och begränsa riskerna genom clearing och utväxling av marginalsäkerheter. Centrala motparter spelar en viktig roll i detta avseende genom att begränsa finansiella risker. Regler bör därför fastställas för att ytterligare stärka stabiliteten hos centrala motparter i unionen genom att bland annat ändra vissa delar av regelverket. Med tanke på den betydelse centrala motparter i unionen har för att skydda unionens finansiella stabilitet är det vidare nödvändigt att stärka tillsynen av dem ytterligare och i detta sammanhang lägga särskild vikt vid centrala motparters funktion inom det finansiella systemet som helhet och det faktum att de tillhandahåller tjänster över gränserna.
- (4) Central clearing är en global verksamhet och marknadsaktörer i unionen verkar även internationellt. Ända sedan kommissionen 2017 antog förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EU) nr 1095/2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten) och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 vad gäller förfarandena för och de myndigheter som ska delta i auktorisationen av centrala motparter samt om kraven för godkännande av centrala motparter i tredjeland²⁷, har bland annat Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (Esma)²⁸ emellertid gång på gång uttryckt oro över de fortsatta risker för EU:s finansiella stabilitet som är en följd av att clearingen i alltför hög grad är koncentrerad till vissa centrala motparter i tredjeland, i synnerhet på grund av de risker som kan uppstå i ett stressscenario. För att begränsa risken att det till följd av Förenade kungarikets utträde ur unionen uppstår en ”stupeffekt” om unionens marknadsdeltagare plötsligt inte har tillträde till centrala motparter i Förenade kungariket antog kommissionen, som en kortsiktig åtgärd, ett antal likvärdighetsbeslut i syfte att säkra tillträdet till centrala motparter i Förenade kungariket. Kommissionen uppmanade dock marknadsaktörer i unionen att på medellång sikt begränsa sina alltför stora exponeringar mot systemviktiga centrala motparter utanför unionen. Kommissionen upprepade denna uppmaning i meddelandet *Det europeiska ekonomiska och finansiella systemet: främja öppenhet, styrka och motståndskraft*²⁹ från januari 2021. Risker och effekter av alltför stora exponeringar mot systemviktiga centrala motparter utanför unionen behandlades i en rapport som Esma offentliggjorde i december 2021³⁰ efter att ha genomfört en bedömning i enlighet med artikel 25.2c i förordning (EU) nr 648/2012. I rapporten drog Esma slutsatsen att vissa tjänster som tillhandahålls av dessa systemviktiga centrala motparter i Förenade kungariket var av så stor systemvikt att de nuvarande förfarandena i förordning (EU) nr 648/2012 inte var tillräckliga för att hantera riskerna för unionens finansiella stabilitet. För att begränsa de potentiella riskerna för unionens finansiella stabilitet av ett fortsatt alltför stort beroende av systemviktiga centrala motparter i tredjeland, men även göra de åtgärder som vidtas avseende centrala motparter i tredjeland som utgör mindre risker

²⁷ COM(2017) 331 final.

²⁸ Esmas rapport *Assessment report under Article 25(2c) of EMIR – Assessment of LCH Ltd and ICE Clear Europe Ltd*, 16.12.2021, ESMA91-372-1945.

²⁹ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska centralbanken, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén, *Det europeiska ekonomiska och finansiella systemet: främja öppenhet, styrka och motståndskraft*, COM(2021) 32 final, 19.1.2021.

³⁰ Esmas rapport *Assessment report under Article 25(2c) of EMIR – Assessment of LCH Ltd and ICE Clear Europe Ltd*, 16.12.2021, ESMA91-372-1945.

för unionens finansiella stabilitet mer proportionerliga, är det nödvändigt att i högre grad anpassa den ram som infördes genom förordning (EU) 2019/2099 till de risker som olika centrala motparter i tredjeland utgör.

- (5) Enligt artiklarna 4.2 och 11.5–11.10 i förordning (EU) nr 648/2012 undantas transaktioner inom grupper från clearingkravet och marginalsäkerhetskraven. För att skapa ett säkrare och mer förutsägbart rättsläge när det gäller transaktioner inom grupper bör likvärdighetsbeslut enligt artikel 13 i den förordningen ersättas med ett enklare regelverk. Artikel 3 i den förordningen bör därför ändras för att ersätta behovet av likvärdighetsbeslut med en förteckning över tredjeländer som inte bör beviljas undantag. Artikel 13 i den förordningen bör således utgå. Eftersom det i artikel 382 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013³¹ hänvisas till transaktioner inom grupper enligt artikel 3 i förordning (EU) nr 648/2012 bör artikel 382 även ändras i enlighet med detta.
- (6) Med tanke på att enheter som är etablerade i länder som är upptagna i förteckningen över högrisktredjeländer som har strategiska brister i sina system för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism enligt artikel 9 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849³², eller i tredjeländer som är upptagna i förteckningen i bilaga I till rådets slutsatser om EU:s reviderade förteckning över icke samarbetsvilliga jurisdiktioner på skatteområdet³³ omfattas av mindre stränga regler kan deras verksamheter öka risken för unionens finansiella stabilitet, bland annat på grund av en högre motpartskreditrisk och rättslig risk. Sådana enheter bör följaktligen inte omfattas av regelverket för transaktioner inom grupper.
- (7) Strategiska brister i system för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism eller bristande samarbetsvilja på skatteområdet är inte nödvändigtvis de enda faktorer som kan påverka de risker, inbegripet motpartskreditrisk och rättslig risk, som är förenade med derivatkontrakt. Även andra faktorer, till exempel tillsynsmässiga ramar, är av betydelse. Kommissionen bör därför ges befogenhet att anta delegerade akter för att identifiera de tredjeländer vars enheter inte kan undantas trots att de inte är uppförda på dessa förteckningar. Med tanke på att de lagstadgade kraven är lägre för transaktioner inom grupper bör reglerings- och tillsynsmyndigheter noggrant övervaka och bedöma de risker som är förenade med transaktioner som sker med enheter i tredjeland.
- (8) För att skapa likvärdiga förutsättningar för kreditinstitut i unionen och kreditinstitut i tredjeland som erbjuder clearingtjänster till pensionssystem bör ett undantag från clearingkravet i artikel 4 iv i förordning (EU) nr 648/2012 införas för fall där en finansiell motpart eller en icke-finansiell motpart i unionen som omfattas av clearingkravet ingår en transaktion med ett pensionssystem i tredjeland som är undantaget från clearingkravet enligt det tredjelandets nationella lagstiftning.

³¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012, EUT L 176, 27.6.2013, s. 1.

³² Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG, EUT L 141, 5.6.2015, s. 73.

³³ Rådets slutsatser om EU:s reviderade förteckning över icke samarbetsvilliga jurisdiktioner på skatteområdet samt tillhörande bilagor, EUT C 413 I, 12.10.2021, s. 1.

- (9) Förordning (EU) nr 648/2012 främjar användning av central clearing som den viktigaste riskbegränsningstekniken för OTC-derivat. De risker som är förenade med OTC-derivatkontrakt begränsas således bäst genom att derivatkontrakten clearas genom en central motpart som auktoriserats enligt artikel 14 eller godkänts enligt artikel 25 i den förordningen. Av detta följer att endast derivatkontrakt som inte clearas genom en central motpart som auktoriserats enligt artikel 14 eller godkänts enligt artikel 25 i den förordningen bör ingå i beräkningen av positionen i förhållande till trösklarna i artikel 10.4 b i förordning (EU) nr 648/2012.
- (10) Det är nödvändigt att vidta åtgärder för att motverka de risker för den finansiella stabiliteten som är förenade med att clearingmedlemmar eller kunder i unionen har alltför stora exponeringar mot systemviktiga centrala motparter i tredjeland (centrala motparter i kategori 2) som tillhandahåller clearingtjänster som Esma har fastställt vara av stor systemvikt enligt artikel 25.2c i förordning (EU) nr 648/2012. I december 2021 konstaterade Esma att vissa clearingtjänster som tillhandahölls av två centrala motparter i kategori 2, närmare bestämt för räntederivat denominerade i euro och polska zloty, creditswappar denominerade i euro och kortfristiga räntederivat denominerade i euro, är av stor systemvikt för unionen eller för en eller flera av dess medlemsstater. I sin bedömningsrapport från december 2021 konstaterade Esma att en eller flera medlemsstaters statsobligationsmarknader och unionens finansiella stabilitet i ett vidare perspektiv kan påverkas negativt om dessa centrala motparter i kategori 2 skulle hamna i ett finansiellt nödläge och ändra sina godtagbara säkerheter, marginalsäkerheter eller värderingsavdrag. Störningar på marknader som är relevanta för genomförandet av penningpolitiken kan dessutom hindra den transmissionsmekanism som är av avgörande vikt för utgivande centralbanker. Det är därför lämpligt att kräva att finansiella motparter och icke-finansiella motparter som omfattas av clearingkravet direkt eller indirekt innehar konton med en viss minsta verksamhet hos centrala motparter etablerade i unionen. Detta krav bör leda till att tillhandahållandet av dessa clearingtjänster av centrala motparter i kategori 2 minskas till en nivå där denna clearing inte längre är av stor systemvikt.
- (11) Kalibreringen av nivån på den clearingverksamhet som ska upprätthållas på konton hos centrala motparter i unionen kan anpassas till ett förändrat läge. Esma har en viktig roll i bedömningen av om centrala motparter i tredjeland och deras clearingtjänster är av stor systemvikt. Esma bör, i samarbete med Europeiska bankmyndigheten (EBA), Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten (Eiopa) och ESRB och efter att ha hört Europeiska centralbankssystemet (ECBS), därför utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att närmare ange den volym clearingtjänster av stor vikt som finansiella och icke-finansiella motparter som omfattas av clearingkravet ska upprätthålla på aktiva konton hos centrala motparter i unionen. En sådan kalibrering bör inte gå utöver vad som är nödvändigt och proportionellt för att minska clearingens i dessa clearingtjänster hos berörda centrala motparter i kategori 2. I detta avseende bör Esma överväga de kostnader, risker och bördor som kalibreringen medför för finansiella och icke-finansiella motparter, hur deras konkurrenskraft påverkas och risken att dessa kostnader övervältras på icke-finansiella företag. Esma bör även säkerställa att den förutsedda minskningen av clearing i instrument som fastställts vara av stor systemvikt leder till att de inte längre anses vara av stor systemvikt när Esma ser över godkännandet av de berörda centrala motparterna, vilket enligt artikel 25.5 i den förordningen bör ske åtminstone vart femte år. Det bör vidare införas lämpliga infasningsperioder för ett gradvist genomförande av kravet att bedriva en viss nivå av clearingverksamhet på konton hos centrala motparter i unionen.

- (12) För att säkerställa att kunderna är medvetna om vilka alternativ de har och kan fatta välgrundade beslut om var de vill cleara sina derivatkontrakt bör clearingmedlemmar och kunder som tillhandahåller clearingtjänster hos både centrala motparter i unionen och godkända centrala motparter i tredjeland informera sina kunder om möjligheten att cleara derivatkontrakt hos en central motpart i unionen, så att den clearing i tjänster som fastställts vara av stor systemvikt som sker hos centrala motparter i kategori 2 minskar i syfte att säkerställa unionens finansiella stabilitet.
- (13) För att säkerställa att de behöriga myndigheterna har nödvändig information om clearingverksamhet som bedrivs av clearingmedlemmar eller kunder hos godkända centrala motparter bör en rapporteringsskyldighet införas för sådana clearingmedlemmar eller kunder. I rapporteringen bör åtskillnad göras mellan värdepapperstransaktioner, derivatransaktioner som handlas på en reglerad marknad och OTC-derivatransaktioner.
- (14) Genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/834³⁴ ändrades förordning (EU) nr 648/2012 för att bland annat införa ett undantag från rapporteringskraven för OTC-derivatransaktioner mellan motparter inom en grupp där minst en av motparterna är en icke-finansiell motpart. Detta undantag har införts eftersom transaktioner inom grupper som sker med icke-finansiella motparter utgör en relativt liten andel av alla OTC-derivatransaktioner och främst används för intern säkring inom gruppen. Dessa transaktioner bidrar därför inte i betydande grad till systemrisker eller graden av sammanlänkning med det finansiella systemet i övrigt. Eftersom dessa transaktioner är undantagna från rapporteringskraven har Esma, ESRB och andra myndigheter dock haft begränsade möjligheter att tydligt fastställa och bedöma vilka risker icke-finansiella motparter tar på sig. Detta undantag bör avskaffas för att säkerställa ökad insyn i transaktioner inom grupper med tanke på att sådana transaktioner kan ge upphov till sammanlänkningar med det finansiella systemet i övrigt och med hänsyn till den senaste marknadsutvecklingen, i synnerhet det ansträngda läge på energimarknaderna som är en följd av Rysslands oprovocerade och oberättigade aggression mot Ukraina.
- (15) För att säkerställa att de behöriga myndigheterna alltid är medvetna om exponeringar på enhets- och grupp nivå och att de kan övervaka sådana exponeringar bör dessa myndigheter införa ändamålsenliga samarbetsförfaranden för att beräkna positionerna i kontrakt som inte clearas hos en auktoriserad eller godkänd central motpart samt aktivt utvärdera och bedöma exponeringsnivån för OTC-derivatkontrakt på enhets- och grupp nivå.
- (16) Det är nödvändigt att säkerställa att kommissionens delegerade förordning (EU) nr 149/2013 av den 19 december 2012 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012³⁵ fortfarande är lämplig mot bakgrund av

³⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/834 av den 20 maj 2019 om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 vad gäller clearingkravet, ett tillfälligt upphävande av clearingkravet, rapporteringskraven, riskbegränsningsteknikerna för OTC-derivatkontrakt som inte clearas av en central motpart, registreringen och tillsynen av transaktionsregister samt kraven för transaktionsregister, EUT L 141, 28.5.2019, s. 42.

³⁵ Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 149/2013 av den 19 december 2012 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 med avseende på tekniska standarder för tillsyn av indirekta clearingarrangemang, clearingkravet, det offentliga registret, tillträde till en handelsplats, icke-finansiella motparter och riskbegränsningstekniker för OTC-derivatkontrakt som inte clearas via en central motpart, EUT L 52, 23.2.2013, s. 11.

marknadsutvecklingen när det gäller kriterier för att fastställa vilka OTC-derivatkontrakt som på ett objektivet mätbart sätt minskar risker. Det är även nödvändigt att säkerställa att nivån på de clearingtrösklar som fastställs i kommissionens delegerade förordning på ett lämpligt och rättvisande sätt tar hänsyn till inneboende risker i, och egenskaper hos, andra derivat än räntederivat, valutaderivat, kreditderivat och aktiederivat. Esma bör därför även se över och när så är lämpligt förtydliga kommissionens delegerade förordning samt vid behov föreslå att den ändras. Esma uppmuntras bland annat överväga och föreskriva mer detaljerade regler för råvaruderivat. Sådana detaljerade regler kan vara att clearingtrösklarna delas upp per sektor och typ, till exempel genom att det görs åtskillnad mellan jordbruks-, energi- eller metallråvaror eller mellan råvaror som baseras på andra egenskaper, såsom kriterier för miljö, samhällsansvar och styrning, miljömässigt hållbara investeringar eller kryptorelaterade funktioner. Under översynen bör Esma sträva efter att höra berörda aktörer som har specifik kunskap om en viss råvara.

- (17) Icke-finansiella motparter som måste utväxla säkerheter för OTC-derivatkontrakt som inte clearas genom en central motpart bör ha tillräcklig med tid för att förhandla om och testa förfarandena för utväxling av sådana säkerheter.
- (18) De europeiska tillsynsmyndigheterna bör vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa en enhetlig tillämpning av riskhanteringsförfaranden som förutsätter en utväxling av säkerheter som sker i tid, är korrekt och på lämpligt vis separerad avseende OTC-derivatkontrakt som har ingåtts av finansiella och icke-finansiella motparter.
- (19) För att säkerställa ett konsekvent och samstämmigt tillvägagångssätt mellan behöriga myndigheter i unionen bör auktoriserade centrala motparter eller juridiska personer som önskar bli auktoriserade enligt artikel 14 i förordning (EU) nr 648/2012 för att tillhandahålla clearingtjänster och clearingverksamhet i finansiella instrument även kunna auktoriseras för att tillhandahålla clearingtjänster och annan verksamhet avseende icke-finansiella instrument. Förordning (EU) nr 648/2012 är enligt artikel 1.2 i den förordningen tillämplig på centrala motparter som enheter, inte på specifika tjänster. När en central motpart, förutom finansiella instrument, även clearar icke-finansiella instrument bör den centrala motpartens behöriga myndighet kunna säkerställa att den centrala motparten uppfyller alla krav i förordning (EU) nr 648/2012 för alla tjänster som den erbjuder.
- (20) Centrala motparter i unionen har svårt att utvidga sitt produktutbud och lansera nya produkter på marknaden. Svårigheterna beror på vissa bestämmelser i förordning (EU) nr 648/2012 som leder till att vissa auktorisationsförfaranden är alltför långa, komplicerade och ger osäkra resultat. Förfarandet för att auktorisera centrala motparter i unionen eller utvidga deras auktorisation bör därför förenklas, samtidigt som det säkerställs att Esma och det kollegium som avses i artikel 18 i förordning (EU) nr 648/2012 deltar på lämpligt sätt. För att undvika stora och potentiellt obegränsade förseningar när de behöriga myndigheterna bedömer huruvida en ansökan om auktorisation är fullständig bör den behöriga myndigheten för det första omgående bekräfta att den har mottagit ansökan och snabbt kontrollera om den centrala motparten har lämnat in de handlingar som krävs för bedömningen. För att säkerställa att centrala motparter i EU lämnar in alla handlingar som krävs tillsammans med ansökan bör Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn och genomförande som anger vilka handlingar som bör lämnas in, vilka uppgifter handlingarna bör innehålla och i vilket format de bör lämnas in. För att säkerställa en effektiv och samtidig bedömning av ansökningar bör centrala motparter för det andra kunna lämna in alla handlingar via en central databas där de omgående bör delas med den centrala motpartens behöriga

myndighet, Esma och kollegiet. För det tredje bör en central motparts behöriga myndighet, Esma och kollegiet under bedömningsperioden stå i kontakt med, och ställa eventuella frågor till, den centrala motparten för att säkerställa en snabb, flexibel och samarbetsinriktad process som resulterar i en genomgripande granskning. För att undvika dubbelarbete och onödiga förseningar bör alla frågor och senare förtydliganden även delas samtidigt mellan den centrala motpartens behöriga myndighet, Esma och kollegiet.

- (21) För närvarande råder det osäkerhet om huruvida en ytterligare tjänst eller verksamhet omfattas av en central motparts auktorisation. Det är nödvändigt att undanröja denna osäkerhet och säkerställa proportionalitet om en föreslagen ytterligare tjänst eller verksamhet inte ökar den centrala motpartens risker. Det är således nödvändigt att fastställa att ansökningar i dessa fall inte bör genomgå hela bedömningsförfarandet. Det bör därför närmare anges vilka ytterligare clearingtjänster och clearingverksamheter som inte är väsentliga och därmed inte ökar riskerna för en central motpart i EU, och dessa bör godkännas genom ett förfarande med implicit godkännande av den centrala motpartens behöriga myndighet. Förfarandet med implicit godkännande bör tillämpas när den centrala motparten har för avsikt att cleara ett eller flera finansiella instrument som tillhör samma klasser av finansiella instrument som den har auktoriserats för att cleara, under förutsättning att de handlas på en handlingsplats för vilken den centrala motparten redan tillhandahåller clearingtjänster eller clearingverksamheter, och den föreslagna ytterligare clearingtjänsten eller clearingverksamheten inte omfattar betalning i en ny valuta. Förfarandet med implicit godkännande bör även tillämpas när en central motpart lägger till en ny unionsvaluta i en klass av finansiella instrument som redan omfattas av den centrala motpartens auktorisation eller om den lägger till en eller flera ytterligare löptider i en klass av finansiella instrument som redan omfattas av den centrala motpartens auktorisation, under förutsättning att löptidsintervallet inte förlängs i någon större utsträckning. En central motpart bör dessutom även kunna be sin behöriga myndighet att tillämpa förfarandet med implicit godkännande om den centrala motparten anser att den föreslagna ytterligare clearingtjänsten eller verksamheten inte kommer att öka dess risker, i synnerhet om den nya tjänsten eller verksamheten liknar de tjänster för vilka den centrala motparten redan har beviljats auktorisation. Förfarandet med implicit godkännande bör inte kräva ett separat yttrande från Esma och kollegiet, eftersom ett sådant krav skulle vara oproportionerligt. Esma och kollegiet bör i stället kunna lämna synpunkter till den centrala motpartens behöriga myndighet via den gemensamma tillsynsgrupp som har inrättats för den centrala motparten.
- (22) För att främja en samarbetsinriktad fortlöpande tillsyn av centrala motparter bör kollegiet avge ett yttrande om en behörig myndighet överväger att upphäva en central motparts auktorisation och när den behöriga myndigheten genomför den årliga översynen och utvärderingen av den centrala motparten.
- (23) För att säkerställa att alla kollegier arbetar på samma sätt och göra tillsynen mer enhetlig bör Esma vara ordförande och leda arbetet i kollegiet för varje central motpart i EU samt beviljas rösträtt i det kollegiet.
- (24) Esma bör kunna bidra på ett mer ändamålsenligt sätt till att säkerställa att centrala motparter i unionen är säkra, robusta och konkurrenskraftiga när de tillhandahåller sina tjänster inom unionen. Esma bör därför, utöver de tillsynsbefogenheter som för närvarande fastställs i förordning (EU) nr 648/2012, även kunna avge ett yttrande till centrala motparter behöriga myndigheter om årliga översyner och utvärderingar av

centrala motparter, upphävanden av auktorisationer och marginalsäkerheter. När Esma avger ett yttrande bör myndigheten bedöma den centrala motpartens uppfyllande av tillämpliga krav och särskilt fokusera på identifierade gränsöverskridande risker eller risker för unionens finansiella stabilitet. Det är även nödvändigt att göra tillsynen mer enhetlig och säkerställa att alla berörda aktörer informeras om Esmas och kollegiets bedömning av en central motparts verksamhet. Esma bör därför offentliggöra att en behörig myndighet inte följer, eller inte har för avsikt att följa, Esmas eller kollegiets yttrande samt de villkor eller rekommendationer som ingår i yttrandena, samtidigt som hänsyn bör tas till behovet av att skydda konfidentiell information. Esma bör från fall till fall kunna besluta att offentliggöra den behöriga myndighetens skäl att inte följa Esmas eller kollegiets yttrande eller villkor eller rekommendationer som ingår i dessa.

- (25) Det är nödvändigt att säkerställa att centrala motparter även efter ett förfarande med implicit godkännande av ytterligare clearingtjänster eller clearingverksamheter, eller ett förfarande med implicit validering av modelländringar, där Esma och kollegiet inte avgett något yttrande, fortsätter att uppfylla kraven i förordning (EU) nr 648/2012. I den översyn som den behöriga myndigheten för en central motpart genomför minst årligen bör den därför i synnerhet överväga sådana nya clearingtjänster eller clearingverksamheter och eventuella modelländringar. För att säkerställa en enhetlig tillsyn och att centrala motparter i unionen är säkra, robusta och konkurrenskraftiga när de tillhandahåller sina tjänster inom unionen bör behöriga myndigheter lägga fram rapporter årligen och Esma och kollegiet avge yttranden om dessa rapporter.
- (26) Esma bör ha medel att identifiera eventuella risker för unionens finansiella stabilitet. Esma bör därför, i samarbete med EBA, Eiopa och ECB, inom ramen för de uppgifter i fråga om tillsyn över kreditinstitut inom den gemensamma tillsynsmekanismen som den tilldelats i enlighet med rådets förordning (EU) nr 1024/2013³⁶ fastställa sammanlänknings- och inbördes beroenden mellan olika centrala motparter och juridiska personer, inbegripet gemensamma clearingmedlemmar, kunder och indirekta kunder, gemensamma väsentliga tjänsteleverantörer, gemensamma väsentliga tillhandahållare av likviditet, korsvisa arrangemang för säkerheter, korsvisa fallissemangsklausuler och korsvisa nettningsavtal mellan centrala motparter, korsvisa garantiavtal samt risköverföringar och back-to-back-handelsavtal.
- (27) De utgivande centralbanker för alla unionsvalutor för finansiella instrument som clearas av auktoriserade centrala motparter som har begärt medlemskap i tillsynskommittén för centrala motparter är medlemmar utan rösträtt i den kommittén. De deltar endast i kommitténs möten om centrala motparter i unionen i samband med diskussioner om unionsomfattande bedömningar av dessa centrala motparter motståndskraft mot en negativ/relevant marknadsutveckling. Utgivande centralbanker är därför, till skillnad från deras delaktighet i tillsynen över centrala motparter i tredjeland, inte tillräckligt delaktiga i tillsynsfrågor som rör centrala motparter i unionen och som är av direkt betydelse för penningpolitiken och för betalningssystemens funktion, vilket innebär att gränsöverskridande risker inte beaktas i tillräcklig utsträckning. Det är därför lämpligt att dessa utgivande centralbanker kan delta som medlemmar utan rösträtt i alla möten i tillsynskommittén för centrala motparter som rör centrala motparter i unionen.

³⁶

[...]

- (28) Det är nödvändigt att säkerställa ett snabbt informations- och kunskapsutbyte och ett ändamålsenligt samarbete mellan de myndigheter som deltar i tillsynen över auktoriserade centrala motparter, särskilt när det krävs ett snabbt beslut av en central motparts behöriga myndighet. Det är därför lämpligt att inrätta en gemensam tillsynsgrupp för varje central motpart i unionen som bistår dessa tillsynsmyndigheter, bland annat genom att lämna synpunkter till den centrala motpartens behöriga myndighet i samband med förfarandet med implicit godkännande av en utvidgning av en central motparts befintliga auktorisation, bidra till att fastställa hur ofta och hur ingående översyner och utvärderingar av centrala motparter bör genomföras samt genom att delta i kontroller på plats. Med tanke på att en central motparts behöriga myndighet även fortsättningsvis har det yttersta ansvaret för de slutliga tillsynsbesluten bör den gemensamma tillsynsgruppen arbeta under ledning av den myndighet som är behörig för den centrala motpart för vilken den gemensamma tillsynsgruppen har inrättats och bestå av tjänstemän från den centrala motpartens behöriga myndighet, Esma och vissa kollegiemedlemmar. Även andra kollegiemedlemmar bör kunna begära att få delta genom att hänvisa till sin bedömning av de effekter som den centrala motparten, om den hamnar i ett finansiellt nödläge, kan få för den finansiella stabiliteten i deras respektive medlemsstater.
- (29) För att ge relevanta unionsorgan bättre förutsättningar att få en samlad bild av marknadsutveckling som är relevant för clearing i unionen, övervaka genomförandet av vissa clearingrelaterade krav i förordning (EU) nr 648/2012 och gemensamt diskutera de potentiella risker som är en följd av sammanlänknings mellan olika finansiella aktörer och andra frågor som rör den finansiella stabiliteten, är det nödvändigt att inrätta en sektorsövergripande övervakningsmekanism som sammanför berörda unionsorgan som deltar i tillsynen över centrala motparter i unionen, clearingmedlemmar och kunder. En sådan gemensam övervakningsmekanism bör förvaltas och ledas av Esma, eftersom det är den unionsmyndighet som deltar i tillsynen av centrala motparter i unionen och övervakar systemviktiga centrala motparter i tredjeland. Andra deltagare bör vara företrädare för kommissionen, EBA, Eiopa, ESRB och ECB inom ramen för de uppgifter som rör tillsynen av kreditinstitut inom den gemensamma tillsynsmekanism som ECB tilldelas i enlighet med rådets förordning (EU) nr 1024/2013.
- (30) Som underlag för framtida politiska beslut bör Esma, i samarbete med de andra organ som deltar i den gemensamma övervakningsmekanismen, lämna in en årlig rapport till Europaparlamentet, rådet och kommissionen om resultatet av deras verksamhet. Esma kan inleda ett förfarande vid överträdelser av unionsrätten enligt artikel 17 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010³⁷ om myndigheten, på grundval av den information som mottagits genom den gemensamma övervakningsmekanismen och de diskussioner som hållits där, anser att behöriga myndigheter inte säkerställer att clearingmedlemmar och kunder uppfyller kravet på att cleara åtminstone en andel av identifierade kontrakt på konton hos centrala motparter i unionen, eller om myndigheten fastställer att det föreligger en risk för unionens finansiella stabilitet på grund av en påstådd överträdelse eller underlåtenhet att tillämpa unionsrätten. Innan Esma inleder ett sådant förfarande vid överträdelser av

³⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG, EUT L 331, 15.12.2010, s. 84.

unionsrätten kan myndigheten utfärda riktlinjer och rekommendationer enligt artikel 16 i den förordningen. Om Esma på grundval av de uppgifter som mottagits genom den gemensamma övervakningsmekanismen och de diskussioner som hållits där anser att uppfyllandet av kravet att åtminstone cleara en andel av identifierade kontrakt på konton hos centrala motparter i unionen inte på ett effektivt sätt säkerställer en minskning av de alltför stora exponeringarna mot centrala motparter i kategori 2 hos clearingmedlemmar och kunder i unionen, bör Esma se över och föreslå en ändring av kommissionens relevanta delegerade förordning som närmare specificerar detta krav och vid behov föreslå att en lämplig anpassningsperiod fastställs.

- (31) Oron på marknaden 2020 till följd av covid-19-pandemin och de höga priserna på grossistmarknaderna för energi 2022 till följd av Rysslands provocerade och oberättigade aggression mot Ukraina visade att Esma, även om det är viktigt att de behöriga myndigheterna samarbetar och utbyter information för att hantera de risker som uppstår när händelser med gränsöverskridande effekter uppstår, fortfarande saknar de verktyg som behövs för att säkerställa en sådan samordning och en samstämmig strategi på unionsnivå. Esma bör därför kunna sammankalla möten i tillsynskommittén för centrala motparter, antingen på eget initiativ eller på begäran och eventuellt med en utvidgad sammansättning, för att på ett ändamålsenligt sätt samordna de behöriga myndigheternas åtgärder i en krissituation. Esma bör också på enkel begäran kunna begära information från marknadsaktörer som är nödvändig för att Esma ska kunna utföra sin samordningsfunktion i dessa situationer och för att kunna utfärda rekommendationer till den behöriga myndigheten.
- (32) För att minska bördan för centrala motparter och Esma bör det klargöras att om Esma genomför en översyn av ett godkännande av en central motpart i tredjeland enligt artikel 25.5 första stycket b, bör den centrala motparten inte vara skyldig att lämna in en ny ansökan om godkännande. Den bör dock ge Esma all information som behövs för en sådan översyn. Esmas översyn av ett godkännande av en central motpart i tredjeland bör alltså inte utgöra ett nytt godkännande av den centrala motparten.
- (33) Kommissionen bör när den antar likvärdighetsbeslut kunna undanta det berörda tredjelandet från kravet på ett effektivt likvärdigt system för godkännande av centrala motparter i tredjeland. I sin bedömning av om detta skulle vara proportionerligt kan kommissionen beakta flera faktorer, bland annat om det berörda tredjelandet följer de principer för finansmarknadsinfrastrukturer som offentliggjorts av kommittén för betalningar och marknadsinfrastruktur och Internationella organisationen för värdepapperstillsyn, storleken på de centrala motparter från tredjeland som är etablerade i den jurisdiktionen och, om det finns uppgifter om detta, den verksamhet som clearingmedlemmar och handelsplatser i unionen förväntas bedriva hos dessa centrala motparter från tredjeland.
- (34) För att säkerställa att samarbetarrangemangen mellan Esma och de behöriga myndigheterna i tredjeland är proportionerliga bör sådana arrangemang avspegla omfattningen av de tjänster som godkända centrala motparter i det berörda tredjelandet tillhandahåller eller har för avsikt att tillhandahålla, samt huruvida dessa tjänster medför särskilda risker för unionen eller för en eller flera av dess medlemsstater. Samarbetsarrangemangen bör därför återspegla den risk som de centrala motparter som är etablerade i ett tredjeland potentiellt kan utgöra för den finansiella stabiliteten i unionen eller i en eller flera av dess medlemsstater.
- (35) Esma bör således anpassa sina samarbetsarrangemang till olika tredjelandsjurisdiktioner baserat på de centrala motparter som är etablerade i

respektive jurisdiktion. Kategori 1 omfattar i synnerhet centrala motparter med mycket olika profiler, varför Esma bör säkerställa att samarbetsarrangemangen står i proportion till de centrala motparter som är etablerade i varje tredjelandsjurisdiktion. Esma bör bland annat beakta likviditeten på de berörda marknaderna, i vilken grad de centrala motparternas clearingverksamhet är denominerad i euro eller andra unionsvalutor och i vilken utsträckning enheter från unionen använder sådana centrala motparter tjänster. Med tanke på att de allra flesta centrala motparter i kategori 1 tillhandahåller clearingtjänster i begränsad utsträckning till clearingmedlemmar och handelsplatser som är etablerade i unionen bör omfattningen av Esmas bedömning och den information som bör inhämtas också begränsas i alla dessa jurisdiktioner. För att begränsa antalet informationsförfrågningar om centrala motparter i kategori 1 bör Esma i princip begära en på förhand fastställd mängd information per år. Om en central motpart i kategori 1 eller en jurisdiktion potentiellt kan utgöra en större risk är det motiverat med fler, åtminstone kvartalsvisa, förfrågningar och mer omfattande information. Det bör dock inte vara nödvändigt att justera eventuella samarbetsarrangemang som gäller när denna förordning träder i kraft om inte de berörda myndigheterna i tredjelandet begär det.

- (36) Om godkännande föreskrivs enligt artikel 25.2b i förordning (EU) nr 648/2012, med tanke på att dessa centrala motparter är systemviktiga för unionen eller för en eller flera av dess medlemsstater, bör samarbetsarrangemangen mellan Esma och berörda myndigheter i tredjeland omfatta utbyte av en bredare uppsättning information och med ökad frekvens. I sådana fall bör samarbetsarrangemangen även omfatta förfaranden för att säkerställa att en sådan central motpart i kategori 2 övervakas enligt artikel 25 i den förordningen. Esma bör säkerställa att myndigheten kan inhämta all information som den behöver för att fullgöra sina uppgifter enligt den förordningen, inklusive information som är nödvändig för att säkerställa att artikel 25.2b i den förordningen följs och för att säkerställa att informationen delas om en central motpart, helt eller delvis, uppfyller villkoren för jämförbar regelefterlevnad. För att Esma ska kunna utöva fullständig och ändamålsenlig tillsyn över centrala motparter i kategori 2 bör det klargöras att dessa centrala motparter bör lämna denna information till Esma med jämna mellanrum.
- (37) För att säkerställa att Esma även informeras om i hur stor utsträckning en central motpart i kategori 2 har beredskap för och kan begränsa och återhämta sig från ett finansiellt nödläge bör samarbetsarrangemangen omfatta en rättighet för Esma att informeras om en central motpart i kategori 2 upprättar en återhämtningsplan eller om en myndighet i tredjeland upprättar resolutionsplaner. Esma bör också informeras om de aspekter som är relevanta för den finansiella stabiliteten i unionen eller i en eller flera av dess medlemsstater och i vilken utsträckning enskilda clearingmedlemmar och eventuella kända kunder och indirekta kunder kan påverkas i väsentlig grad av genomförandet av en sådan återhämtnings- eller resolutionsplan. I samarbetsarrangemangen bör även anges att Esma bör informeras när en central motpart i kategori 2 avser att aktivera sin återhämtningsplan eller om myndigheterna i det berörda tredjelandet har fastställt att det finns tecken på en framväxande krissituation som kan påverka den centrala motpartens, dess clearingmedlemmars, kunders och indirekta kunders verksamhet.
- (38) För att minska de potentiella riskerna för den finansiella stabiliteten i unionen eller i en eller flera av dess medlemsstater bör centrala motparter och clearingcentraler inte tillåtas vara clearingmedlemmar i andra centrala motparter, och centrala motparter bör

inte heller kunna godkänna andra centrala motparter som clearingmedlemmar eller indirekta clearingmedlemmar.

- (39) Den senaste utvecklingen på råvarumarknaderna till följd av Rysslands oprovocerade och oberättigade aggression mot Ukraina visar att icke-finansiella motparter inte har samma tillgång till likviditet som finansiella motparter. Därför bör icke-finansiella motparter inte tillåtas erbjuda clearing för kunders räkning och bör endast få ha konton hos centrala motparter för tillgångar och positioner som de innehar för egen räkning. Om en central motpart har godtagit eller avser att godta icke-finansiella motparter som clearingmedlemmar bör den säkerställa att de icke-finansiella motparterna kan uppfylla kraven på marginalsäkerheter och bidrag till obeståndsfonder även under stressade förhållanden. Med tanke på att icke-finansiella motparter inte omfattas av samma tillsynskrav och likviditetsgarantier som finansiella motparter bör deras direkta tillgång till centrala motparter övervakas av de myndigheter som är behöriga för de centrala motparter som godtar dem som clearingmedlemmar. Den centrala motpartens behöriga myndighet bör regelbundet rapportera till Esma och kollegiet om huruvida det är lämpligt att godta icke-finansiella motparter som clearingmedlemmar. Esma får avge ett yttrande om huruvida sådana förfaranden är lämpliga efter en ad hoc-baserad inbördes granskning.
- (40) Clearingmedlemmar och kunder som tillhandahåller clearingtjänster bör vara transparenta gentemot sina kunder för att säkerställa att kunder och indirekta kunder har bättre insyn i, och kan förutsäga, marginalsäkerhetskrav och därmed anpassa sina likviditetsförvaltningsstrategier. Clearingmedlemmar är, på grund av att de står i ett närmare förhållande till centrala motparter och har erfarenhet av central clearing och likviditetsförvaltning, bäst lämpade att på ett tydligt och transparent sätt informera kunder om hur centrala motparters modeller fungerar, även i stressade lägen, och vilka följder som sådana stressade lägen kan få när det gäller marginalsäkerhetskraven för kunder och eventuella tilläggssäkerhetskrav som clearingmedlemmarna själva kan ställa. En ökad insikt i centrala motparters marginalsäkerhetsmodeller kan göra det lättare för kunderna att på ett adekvat sätt förutse och förbereda sig för marginalsäkerhetskrav, inte minst under stressade förhållanden.
- (41) För att säkerställa att marginalsäkerhetsmodeller speglar det rådande marknadsläget bör centrala motparter fortlöpande och inte bara regelbundet revidera nivån på sina marginalsäkerhetskrav och i detta sammanhang ta hänsyn till eventuella procykliska effekter av sådana revideringar. När centrala motparter kräver och driver in marginalsäkerheter under loppet av dagen bör de ta hänsyn till vilka potentiella effekter detta kan få på deras deltagares likviditetsposition.
- (42) För att säkerställa att likviditetsrisken är korrekt definierad bör de enheter vars obestånd en central motpart bör beakta för att fastställa en sådan risk utvidgas till att inte bara omfatta clearingmedlemmar utan även tillhandahållare av likviditetstjänster, leverantörer av avvecklingstjänster eller eventuella andra tjänsteleverantörer.
- (43) För att underlätta tillgången till clearing för enheter vars innehav av mycket likvida tillgångar inte är tillräckligt, särskilt energibolag, bör även garantier från affärsbanker och offentliga banker betraktas som godtagbara enligt villkor som ska fastställas av Esma för att säkerställa att en central motpart tar hänsyn till dessa villkor vid beräkningen av sin totala exponering mot en bank som också är en clearingmedlem. Med tanke på deras låga kreditriskprofil bör det dessutom uttryckligen anges att offentliga garantier också är godtagbara som säkerheter. När en central motpart reviderar nivån på de värderingsavdrag som den tillämpar på tillgångar som godtas

som säkerhet bör den ta hänsyn till eventuella procykliska effekter av sådana revideringar.

- (44) För att underlätta centrala motparter förmåga att snabbt reagera på marknadsutveckling som kan kräva ändringar av deras riskmodeller bör förfarandet för att validera ändringar av sådana modeller förenklas. Om ändringen inte är betydande bör ett förfarande med implicit validering tillämpas. För att säkerställa enhetlig tillsyn bör det i förordning (EU) nr 648/2012 fastställas vilka ändringar som bör anses vara betydande. Detta bör vara fallet när vissa villkor är uppfyllda i fråga om olika aspekter av den centrala motpartens finansiella position och övergripande risknivå.
- (45) Förordning (EU) nr 648/2012 bör ses över senast fem år efter dagen för denna förordnings ikraftträdande. Detta bör ge tillräckligt med tid för att tillämpa de ändringar som införs genom denna förordning. Hela förordning (EU) nr 648/2012 bör ses över, men översynen bör inriktas på förordningens ändamålsenlighet och effektivitet när det gäller att uppfylla sina mål, förbättra effektiviteten och säkerheten på unionens clearingmarknader och skydda unionens finansiella stabilitet. Översynen bör även beakta attraktionskraften hos centrala motparter i unionen, denna förordnings inverkan när det gäller att uppmuntra clearing i unionen och i vilken utsträckning den stärkta bedömningen och hanteringen av gränsöverskridande risker har gynnat unionen.
- (46) För att säkerställa överensstämmelse mellan Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1131³⁸ och förordning (EU) nr 648/2012 samt skydda den inre marknads integritet och stabilitet är det nödvändigt att i förordning (EU) 2017/1131 fastställa en enhetlig uppsättning regler för att hantera motpartsrisken i finansiella derivattransaktioner som genomförs av penningmarknadsfonder när transaktionerna clearas genom en central motpart som auktoriserats eller godkänts enligt förordning (EU) nr 648/2012. Eftersom central clearing begränsar den motpartsrisk som är inneboende i finansiella derivatkontrakt är det nödvändigt att beakta huruvida ett derivat clearas genom en central motpart som auktoriserats eller godkänts enligt den förordningen när det fastställs motpartsriskgränser. Av reglerings- och harmoniseringsskäl bör motpartsriskgränserna dessutom bara hävas om motparterna använder centrala motparter som auktoriserats eller godkänts i enlighet med den förordningen för att tillhandahålla clearingtjänster till clearingmedlemmar och deras kunder.
- (47) För att säkerställa en enhetlig harmonisering av regler och tillsynspraxis när det gäller ansökningar om auktorisation, utvidgning av auktorisation och modellvalideringar, kravet på aktivt konto och centrala motparter deltagandekrav bör kommissionen ges befogenhet att anta tekniska standarder för tillsyn som utarbetats av Esma med avseende på följande: de handlingar som centrala motparter måste lämna in när de ansöker om auktorisation, utvidgning av auktorisation och validering av modelländringar; hur stor andel av verksamheten när det gäller de relevanta derivatkontrakten som bör hållas på aktiva konton hos centrala motparter i unionen och vilken metod som bör användas för att beräkna den andelen; omfattning av, och detaljnivå i, den rapportering som clearingmedlemmar och kunder i unionen måste lämna till de behöriga myndigheterna om clearingverksamhet hos centrala motparter i tredjeland, med uppgift om vilka mekanismer som utlöser en översyn av

³⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 2017/1131 av den 14 juni 2017 om penningmarknadsfonder, EUT L 169, 30.6.2017, s. 8.

clearingtrösklarna efter betydande prisfluktuationer i den underliggande klassen av OTC-derivat för att även se över tillämpningsområdet för risksäkringsundantaget och trösklarna för clearingkravet; och de faktorer som bör beaktas när tillträdeskriterierna för en central motpart fastställs. Kommissionen bör anta dessa tekniska standarder för tillsyn genom delegerade akter enligt artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) och i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

- (48) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen även ges befogenhet att anta tekniska standarder för genomförande som utarbetas av Esma vad gäller formatet för de handlingar som krävs för ansökan och rapporteringsformatet för clearingmedlemmar och kunder i unionen i rapporteringen till de behöriga myndigheterna om clearingverksamheter hos centrala motparter i tredjeland. Kommissionen bör anta dessa tekniska standarder för genomförande genom genomförandakter enligt artikel 291 i EUF-fördraget och i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.
- (49) För att säkerställa att förteckningen över tredjeländer vars enheter inte kan undantas trots att de inte är uppförda i förteckningen är relevant för målen för förordning (EU) nr 648/2012, för att säkerställa en konsekvent harmonisering av kravet att vissa transaktioner ska clearas genom ett konto hos en auktoriserad central motpart om Esma genomför en bedömning enligt artikel 25.2c, samt för att säkerställa att förteckningen över inte väsentliga ändringar som kan omfattas av förfarandet med implicit godkännande är fortsatt relevant bör kommissionen ges befogenhet att anta akter enligt artikel 290 i EUF-fördraget för att anpassa vilka transaktioner som ska omfattas av clearingkravet och ändra förteckningen över inte väsentliga ändringar. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016³⁹. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.
- (50) Eftersom målen för denna förordning, som är att göra centrala motparter i unionen säkrare och effektivare genom att öka deras attraktionskraft, uppmuntra clearing i unionen och säkerställa att större hänsyn tas till gränsöverskridande risker, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av åtgärdens omfattning eller verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (51) Förordningarna (EU) nr 648/2012, (EU) nr 575/2013 och (EU) 2017/1131 bör därför ändras i enlighet med detta.

³⁹ EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

Artikel 1

Ändringar av förordning (EU) nr 648/2012

Förordning (EU) nr 648/2012 ska ändras på följande sätt:

- (1) Artikel 3 ska ersättas med följande:

”Artikel 3

Transaktioner inom grupper

1. För en icke-finansiell motpart ska en transaktion inom en grupp vara ett OTC-derivatkontrakt som ingås med en annan motpart som ingår i samma grupp under förutsättning att båda motparterna helt och hållet omfattas av samma konsolidering och att de omfattas av lämpliga centraliserade förfaranden för bedömning, mätning och kontroll av risker och att denna motpart är etablerad inom unionen eller, om den är etablerad i ett tredjeland, att det tredjelandet inte är förtecknat enligt punkterna 4 och 5.
2. I förhållande till en finansiell motpart ska en transaktion inom gruppen vara
 - (a) ett OTC-derivatkontrakt som ingås med en annan motpart som ingår i samma grupp, under förutsättning att
 - (a) den finansiella motparten är etablerad inom unionen, eller, om den är etablerad i ett tredjeland, att det tredjelandet inte är förtecknat enligt punkterna 4 och 5,
 - (b) den andra motparten är en finansiell motpart, ett finansiellt holdingföretag, ett finansinstitut eller ett företag för anknutna tjänster som omfattas av tillfredsställande tillsynskrav,
 - (c) båda motparterna till fullo omfattas av samma konsolidering,
 - (d) båda motparterna omfattas av lämpliga centraliserade förfaranden för bedömning, värdering och kontroll av risker.
 - (b) ett OTC-derivatkontrakt som ingås med en annan motpart, där de båda motparterna ingår i samma institutionella skyddssystem som avses i artikel 113.7 i förordning (EU) nr 575/2013, under förutsättning att det villkor som anges i led a ii i denna punkt är uppfyllt,
 - (c) ett OTC-derivatkontrakt som ingås mellan kreditinstitut som är underställda samma centrala företagsenhet eller mellan ett sådant institut och den centrala företagsenhet som avses i artikel 10.1 i förordning (EU) nr 575/2013,
 - (d) ett OTC-derivatkontrakt som ingås med en annan motpart som ingår i samma grupp, under förutsättning att
 - (a) derivatkontraktets båda motparter till fullo omfattas av samma konsolidering och av lämpliga centraliserade förfaranden för bedömning, mätning och kontroll av risker,
 - (b) den icke-finansiella motparten är etablerad inom unionen, eller, om den är etablerad i ett tredjeland, att det tredjelandet inte är förtecknat enligt punkterna 4 och 5.

3. Med avseende på tillämpningen av denna artikel ska motparter anses omfattas av samma konsolidering om de båda
- a) omfattas av samma koncernredovisning enligt direktiv 2013/34/EU eller de internationella redovisningsstandarderna IFRS som antagits i enlighet med förordning (EG) nr 1606/2002 eller, när det gäller en grupp vars moderföretag har sitt huvudkontor i ett tredjeland, i enlighet med allmänt accepterade redovisningsstandarder i detta tredjeland som i enlighet med förordning (EG) nr 1569/2007 har fastställts vara likvärdiga med IFRS-standarder (eller redovisningsstandarder i ett tredjeland vars användning är tillåten i enlighet med artikel 4 i förordning (EG) nr 1569/2007), eller
 - b) omfattas av samma gruppbaseade tillsyn enligt direktiv 2013/36/EU eller, om det rör sig om en grupp där moderbolaget har sitt huvudkontor i ett tredjeland, omfattas av samma gruppbaseade tillsyn utförd av en behörig myndighet i ett tredjeland som har fastställts vara likvärdig enligt principerna i artikel 127 i direktiv 2013/36/EU.
4. Vid tillämpning av denna artikel ska transaktioner med motparter som är etablerade i något av följande tredjeländer inte kunna omfattas av något av undantagen för transaktioner inom grupper:
- a) Tredjeländer som är upptagna i förteckningen över högrisktredjeländer med strategiska brister i sina system för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, i enlighet med artikel 9 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849^{*1}.
 - b) Tredjeländer som är upptagna i bilaga I till rådets slutsatser om EU:s reviderade förteckning över icke samarbetsvilliga jurisdiktioner på skatteområdet^{*2} och efterföljande uppdateringar av dessa som särskilt godkänns två gånger om året, vanligtvis i februari och oktober, och som offentliggörs i C-serien i *Europeiska unionens officiella tidning*.
5. När så är lämpligt mot bakgrund av ett tredjelands rättsliga, tillsynsmässiga och verkställighetsmässiga arrangemang vad gäller risker, inbegripet motparts kreditrisk och rättslig risk, ges kommissionen befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 82 för att komplettera denna förordning i syfte att identifiera de tredjeländer vars enheter inte kan omfattas av något av undantagen för transaktioner inom grupper i punkt 4.

*1 Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG, EUT L 141, 5.6.2015, s. 73.

*2 Rådets slutsatser om EU:s reviderade förteckning över icke samarbetsvilliga jurisdiktioner på skatteområdet samt tillhörande bilagor, EUT C 413 I, 12.10.2021, s. 1.”

- (2) I artikel 4.1 ska följande stycke läggas till:

”Skyldigheten att cleara alla OTC-derivatkontrakt är inte tillämplig på kontrakt som ingås i de situationer som avses i första stycket a iv mellan, å ena sidan, en finansiell motpart som uppfyller villkoren i artikel 4a.1 andra stycket eller en icke-finansiell motpart som uppfyller villkoren i artikel 10.1 andra stycket och, å andra sidan, ett pensionssystem som är etablerat i ett tredjeland och bedriver verksamhet på nationell nivå, under förutsättning att sådana enheter eller arrangemang har auktoriserats, står under tillsyn och har godkänts enligt nationell lag, att deras främsta syfte är att tillhandahålla pensionsförmåner och att de är undantagna från clearingkravet enligt sin nationella lagstiftning.”

(3) I artikel 4a.3 ska första stycket ersättas med följande:

”Vid beräkning av de positioner som avses i punkt 1 ska den finansiella motparten inkludera alla OTC-derivatkontrakt som inte clearas hos en central motpart som auktoriserats enligt artikel 14 eller godkänts enligt artikel 25 och som ingåtts av den finansiella motparten eller av andra enheter inom den grupp som den finansiella motparten tillhör.”

(4) Följande artiklar ska införas som artiklarna 7a och 7b:

”Artikel 7a

Aktivt konto

1. En finansiell motpart eller en icke-finansiell motpart som omfattas av clearingkravet i enlighet med artiklarna 4a och 10 och som clearar någon av de kategorier av derivatkontrakt som avses i punkt 2 ska cleara åtminstone en andel av dessa kontrakt genom konton hos centrala motparter som auktoriserats enligt artikel 14.
2. De kategorier av derivatkontrakt som omfattas av kravet i punkt 1 ska vara
 - a) räntederivat i euro och polska zloty,
 - b) kreditswappar i euro,
 - c) kortfristiga räntederivat i euro.
3. En finansiell motpart eller en icke-finansiell motpart som omfattas av kravet i punkt 1 ska beräkna sin verksamhet inom de kategorier av derivatkontrakt som avses i punkt 1 hos centrala motparter som auktoriserats enligt artikel 14.
4. En finansiell motpart eller en icke-finansiell motpart som omfattas av kravet i punkt 1 ska för att styrka att den uppfyller detta krav varje år rapportera resultatet av den beräkning som avses i punkt 2 till den centrala motpartens behöriga myndighet eller till den centrala motpart som den använder. Den centrala motpartens behöriga myndighet ska utan dröjsmål överlämna dessa uppgifter till Esma och till den gemensamma övervakningsmekanism som avses i artikel 23c.
5. Esma ska, i samarbete med EBA, Eiopa och ESRB och efter att ha hört ECBS, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn med närmare uppgifter om
 - a) andelen verksamhet i var och en av de kategorier av derivatkontrakt som avses i punkt 2. Denna andel ska fastställas till en nivå som leder till en minskning av clearingens av dessa derivatkontrakt hos centrala motparter i kategori 2 som erbjuder tjänster av stor systemvikt för den finansiella stabiliteten i unionen eller i en eller flera av dess medlemsstater enligt artikel 25.2c och säkerställa att clearingens av sådana derivatkontrakt inte längre är av stor systemvikt.
 - b) Beräkningsmetoden enligt punkt 3.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den [Publikationsbyrå: infoga datum = tolv månader efter dagen för denna förordnings ikraftträdande].

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

6. Om Esma genomför en bedömning enligt artikel 25.2c och fastställer att vissa tjänster eller verksamheter som tillhandahålls av centrala motparter i kategori 2 är av stor systemvikt för unionen eller för en eller flera av dess medlemsstater, eller att tjänster som Esma tidigare fastställt vara av stor systemvikt för unionen eller för en eller flera av dess medlemsstater inte längre är det, ges kommissionen enligt artikel 82 befogenhet att anta en delegerad för att ändra punkt 2 i enlighet med detta.

Artikel 7b

Information om clearingtjänster

1. Clearingmedlemmar eller kunder som tillhandahåller tjänster både via en central motpart som auktoriserats enligt artikel 14 och en central motpart som godkänts enligt artikel 25 ska, när någon av deras kunder lämnar in ett kontrakt för clearing, informera kunden om möjligheten att cleara sådana kontrakt hos centrala motparter som auktoriserats enligt artikel 14.

2. Clearingmedlemmar och kunder som är etablerade i unionen eller ingår i en grupp som omfattas av gruppbaserad tillsyn i unionen och clearar kontrakt hos en central motpart som har godkänts enligt artikel 25, ska till sina behöriga myndigheter årligen rapportera om omfattningen av clearingverksamhet hos en sådan central motpart och ange uppgifter om

- a) typen av finansiella instrument eller icke-finansiella instrument som har clearats,
- b) medelvärdet för de kontrakt som clearats under ett år per unionsvaluta och tillgångsklass,
- c) beloppet för de marginalsäkerheter som drivits in,
- d) bidrag till obeståndsfonden,
- e) den största betalningsförpliktelsen.

Den behöriga myndigheten ska omgående överlämna dessa uppgifter till Esma och till den gemensamma övervakningsmekanism som avses i artikel 23c.

3. Esma ska, i samarbete med EBA, Eiopa och ERSB och efter att ha hört ECBS, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn med närmare uppgifter om innehållet i den information som ska rapporteras och hur detaljerad den information som ska lämnas in enligt punkt 2 ska vara, varvid hänsyn ska tas till den information som Esma redan har tillgång till enligt den befintliga rapporteringsramen.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den [Publikationsbyrå: infoga datum = tolv månader efter dagen för denna förordnings ikraftträdande].

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

4. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande med närmare uppgifter om formatet för den information som ska lämnas in till den behöriga myndighet som avses i punkt 2.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den [Publikationsbyrå: infoga datum = tolv månader efter dagen för denna förordnings ikraftträdande].

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.”

(5) Artikel 9 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska tredje och fjärde styckena utgå.

b) I punkt 1a fjärde stycket

– ska led a ersättas med följande:

”a) den tredjelandsenheten skulle vara en finansiell motpart om den varit etablerad i unionen,”

– ska led b utgå.

(6) I artikel 10 ska punkterna 2a–5 ersättas med följande:

”2a. De berörda behöriga myndigheterna för den finansiella motparten och andra enheter inom gruppen ska upprätta samarbetsförfaranden för att säkerställa en effektiv beräkning av positioner och utvärdera och bedöma exponeringsnivån för OTC-derivatkontrakt på gruppnivå.

3. Vid beräkning av de positioner som avses i punkt 1 ska den finansiella motparten inkludera alla OTC-derivatkontrakt som inte clearas hos en central motpart som auktoriserats enligt artikel 14 eller godkänts enligt artikel 25, som den icke-finansiella motparten har ingått och som inte på ett objektivet mätbart sätt minskar de risker som är direkt kopplade till den icke-finansiella motpartens affärsverksamhet eller likviditetsförvaltning.

4. Efter att ha hört ESRB och andra berörda myndigheter ska Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn och ange uppgifter om

a) kriterier för att fastställa vilka OTC-derivatkontrakt som på ett objektivet mätbart sätt minskar de risker som är direkt kopplade till den affärsverksamhet eller likviditetsförvaltning som avses i punkt 3,

b) värden för clearingtrösklarna, som ska fastställas med utgångspunkt i vilken systemvikt en motparts öppna positioner och framtida nettoexponeringar har per central motpart och per klass av OTC-derivat,

c) de mekanismer som ger upphov till en översyn av värdena på clearingtrösklarna efter betydande prisfluktuationer i den underliggande klassen av OTC-derivat.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den [Publikationsbyrå: infoga datum = tolv månader efter dagen för denna förordnings ikraftträdande].

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Esma ska i samråd med ESRB se över de clearingtrösklar som avses i första stycket b, särskilt med hänsyn till sammanlänkningarna mellan finansiella motparter. Denna översyn ska genomföras minst vartannat år, eller tidigare om det behövs eller krävs enligt den mekanism som fastställs i första stycket c, och Esma kan föreslå ändringar av

trösklarna enligt första stycket b genom de tekniska standarder för tillsyn som antas enligt denna artikel. Vid en översyn av clearingtrösklarna ska Esma överväga huruvida de klasser av OTC-derivat för vilka en clearingtröskel har fastställts fortfarande är relevanta, eller om nya klasser bör införas.

Denna regelbundna översyn ska åtföljas av en rapport om detta från Esma.

5. Varje medlemsstat ska utse en myndighet som ansvarar för att säkerställa att icke-finansiella motparter uppfyller de skyldigheter som fastställs i denna förordning. Denna myndighet ska rapportera till Esma minst en gång om året, och oftare om det föreligger en krissituation enligt artikel 24, om de icke-finansiella motparters verksamheter inom OTC-derivat som den ansvarar för samt verksamheterna inom OTC-derivat i den grupp som de icke-finansiella motparterna tillhör.

Esma ska minst vartannat år lämna en rapport till Europaparlamentet, rådet och kommissionen om icke-finansiella motparters verksamhet inom OTC-derivat och fastställa områden där det råder brist på konvergens och samstämmighet i tillämpningen av denna förordning samt eventuella risker för unionens finansiella stabilitet.”

(7) Artikel 11 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 2 ska följande stycke läggas till:

”En icke-finansiell motpart som för första gången omfattas av de skyldigheter som fastställs i första stycket ska införa nödvändiga förfaranden för att uppfylla dessa skyldigheter inom fyra månader från den underrättelse som avses i artikel 10.1 andra stycket a. En icke-finansiell motpart ska undantas från dessa skyldigheter avseende kontrakt som ingås under de fyra månader som följer på denna underrättelse.”

b) I punkt 3 ska följande stycken läggas till:

”En icke-finansiell motpart som för första gången omfattas av de skyldigheter som fastställs i första stycket ska införa nödvändiga förfaranden för att uppfylla dessa skyldigheter inom fyra månader från den underrättelse som avses i artikel 10.1 andra stycket a. En icke-finansiell motpart ska undantas från dessa skyldigheter avseende kontrakt som ingås under de fyra månader som följer på denna underrättelse.

EBA får utfärda riktlinjer eller rekommendationer för att säkerställa en enhetlig tillämpning av de riskhanteringsförfaranden som avses i första stycket, i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 16 i förordning (EU) nr 1095/2010.

EBA ska i samarbete med de europeiska tillsynsmyndigheterna utarbeta förslag till sådana riktlinjer eller rekommendationer.”

c) I punkt 15 första stycket ska led aa utgå.

(8) Artikel 13 ska utgå.

(9) Artikel 14 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Den auktorisation som avses i punkt 1 ska beviljas för verksamheter relaterade till clearing, och det ska anges vilka tjänster och verksamheter som den centrala motparten är auktoriserad för, inklusive vilka klasser av finansiella instrument som en sådan auktorisation omfattar.

En enhet som ansöker om auktorisation som central motpart i syfte att cleara finansiella instrument ska i ansökan, utöver clearing av de klasser av finansiella instrument som den ansöker om, även ange de klasser av icke-finansiella instrument som lämpar sig för clearing och som enheten i egenskap av central motpart har för avsikt att cleara.

Om en central motpart som auktoriserats enligt denna artikel avser att cleara klasser av icke-finansiella instrument som lämpar sig för clearing ska den ansöka om utvidgning av sin auktorisation enligt artikel 15.”

- b) Följande punkter ska införas som punkterna 6 och 7:

”6. För att säkerställa en enhetlig tillämpning av denna artikel ska Esma, i nära samarbete med ECBS, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn med närmare uppgifter om den förteckning av nödvändiga handlingar som ska bifogas ansökan om auktorisation enligt punkt 1 och ange de uppgifter som dessa handlingar ska innehålla för att visa att den centrala motparten uppfyller alla relevanta krav i denna förordning.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den [Publikationsbyrå: infoga datum = tolv månader efter dagen för denna förordnings ikraftträdande].

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

7. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande med närmare uppgifter om det elektroniska formatet för den ansökan som ska lämnas till den centrala databas som avses i punkt 1.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den [Publikationsbyrå: infoga datum = tolv månader efter dagen för denna förordnings ikraftträdande].

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.”

- (10) Artikel 15 ska ändras på följande sätt:

- a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. En central motpart ska lämna in en ansökan om utvidgning till den centrala motpartens behöriga myndighet om den vill utvidga sin affärsverksamhet till verksamheter och tjänster som inte omfattas av den befintliga auktorisationen. Tillhandahållande av clearingtjänster eller clearingverksamheter som den centrala motparten inte auktoriserats för ska betraktas som en utvidgning av den auktorisationen.

Utvidgningen av en auktorisation ska ske i enlighet med något av följande förfaranden:

(a) Förfarandet i artikel 17.

(b) Förfarandet i artikel 17a om den ansökande centrala motparten begär detta enligt artikel 17a.3.”

- b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Esma ska, i nära samarbete med ECBS, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn med närmare uppgifter om den förteckning av nödvändiga handlingar som ska bifogas ansökan om utvidgning av auktorisation enligt punkt 1 och ange de uppgifter som dessa handlingar ska innehålla för att visa att den centrala motparten uppfyller alla relevanta krav i denna förordning.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den [Publikationsbyrå: infoga datum = tolv månader efter dagen för denna förordnings ikraftträdande].

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.”

- c) Följande punkt ska läggas till som punkt 4:

”4. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande med närmare uppgifter om det elektroniska formatet för den ansökan om utvidgning av auktorisation som ska lämnas till den centrala databasen och som avses i punkt 1.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den [Publikationsbyrå: infoga datum = tolv månader efter dagen för denna förordnings ikraftträdande].

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.”

- (11) Artikel 17 ska ändras på följande sätt:

- a) Artikelrubriken ska ersättas med följande:

”Förfarande för att bevilja eller avslå en ansökan om auktorisation eller en ansökan om utvidgning av en auktorisation”

- b) Punkterna 1, 2 och 3 ska ersättas med följande:

”1. Den ansökande centrala motparten ska lämna in en ansökan om den auktorisation som avses i artikel 14.1 eller en ansökan om den utvidgning av auktorisation som avses i artikel 15.1 i ett elektroniskt format via den centrala databas som avses i punkt 7. Ansökan ska omedelbart delas med den centrala motpartens behöriga myndighet, Esma och det kollegium som avses i artikel 18.1.

Den centrala motpartens behöriga myndighet ska inom två arbetsdagar efter det att ansökan inkommit bekräfta att ansökan mottagits och informera den centrala motparten om huruvida ansökan innehåller de handlingar som krävs enligt artikel 14.6 och 14.7 eller, om den centrala motparten ansöker om utvidgning av sin auktorisation, enligt artikel 15.3 och 15.4.

Om den centrala motpartens behöriga myndighet konstaterar att alla handlingar som krävs enligt artikel 14.6 och 14.7 och artikel 15.3 och 15.4 inte har lämnats in ska den avslå den centrala motpartens ansökan.

2. Den ansökande centrala motparten ska tillhandahålla alla uppgifter som visar att den, vid tidpunkten för auktorisationen, har inrättat alla förfaranden som är nödvändiga för att uppfylla de krav som fastställs i denna förordning.

3. Inom 40 arbetsdagar från slutet av den period som anges i punkt 1 andra stycket (*riskbedömningsperioden*) ska den centrala motpartens behöriga

myndighet, Esma och kollegiet var och en göra en riskbedömning av den centrala motpartens uppfyllande av de relevanta krav som fastställs i denna förordning. I slutet av riskbedömningsperioden ska

- (a) den centrala motpartens behöriga myndighet omgående överlämna sitt förslag till beslut och sin rapport till Esma och kollegiet,
- (b) Esma anta ett yttrande i enlighet med artikel 24a.7 och överlämna det till den centrala motpartens behöriga myndighet och kollegiet,
- (c) kollegiet anta ett yttrande i enlighet med artikel 19 och överlämna det till den centrala motpartens behöriga myndighet och Esma.

Vid tillämpningen av led b får Esma i sitt yttrande inkludera villkor eller rekommendationer som myndigheten anser vara nödvändiga för att begränsa eventuella brister i den centrala motpartens riskhantering, i synnerhet vad gäller identifierade gränsöverskridande risker eller risker för unionens finansiella stabilitet.

Vid tillämpningen av led c får kollegiet i sitt yttrande inkludera villkor eller rekommendationer som kollegiet anser vara nödvändiga för att begränsa eventuella brister i den centrala motpartens riskhantering.”

- d) Följande punkter ska läggas till som punkterna 3a och 3b:

”3a. Under den riskbedömningsperiod som avses i punkt 3 får den centrala motpartens behöriga myndighet, Esma eller medlemmarna av kollegiet ställa direkta frågor till den centrala motparten. Om den centrala motparten inte besvarar sådana frågor inom den tidsfrist som den begärande myndigheten har fastställt får den centrala motpartens behöriga myndighet, Esma eller kollegiet fatta beslut utan svar från den centrala motparten eller besluta att förlänga bedömningsperioden med högst tio arbetsdagar om frågan enligt deras åsikt är väsentlig för bedömningen.

3b. Den centrala motpartens behöriga myndighet ska inom tio arbetsdagar efter det att den har tagit emot både Esmas och kollegiets yttranden anta sitt beslut och överlämna det till Esma och kollegiet.

Om den centrala motpartens behöriga myndighet inte instämmer i ett yttrande från Esma eller kollegiet, inbegripet eventuella villkor eller rekommendationer som ingår i yttrandet, ska myndighetens beslut innehålla en fullständig motivering och en förklaring om eventuella väsentliga avvikelser från det yttrandet eller villkoren eller rekommendationerna.

Esma ska offentliggöra uppgifter om en behörig myndighet inte följer eller inte har för avsikt att följa dess yttrande eller ett yttrande från kollegiet eller villkor eller rekommendationer som ingår i dessa. Esma får också från fall till fall besluta att offentliggöra den behöriga myndighetens skäl att inte följa Esmas eller kollegiets yttranden eller villkor eller rekommendationer som ingår däri.”

- e) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. Den centrala motpartens behöriga myndighet ska, efter att vederbörigen ha övervägt de yttranden från Esma och kollegiet som avses i punkt 3, inbegripet villkor eller rekommendationer som ingår i däri, endast bevilja auktorisation enligt artikel 14 och artikel 15.1 andra stycket a om den finner att den ansökande centrala motparten

- (a) uppfyller alla krav som fastställs i denna förordning, i förekommande fall inbegripet för tillhandahållande av clearingtjänster och clearingverksamheter för icke-finansiella instrument,
- (b) är anmäld som ett system enligt direktiv 98/26/EG.

Den centrala motparten ska inte beviljas auktorisation om samtliga medlemmar i kollegiet, med undantag för de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där den centrala motparten är etablerad, genom överenskommelse når fram till ett gemensamt yttrande enligt artikel 19.1 om att den centrala motparten inte bör beviljas auktorisation. Detta yttrande ska ange skriftliga, fullständiga och detaljerade skäl till att kollegiet anser att de krav som fastställs i denna förordning eller andra delar av unionsrätten inte är uppfyllda.

Om ett gemensamt yttrande som avses i andra stycket inte har uppnåtts genom överenskommelse, och en majoritet bestående av två tredjedelar av kollegiet har avgett ett negativt yttrande, får varje berörd behörig myndighet med stöd av en majoritet bestående av två tredjedelar av kollegiet inom 30 kalenderdagar efter antagandet av det negativa yttrandet hänskjuta frågan till Esma för avgörande i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Beslutet om hänskjutande ska ange skriftliga, fullständiga och detaljerade skäl till att de berörda medlemmarna i kollegiet anser att de krav som fastställs i denna förordning eller andra delar av unionsrätten inte är uppfyllda. I sådana fall ska den centrala motpartens behöriga myndighet skjuta upp sitt beslut om auktorisation och invänta ett eventuellt beslut om auktorisation från Esma i enlighet med artikel 19.3 i förordning (EU) nr 1095/2010. Den behöriga myndigheten ska fatta sitt beslut i enlighet med Esmas beslut. Ärendet får inte hänskjutas till Esma efter det att den 30-dagarsperiod som avses i tredje stycket har löpt ut.

Om samtliga medlemmar i kollegiet, med undantag för myndigheterna i den medlemsstat där den centrala motparten är etablerad, genom överenskommelse når fram till ett gemensamt yttrande enligt artikel 19.1 om att den centrala motparten inte bör beviljas auktorisation, får den behöriga myndigheten hänskjuta frågan till Esma för avgörande i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Den behöriga myndigheten i den medlemsstat där den centrala motparten är etablerad ska vidarebefordra beslutet till de övriga berörda behöriga myndigheterna.”

- f) Punkt 7 ska ersättas med följande:

”7. Esma ska upprätthålla en central databas som ger den centrala motpartens behöriga myndighet, Esma och medlemmarna i kollegiet för den centrala motparten (*registrerade mottagare*) tillgång till alla handlingar som har registrerats i databasen för den centrala motparten. Den centrala motparten ska lämna in den ansökan som avses i artikel 14, artikel 15.1 andra stycket a samt artikel 49 via den databasen.

De registrerade mottagarna ska omgående ladda upp alla handlingar som de får från den centrala motparten avseende en ansökan enligt punkt 1 och den centrala databasen ska automatiskt informera de registrerade mottagarna om ändringar har gjorts i innehållet. Den centrala databasen ska innehålla alla handlingar som lämnas in av en ansökande central motpart enligt punkt 1 och alla handlingar som

är relevanta för den bedömning som den centrala motpartens behöriga myndighet, Esma och kollegiet ska göra.

Ledamöterna i tillsynskommittén för centrala motparter ska också ha tillgång till den centrala databasen för att kunna fullgöra sina uppgifter enligt artikel 24a.7. Ordföranden i den centrala motpartens tillsynskommitté får begränsa tillgången till vissa handlingar för de ledamöter i tillsynskommittén för centrala motparter som avses i artikel 24a c och d ii om detta är motiverat på grund av konfidentialitetsskäl.”

(12) Följande artiklar ska införas som artiklarna 17 a och 17b:

”Artikel 17a

Förfarande med implicit godkännande av en ansökan om utvidgning av verksamheter eller tjänster

1. Förfarandet med implicit godkännande ska tillämpas på inte väsentliga ändringar av en central motparts befintliga auktorisation i följande fall om den föreslagna ytterligare clearingtjänsten eller clearingverksamheten

a) uppfyller följande villkor:

- i) Den centrala motparten avser att cleara ett eller flera icke-finansiella instrument som tillhör samma klasser av finansiella instrument som den har auktoriserats för att cleara enligt artikel 14 eller 15.
- ii) De finansiella instrument som avses i led i handlas på en handelsplats till vilken den centrala motparten redan tillhandahåller clearingtjänster eller bedriver verksamheter.
- iii) Den föreslagna ytterligare clearingtjänsten eller clearingverksamheten inkluderar inte betalningar i en ny valuta.

b) innebär att en ny unionsvaluta läggs till i en klass av finansiella instrument som redan omfattas av den centrala motpartens auktorisation, eller

c) innebär att en eller flera ytterligare löptider läggs till i en klass av finansiella instrument som redan omfattas av den centrala motpartens auktorisation under förutsättning att löptidsintervallet inte förlängs i någon betydande utsträckning.

2. Den centrala motpartens behöriga myndighet får, efter att ha beaktat synpunkterna från den gemensamma tillsynsgrupp som inrättats för den centrala motparten enligt artikel 23b, även besluta att tillämpa förfarandet med implicit godkännande i denna artikel på en central motparts begäran och om den föreslagna ytterligare clearingtjänsten eller clearingverksamheten inte uppfyller något av följande villkor:

- (a) Tjänsten eller verksamheten innebär att den centrala motparten i betydande grad måste anpassa sin operativa struktur vid någon tidpunkt i kontraktets löptid.
- (b) Tjänsten eller verksamheten omfattar erbjudande av kontrakt som inte kan avvecklas på samma sätt, till exempel via direkt erbjudande eller auktion eller tillsammans med kontrakt som redan clearats av den centrala motparten.
- (c) Tjänsten eller verksamheten innebär att den centrala motparten måste ta hänsyn till väsentliga nya kontraktspecifikationer, såsom betydande utvidgningar av löptidsintervallen eller en ny typ av optionsinlösen i en kategori av kontrakt.

- (d) Nya väsentliga risker uppstår som är kopplade till de olika egenskaperna hos de berörda tillgångarna.
- (e) Tjänsten eller verksamheten omfattar ett erbjudande om en ny avvecklings- eller leveransmekanism eller tjänst som innebär att kopplingar skapas till ett annat värdepappersavvecklingssystem, en annan värdepapperscentral eller ett annat betalningssystem som den centrala motparten inte använt tidigare.

3. En central motpart som lämnar in en ansökan om utvidgning och begär tillämpning av förfarandet med implicit godkännande ska visa att den föreslagna utvidgningen av dess verksamhet med nya clearingtjänster eller clearingverksamheter uppfyller villkoren i punkt 1 eller 2 och därför ska bedömas enligt förfarandet med implicit godkännande. Den centrala motparten ska lämna in ansökan i ett elektroniskt format via den centrala databas som avses i artikel 17.7 och tillhandahålla alla nödvändiga uppgifter som visar att den, vid tidpunkten för auktoriseringen, har inrättat alla nödvändiga förfaranden för att uppfylla de relevanta kraven i denna förordning.

En central motpart som ansöker om utvidgning av sin auktorisation och begär tillämpning av förfarandet med implicit godkännande kan, om de föreslagna ytterligare clearingtjänsterna eller clearingverksamheterna omfattas av punkt 1, börja clara sådana ytterligare finansiella eller icke-finansiella instrument som är lämpade för clearing innan den centrala motpartens behöriga myndighet fattar sitt beslut enligt punkt 4.

4. Inom tio arbetsdagar från mottagandet av en ansökan enligt punkt 2 ska den centrala motpartens behöriga myndighet, efter att ha beaktat synpunkterna från den gemensamma tillsynsgrupp som inrättats för den centrala motparten enligt artikel 23b, besluta om ansökan ska omfattas av det förfarande med implicit godkännande som anges i denna artikel, eller om den centrala motpartens behöriga myndighet har identifierat väsentliga risker till följd av den föreslagna utvidgningen av den centrala motpartens verksamhet med ytterligare clearingtjänster eller clearingverksamheter, att det förfarande som anges i artikel 17 ska tillämpas. Den centrala motpartens behöriga myndighet ska underrätta den ansökande centrala motparten om sitt beslut. Om den centrala motpartens behöriga myndighet har beslutat att det förfarande som anges i artikel 17 ska tillämpas ska den centrala motparten, inom fem arbetsdagar efter mottagandet av en sådan underrättelse, upphöra att tillhandahålla sådana clearingtjänster eller verksamheter.

5. Om en central motparts behöriga myndighet, efter att ha beaktat synpunkterna från den gemensamma tillsynsgrupp som inrättats för den centrala motparten enligt artikel 23b, inte har framfört invändningar mot den centrala motpartens föreslagna ytterligare tjänster eller verksamheter inom tio arbetsdagar från mottagandet av ansökan, när punkt 1 är tillämplig, eller från mottagandet av den underrättelse som avses i punkt 4, när den punkten är tillämplig, om att det förfarande med implicit godkännande som anges i denna artikel är tillämpligt, ska auktorisationen anses vara beviljad.

6. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 82 för att komplettera denna förordning genom att ange eventuella ändringar av förteckningen över inte väsentliga ändringar i punkt 1 när en sådan ändring inte skulle medföra en ökad risk för den centrala motparten.

Artikel 17b

Förfarande för begäran av yttrande från Esma och kollegiet

1. En central motparts behöriga myndighet ska i elektroniskt format via den databas som avses i artikel 17.7 lämna in en begäran om ett yttrande från

- (a) Esma enligt artikel 23a.2 när den behöriga myndigheten avser att anta ett beslut enligt artiklarna 7, 8, 20, 21, 29, 30, 31, 32, 33, 35, 36, 41 och 54,
- (b) kollegiet enligt artikel 18 när den behöriga myndigheten avser att anta ett beslut enligt artiklarna 20, 21, 30, 31, 32, 35, 41, 49, 51 och 54.

En sådan begäran om ett yttrande ska omgående delas med de registrerade mottagarna.

2. Om inget annat anges i den relevanta artikeln ska Esma och kollegiet inom 30 arbetsdagar från mottagandet av den begäran som avses i punkt 1 (*bedömningsperioden*) bedöma den centrala motpartens efterlevnad av de respektive kraven. I slutet av bedömningsperioden ska

- a) den centrala motpartens behöriga myndighet omgående överlämna sitt förslag till beslut och sin rapport till Esma och kollegiet,
- b) Esma anta ett yttrande i enlighet med artikel 24a.7 första stycket bc och överlämna det till den centrala motpartens behöriga myndighet och kollegiet; Esma får i sitt yttrande inkludera villkor eller rekommendationer som myndigheten anser vara nödvändiga för att begränsa eventuella brister i den centrala motpartens riskhantering, i synnerhet vad gäller identifierade gränsöverskridande risker eller risker för unionen finansiella stabilitet.
- c) kollegiet anta ett yttrande i enlighet med artikel 19 och överlämna det till Esma och den centrala motpartens behöriga myndighet; Kollegiets yttrande får inkludera villkor eller rekommendationer som kollegiet anser vara nödvändiga för att begränsa eventuella brister i den centrala motpartens riskhantering.

3. Inom tio arbetsdagar från mottagandet av Esmas yttrande, och där så krävs, kollegiets yttrande, ska den centrala motpartens behöriga myndighet, efter att vederbörligen ha övervägt Esmas och kollegiets yttrande, inklusive eventuella villkor eller rekommendationer däri, anta sitt beslut och överlämna det till Esma och kollegiet.

Om den centrala motpartens behöriga myndighet inte instämmer i ett yttrande från Esma eller kollegiet, inbegripet eventuella villkor eller rekommendationer som ingår i yttrandet, ska myndighetens beslut innehålla en fullständig motivering och en förklaring om eventuella väsentliga avvikelser från det yttrandet eller villkoren eller rekommendationerna.

Esma ska offentliggöra uppgifter om en behörig myndighet inte följer eller inte har för avsikt att följa dess yttrande eller ett yttrande från kollegiet eller villkor eller rekommendationer som ingår i dessa. Esma får också från fall till fall besluta att offentliggöra den behöriga myndighetens skäl att inte följa Esmas eller kollegiets yttranden eller villkor eller rekommendationer som ingår däri.”

(13) Artikel 18 ska ändras på följande sätt:

- a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Inom 30 kalenderdagar efter inlämnandet av en fullständig ansökan i enlighet med artikel 17 ska den centrala motpartens behöriga myndighet inrätta ett kollegium som främjar fullgörandet av de uppgifter som anges i artiklarna 15, 17, 20, 21, 30, 31, 32, 35, 41, 49, 51 och 54.”
- b) I punkt 2 ska led a ersättas med följande:

- ”a) Ordföranden för eller någon av de oberoende styrelseledamöterna i den tillsynskommitté för centrala motparter som avses i artikel 24a.2 a och b, som ska förvalta och leda kollegiet.”

(14) Artikel 19 ska ändras på följande sätt:

- a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. När kollegiet är skyldigt att avge ett yttrande enligt denna förordning ska kollegiet nå fram till ett gemensamt yttrande i vilket det fastställs huruvida den centrala motparten uppfyller alla de krav som fastställs i denna förordning.

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 17.4 tredje stycket ska kollegiet, om inget gemensamt yttrande kan uppnås i enlighet med första stycket, inom samma tidsperiod anta ett majoritetsyttrande.”

- b) I punkt 3 ska fjärde stycket ersättas med följande:

”De kollegiemedlemmar som avses i artikel 18.2 ca och i ska inte ha rösträtt i fråga om kollegiets yttranden.”

- c) Punkt 4 ska utgå.

(15) I artikel 20 ska punkterna 3–7 ersättas med följande:

”3. Den centrala motpartens behöriga myndighet ska i enlighet med punkt 6 höra Esma och medlemmarna i kollegiet angående nödvändigheten av att upphäva auktorisationen av den centrala motparten, utom när det brådskar med ett sådant beslut.

4. Esma och varje medlem av kollegiet får när som helst begära att den centrala motpartens behöriga myndighet ska kontrollera om denna motpart fortfarande uppfyller villkoren som gällde för auktorisationen.

5. Den centrala motpartens behöriga myndighet får begränsa upphävandet till viss tjänst, verksamhet eller klass av finansiellt eller icke-finansiellt instrument.

6. Innan den centrala motpartens behöriga myndighet fattar ett beslut om att upphäva en viss tjänst, verksamhet eller klass av finansiellt eller icke-finansiellt instrument ska den begära yttranden från Esma och kollegiet i enlighet med artikel 17b.

7. När en central motparts behöriga myndighet fattar ett beslut om att upphäva en auktorisation, fullständigt eller avseende en viss tjänst, verksamhet eller klass av finansiellt eller icke-finansiellt instrument, ska beslutet få verkan inom hela unionen.”

(16) Artikel 21 ska ändras på följande sätt:

- a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. De behöriga myndigheter som avses i artikel 22 ska

a) se över de system, strategier, processer och mekanismer som de centrala motparterna har genomfört för att följa denna förordning,

b) se över de tjänster eller verksamheter som de centrala motparterna har inlett efter förfarandet med implicit godkännande enligt artikel 17a eller artikel 49,

c) utvärdera de risker, inbegripet finansiella och operativa risker, som dessa centrala motparter är eller kan vara exponerade mot.”

- b) Punkterna 3 och 4 ska ersättas med följande:

”3. De behöriga myndigheterna ska, efter att ha övervägt synpunkterna från den gemensamma tillsynsgrupp som inrättats för den centrala motparten enligt artikel 23b, fastställa hur ofta och hur ingående den översyn och utvärdering som avses i punkt 1 i denna artikel ska genomföras, med särskilt beaktande av verksamhetens storlek, systemvikt, art, omfattning, komplexitet och sammanlänkning med andra finansmarknadsinfrastrukturer hos de berörda centrala motparterna samt de tillsynsprioriteringar som Esma har fastställt i enlighet med artikel 24a.7 första stycket ba. De behöriga myndigheterna ska uppdatera översynen och utvärderingen minst en gång per år.

De centrala motparterna ska omfattas av kontroller på plats. De behöriga myndigheterna ska bjuda in medlemmarna i den gemensamma tillsynsgrupp som har inrättats för den centrala motparten enligt artikel 23b att delta i kontroller på plats.

Den behöriga myndigheten ska till medlemmarna i den gemensamma tillsynsgrupp som har inrättats för den centrala motparten enligt artikel 23b vidarebefordra all information som den mottagit från centrala motparter under eller i samband med kontroller på plats.”

4. De behöriga myndigheterna ska regelbundet och minst årligen lämna en rapport till kollegiet om resultaten av översynen och utvärderingen enligt punkt 1, inbegripet eventuella korrigerande åtgärder eller sanktioner som de har vidtagit. De behöriga myndigheterna ska vidarebefordra rapporten som ska omfatta ett kalenderår till Esma senast den 30 mars följande kalenderår. Rapporten ska vara föremål för ett yttrande från kollegiet enligt artikel 19 och ett yttrande från Esma enligt artikel 24a.7 första stycket bc, som ska utfärdas i enlighet med det förfarande som anges i artikel 17b.”

(17) Artikel 23a ska ändras på följande sätt:

a) Punkterna 1 och 2 ska ersättas med följande:

”1. Esma ska ha en samordnande roll mellan behöriga myndigheter och kollegier i syfte att

- a) skapa en gemensam tillsynskultur och konsekvent tillsynspraxis,
- b) säkerställa enhetliga förfaranden och ett enhetligt tillvägagångssätt,
- c) förstärka överensstämmelsen när det gäller resultatet av tillsynen, särskilt med avseende på tillsynsområden som har en gränsöverskridande dimension eller kan få gränsöverskridande effekter,
- d) öka samordningen i en krissituation i enlighet med artikel 24,
- e) bedöma risker när den lämnar yttranden till behöriga myndigheter enligt artikel 2 om centrala motparter efterlevnad av kraven i denna förordning, särskilt med avseende på identifierade gränsöverskridande risker eller risker för unionens finansiella stabilitet, samt lämna rekommendationer om hur de centrala motparterna kan begränsa sådana risker.

2. De behöriga myndigheterna ska lämna in sina utkast till beslut till Esma för yttrande innan de antar någon akt eller åtgärd enligt artiklarna 7, 8 och 14, artikel 15.1 andra stycket a, artiklarna 20 och 21, artiklarna 29–33 samt artiklarna 35, 36, 41 och 54.

De behöriga myndigheterna får även lämna in utkast till beslut till Esma för yttrande innan de antar någon annan akt eller åtgärd i enlighet med sina uppgifter enligt artikel 22.1.”

- b) Punkterna 3 och 4 ska utgå.

(18) Följande artiklar ska införas som artikel 23b och 23c:

”Artikel 23b

Gemensamma tillsynsgrupper

1. En gemensam tillsynsgrupp ska inrättas för att utöva tillsyn över varje central motpart som auktoriserats enligt artikel 14. Varje gemensam tillsynsgrupp ska bestå av tjänstemän från den centrala motpartens behöriga myndighet, Esma och de kollegiemedlemmar som avses i artikel 18 c, g och h. Andra kollegiemedlemmar kan också begära att få delta i den gemensamma tillsynsgruppen. De gemensamma tillsynsgruppernas arbete ska samordnas av en särskilt utsedd tjänstemän vid den behöriga myndigheten.
2. Den gemensamma tillsynsgruppens uppgifter ska omfatta, men är inte begränsade till, följande:
 - a) Lämna synpunkter till de behöriga myndigheterna, Esma och kollegierna enligt artiklarna 17a.2, 4 och 5 och 21.3.
 - b) Delta i kontroller på plats enligt artikel 21.3.
 - c) Samarbeta med behöriga myndigheter och kollegiemedlemmar, i förekommande fall.
 - d) På begäran av en central motparts behöriga myndighet bistå den behöriga myndigheten i bedömningen av den centrala motpartens efterlevnad av kraven i denna förordning.
3. Den centrala motpartens behöriga myndigheter ska ansvara för inrättandet av de gemensamma tillsynsgrupperna.
4. Esma och de myndigheter som deltar i de gemensamma tillsynsgrupperna ska samråda med varandra och enas om hur resurserna ska användas vad gäller de gemensamma tillsynsgrupperna.

Artikel 23c

Gemensam övervakningsmekanism

1. Esma ska inrätta en gemensam övervakningsmekanism som ska utföra de uppgifter som avses i punkt 2.

Den gemensamma övervakningsmekanismen ska bestå av

- a) företrädare för Esma,
- b) företrädare för EBA och Eiopa,
- c) företrädare för kommissionen, ESRB och ECB inom ramen för de uppgifter som rör tillsynen av kreditinstitut inom den gemensamma tillsynsmekanism som ECB tilldelas i enlighet med rådets förordning (EU) nr 1024/2013.

Esma ska förvalta och leda mötena i den gemensamma övervakningsmekanismen. Ordföranden för den gemensamma övervakningsmekanismen får, på begäran från andra medlemmar i den gemensamma övervakningsmekanismen eller på eget initiativ, bjuda

in andra myndigheter att delta i mötena när detta är relevant för de punkter som diskuteras.

2. Den gemensamma övervakningsmekanismen ska

- a) övervaka genomförandet av de krav som anges i artiklarna 7a och 7b, inklusive följande:
 - i) Sammanlagda exponeringar och minskningar av exponeringar mot clearingtjänster som fastställts vara av stor systemvikt enligt artikel 25.2c.
 - ii) Utveckling avseende clearing hos centrala motparter som auktoriserats enligt artikel 14 och kunders tillgång till clearing hos sådana centrala motparter, inbegripet de avgifter som dessa centrala motparter tar ut för att öppna konton enligt artikel 7a och eventuella utgifter som clearingmedlemmar tar ut av sina kunder för att öppna konton och genomföra clearing enligt artikel 7a.
 - iii) Annan viktig utveckling vad gäller clearingpraxis som påverkar clearingnivån hos centrala motparter som auktoriserats enligt artikel 14.
- b) övervaka clearing för kunders räkning, inklusive portabilitet och det ömsesidiga beroendet mellan clearingmedlemmar och kunder och samverkan med andra finansmarknadsstrukturer,
- c) bidra till utformningen av unionsomfattande bedömningar av centrala motparters motståndskraft, med tonvikt på likviditetsrisker för centrala motparter, clearingmedlemmar och kunder,
- d) identifiera koncentrationsrisker, särskilt vid clearing för kunders räkning, till följd av integreringen av unionens finansmarknader, även när flera centrala motparter, clearingmedlemmar eller kunder använder samma tjänsteleverantörer,
- e) övervaka effekterna av åtgärderna för att öka attraktionskraften hos centrala motparter i unionen, uppmuntra clearing hos centrala motparter i unionen och stärka övervakningen av gränsöverskridande risker.

De organ som deltar i den gemensamma övervakningsmekanismen och nationella behöriga myndigheter ska samarbeta och utbyta den information som krävs för att genomföra de övervakningsverksamheter som avses i första stycket.

Om den erforderliga informationen inte görs tillgänglig, inklusive den information som avses i artikel 7a.4, får Esma genom en enkel begäran kräva att auktoriserade centrala motparter samt deras clearingmedlemmar och kunder lämnar den information som Esma och de andra organ som deltar i den gemensamma övervakningsmekanismen behöver för att utföra den bedömning som avses i första stycket.

3. Esma ska, i samarbete med de andra organ som deltar i den gemensamma övervakningsmekanismen, lämna in en årlig rapport till Europaparlamentet, rådet och kommissionen om resultaten av sina verksamheter enligt punkt 2.

4. Esma ska i enlighet med artikel 17 i förordning (EU) nr 1095/2010 agera när myndigheten, på grundval av den information som den tagit emot som en del av den gemensamma övervakningsmekanismen och efter diskussioner inom den mekanismen

- a) anser att de behöriga myndigheterna inte säkerställer clearingmedlemmars och kunders efterlevnad av kraven i artikel 7a,

- b) identifierar en risk för unionens finansiella stabilitet till följd av en påstådd överträdelse eller underlåtenhet att tillämpa unionens lagstiftning.

Innan Esma agerar i enlighet med första stycket får myndigheten utfärda riktlinjer eller rekommendationer enligt artikel 16 i förordning (EU) nr 1095/2010.

5. Om Esma på grundval av den information som den tagit emot som en del av den gemensamma övervakningsmekanismen och efter diskussioner inom den mekanismen, anser att efterlevnaden av det krav som anges i artikel 7a inte på ett ändamålsenligt sätt säkerställer en minskning av den alltför stora exponeringen hos clearingmedlemmar och kunder i unionen mot centrala motparter i kategori 2, ska Esma se över de tekniska standarder för tillsyn som avses i artikel 7a.5, och vid behov fastställa en lämplig anpassningsperiod som inte får vara längre än tolv månader.”

(19) Artikel 24 ska ersättas med följande:

”Artikel 24

Krissituationer

1. Den centrala motpartens behöriga myndighet eller annan relevant myndighet ska utan onödigt dröjsmål underrätta Esma, kollegiet, berörda ECBS-medlemmar, kommissionen och andra berörda myndigheter om krissituationer som rör centrala motparter, vilket ska innefatta följande:

- a) Situationer eller händelser som påverkar eller sannolikt kommer att påverka den tillsynsmässiga och finansiella sundheten eller motståndskraften hos de centrala motparter som auktoriserats i enlighet med artikel 14 eller hos deras clearingmedlemmar eller kunder.

- b) Om en central motpart har för avsikt att aktivera sin återhämtningsplan enligt artikel 9 i förordning (EU) 2021/23, situationer där en behörig myndighet har fattat ett beslut om en åtgärd för tidigt ingripande enligt artikel 18 i den förordningen eller om en behörig myndighet har krävt fullständig eller delvis avsättning av den centrala motpartens verkställande ledning eller styrelse enligt artikel 19 i den förordningen.

- c) Om utvecklingen på finansmarknaderna kan inverka negativt på marknadens likviditet, den penningpolitiska transmissionen, betalningssystemens goda funktion eller det finansiella systemets stabilitet i någon av de medlemsstater där den centrala motparten eller någon av dess clearingmedlemmar är etablerad.

2. Esma ska samordna behöriga myndigheter, den resolutionsmyndighet som har utsetts enligt artikel 3.1 i förordning (EU) 2021/23 samt kollegierna för att gemensamt hantera krissituationer som rör centrala motparter.

3. I en krissituation, utom när en resolutionsmyndighet har vidtagit en resolutionsåtgärd avseende en central motpart enligt artikel 21 i förordning (EU) 2021/23, och för att samordna de behöriga myndigheternas åtgärder

- a) kan ett möte i den centrala motpartens övervakningskommitté sammankallas av kommitténs ordförande,
- b) ska ett möte i den centrala motpartens övervakningskommitté sammankallas av kommitténs ordförande på begäran av två ledamöter av kommittén.

4. Följande myndigheter får också bjudas in till det möte som avses i punkt 3 när det är relevant mot bakgrund av de frågor som ska diskuteras under mötet:

- a) Relevanta utgivande centralbanker.
- b) Berörda tillsynsmyndigheter för clearingmedlemmar, inklusive, i förekommande fall, ECB inom ramen för de uppgifter som rör tillsynen av kreditinstitut inom den gemensamma tillsynsmekanism som ECB tilldelas i enlighet med rådets förordning (EU) nr 1024/2013.
- c) Berörda behöriga tillsynsmyndigheter för handelsplatser.
- d) Berörda behöriga tillsynsmyndigheter för kunder när dessa är kända.
- e) De berörda resolutionsmyndigheter som har utsetts enligt artikel 3.1 i förordning (EU) 2021/23.

När ett möte i den centrala motpartens övervakningskommitté hålls enligt första stycket ska ordföranden informera EBA, Eiopa, ESRB och kommissionen om detta och de ska också på begäran bjudas in att delta i mötet.

5. Esma får genom en enkel begäran begära att auktoriserade centrala motparter, deras clearingmedlemmar och kunder, anslutna finansmarknadsinfrastrukturer och anknutna tredje parter till vilka dessa centrala motparter har utkontrakterat operativa funktioner eller verksamheter lämnar all information som krävs för att Esma ska kunna fullgöra sin samordningsfunktion enligt denna förordning.

6. Esma får på förslag från tillsynskommittén för centrala motparter utfärda rekommendationer i brådskande situationer enligt artikel 16 i förordning (EU) nr 1095/2010 som riktas till en eller flera behöriga myndigheter och rekommenderar dem att anta tillfälliga eller permanenta tillsynsbeslut enligt de krav som fastställs i artikel 16 och avdelningarna IV och V, i syfte att undvika eller begränsa betydande negativa effekter på unionens finansiella stabilitet. Esma får endast utfärda rekommendationer i brådskande situationer om fler än en auktoriserad central motpart påverkas eller om unionsomfattande händelser destabiliserar gränsöverskridande clearingmarknader.”

(20) Artikel 24a ska ändras på följande sätt:

- a) I punkt 2 ska led d ii ersättas med följande:
 - ”ii) Om tillsynskommittén för centrala motparter sammankallas angående centrala motparter som auktoriserats i enlighet med artikel 14, mot bakgrund av de diskussioner som hänför sig till punkt 7 i den här artikeln, de utgivande centralbankerna för unionsvalutorna för de finansiella instrument som clearas av auktoriserade centrala motparter som har begärt medlemskap i tillsynskommittén för centrala motparter, utan rösträtt.”
- b) Punkt 3 ska ersättas med följande:
 - ”3. Ordföranden får, när så är lämpligt och nödvändigt, bjuda in som observatörer till mötena i tillsynskommittén för centrala motparter, medlemmar av de kollegier som avses i artikel 18, företrädare för de berörda myndigheterna för kunder när dessa är kända samt företrädare för unionens berörda institutioner och organ.”
- c) Punkt 7 ska ändras på följande sätt:
 - i) Inledningen ska ersättas med följande:
 - ”Vad gäller centrala motparter som auktoriserats eller som ansöker om auktorisation i enlighet med artikel 14 ska tillsynskommittén för centrala

motparter, vid tillämpning av artikel 23a.2, utarbeta beslut och utföra de till Esma anförtrödda uppgifterna i följande led:”

ii) Följande led ska införas som leden ba, bb och bc:

”ba) Åtminstone årligen diskutera och fastställa tillsynsprioriteringar för centrala motparter som auktoriserats enligt artikel 14, vilka ska utgöra underlag för Esmas utarbetande av unionens strategiska tillsynsprioriteringar i enlighet med artikel 29a i förordning (EU) nr 1095/2010.

bb) I samarbete med EBA, Eiopa och ECB i fullgörandet av sina uppgifter inom ramen för den gemensamma tillsynsmekanismen enligt förordning (EU) nr 1024/2013 beakta eventuella gränsöverskridande risker som uppstår till följd av de centrala motparternas verksamheter, även till följd av de centrala motparternas sammanlänknings-, inbördes kopplingar och koncentrationsrisker på grund av sådana gränsöverskridande kopplingar.

bc) Utarbeta utkast till yttranden för antagande av tillsynsstyrelsen i enlighet med artikel 17 och 17b samt utkast till valideringsbeslut i enlighet med artikel 49.”

iii) Följande stycke ska läggas till:

”Esma ska årligen rapportera till kommissionen om de gränsöverskridande risker som uppstår till följd av de centrala motparternas verksamheter som avses i första stycket bb.”

(21) Artikel 25 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 4 ska tredje stycket ersättas med följande:

”Beslutet om godkännande ska grundas på de villkor som fastställs i punkt 2 för centrala motparter i kategori 1 och i punkterna 2 a–d och 2b för centrala motparter i kategori 2. Inom 180 arbetsdagar från det att det fastställts att en ansökan är fullständig i enlighet med andra stycket ska Esma med fullständig motivering skriftligen underrätta den ansökande centrala motparten om huruvida godkännandet beviljats eller nekats.”

b) I punkt 5 ska andra stycket ersättas med följande:

”När en översyn genomförs i enlighet med första stycket a ska den utföras i enlighet med punkterna 2–4. När översynen genomförs i enlighet med första stycket b ska den också utföras i enlighet med punkterna 2–4, men den centrala motpart som avses i punkt 1 ska inte vara skyldig att lämna in en ny ansökan, utan ska lämna all information som krävs för översynen av dess godkännande till Esma.”

c) I punkt 6 ska följande stycke läggas till:

”När det ligger i unionens intresse och med beaktande av de eventuella riskerna för unionens finansiella stabilitet till följd av att clearingmedlemmar och handelsplatser som är etablerade i unionen förväntas delta i centrala motparter som är etablerade i tredjeland, får kommissionen anta den genomförandeakt som avses i första stycket oavsett om led c i det stycket är uppfyllt.”

d) Punkt 7 ska ersättas med följande:

”7. Esma ska upprätta effektiva samarbetsarrangemang med berörda behöriga myndigheter i tredjeland vars rättsliga och tillsynsmässiga ram har godkänts som likvärdig med denna förordning i enlighet med punkt 6.”

e) Följande punkter ska läggas till som punkterna 7a, 7b och 7c:

”7a. När Esma ännu inte har fastställt vilken kategori som en central motpart ska tillhöra eller när Esma har slagit fast att alla eller vissa centrala motparter i ett relevant tredjeland är centrala motparter i kategori 1, ska de samarbetsarrangemang som avses i punkt 7 beakta de risker som dessa centrala motparter tillhandahållande av clearingtjänster medför, och ska fastställa

- a) den mekanism för årligt informationsutbyte mellan Esma, de utgivande centralbanker som avses i punkt 3 f och de behöriga myndigheterna i de berörda tredjeländerna, så att Esma kan
 - i) säkerställa att den centrala motparten uppfyller villkoren för godkännande enligt punkt 2,
 - ii) identifiera eventuella väsentliga effekter på marknadslikviditeten eller på den finansiella stabiliteten i unionen eller i en eller flera av dess medlemsstater,
 - iii) övervaka clearingverksamhet som clearingmedlemmar som är etablerade i unionen eller ingår i en grupp som omfattas av gruppbaserad tillsyn i unionen bedriver hos en eller flera av de centrala motparter som är etablerade i det berörda tredjelandet.
- b) I undantagsfall, den mekanism för kvartalsvis informationsutbyte som kräver detaljerade uppgifter som omfattar de aspekter som avses i punkt 2a, och särskilt information om betydande ändringar i riskmodeller och parametrar, utvidgning av centrala motparter verksamheter och tjänster och ändringar i kundkontostrukturer, i syfte att identifiera om en central motpart är potentiellt nära att bli, eller sannolikt kommer att bli, systemviktig för den finansiella stabiliteten i unionen eller i en eller flera av dess medlemsstater.
- c) Mekanismen för omedelbar underrättelse till Esma när en behörig myndighet i ett tredjeland bedömer att en central motpart som den utövar tillsyn av bryter mot villkoren för sin auktorisation eller annan lagstiftning som den omfattas av.
- d) De förfaranden som krävs för en effektiv övervakning av den rättsliga och tillsynsmässiga utvecklingen i ett tredjeland.
- e) De förfaranden som gör att myndigheter i tredjeland utan onödigt dröjsmål kan informera Esma, kollegiet för centrala motparter i tredjeland som avses i artikel 25c och de utgivande centralbanker som avses i punkt 3 f om krissituationer som rör den godkända centrala motparten, inklusive utveckling på finansmarknader, och som kan inverka negativt på marknads likviditet och den finansiella systemets stabilitet i unionen eller i en av medlemsstaterna och de förfaranden och beredskapsplaner som finns för sådana situationer.
- f) De förfaranden som gör att myndigheter i tredjeland kan säkerställa en effektiv verkställighet av de beslut som Esma antar i enlighet med artiklarna 25f, 25k.1 b, 25l, 25m och 25p.

- g) Det uttryckliga samtycket från tredjelands myndigheter till vidarebefordran av information de har tillhandahållit till Esma enligt samarbetsarrangemangen med de myndigheter som avses i punkt 3 och medlemmarna av kollegiet för centrala motparter i tredjeland, med förbehåll för de krav på tystnadsplikt som fastställs i artikel 83.

7b. Om Esma har slagit fast att minst en central motpart i ett relevant tredjeland tillhör kategori 2, ska de samarbetsarrangemang som avses i punkt 7 minst ange följande angående dessa centrala motparter i kategori 2:

- a) De faktorer som avses i punkt 7a a, c, d, e och g, när samarbetsarrangemangen ännu inte har inletts med det berörda tredjelandet enligt andra stycket.
- b) Den mekanism för månatligt informationsutbyte mellan Esma, de utgivande centralbanker som avses i punkt 3 f och de behöriga myndigheterna i de berörda tredjeländerna, inklusive tillgång till all information som Esma begär för att säkerställa de centrala motparternas efterlevnad av de krav som avses i punkt 2b.
- c) Förfarandena för samordning av tillsynsverksamheten, inbegripet godkännandet från tredjelands myndigheter att tillåta utredningar och kontroller på plats i enlighet med artikel 25g respektive 25h.
- d) De förfaranden som gör att myndigheter i tredjeland kan säkerställa en effektiv verkställighet av de beslut som Esma antar i enlighet med artiklarna 25b, 25f–25m, 25p och 25q.
- e) De förfaranden som gör att myndigheter i tredjeland utan onödigt dröjsmål kan informera Esma om följande, med tonvikt på aspekter som är relevanta för unionen eller för en eller flera av dess medlemsstater:
- i) Upprättande av återhämtnings- och resolutionsplaner samt eventuella senare betydande ändringar av sådana planer.
- ii) Om en central motpart i kategori 2 har för avsikt att aktivera sin återhämtningsplan eller om tredjelandets myndigheter har fastställt att det finns tecken på en kommande krissituation som kan påverka den centrala motpartens verksamhet, i synnerhet dess förmåga att tillhandahålla clearingtjänster, eller när tredjelandets myndigheter planerar att vidta en resolutionsåtgärd inom en nära framtid.

7c. Om Esma anser att ett tredjelands behöriga myndighet underlåter att tillämpa någon av de bestämmelser som fastställts i samarbetsarrangemang som upprättats i enlighet med punkterna 7, 7a och 7b, ska Esma konfidentiellt och utan dröjsmål informera kommissionen om detta. I sådana fall får kommissionen besluta att se över den genomförandeakt som antagits i enlighet med punkt 6.”

(22) I artikel 25b.1 ska andra stycket ersättas med följande:

”Esma ska kräva följande av varje central motpart i kategori 2:

- (i) En bekräftelse minst en gång om året av att de krav som avses i artikel 25.2b a, c och d fortfarande uppfylls.
- (ii) Regelbunden information och uppgifter för att säkerställa att Esma kan utöva tillsyn över dessa centrala motparters efterlevnad av de krav som avses i artikel 25.2b a.”

(23) I artikel 25p.1 ska led c ersättas med följande:

- ”c) den berörda centrala motparten allvarligt och systematiskt har åsidosatt något av de tillämpliga krav som fastställs i denna förordning eller inte längre uppfyller något av villkoren för godkännande enligt artikel 25 och inte har vidtagit de korrigeringar åtgärder som Esma har begärt inom en lämpligt fastställd tidsram på maximalt ett år,”

(24) Följande artikel ska införas som artikel 25r:

”Artikel 25r

Offentligt tillkännagivande

Utan att det påverkar artikel 25p och 25q får Esma utfärda ett offentligt tillkännagivande när alla följande villkor är uppfyllda:

- (a) En central motpart från ett tredjeland inte har betalat avgifterna enligt artikel 25d eller inte har betalat böter enligt artikel 25j eller viten enligt artikel 25k.
- (b) Den centrala motparten inte har vidtagit några korrigeringar åtgärder som Esma begärt i någon av de situationer som anges i artikel 25p.1 c inom en lämpligt fastställd tidsram på upp till sex månader.”

(25) I artikel 26.1 ska första stycket ersättas med följande:

”1. En central motpart ska ha stabila styrformer, som omfattar en tydlig organisationsstruktur med en väldefinierad, transparent och konsekvent ansvarsfördelning, effektiva metoder för att identifiera, hantera, övervaka och rapportera de risker som denna motpart är eller kan bli exponerad för samt ha tillfredsställande rutiner för intern kontroll, däribland sunda förfaranden för administration och redovisning. En central motpart ska inte vara eller bli en clearingmedlem, en kund eller upprätta indirekta clearingarrangemang med en clearingmedlem i syfte att bedriva clearingverksamhet som en central motpart.”

(26) Artikel 31 ska ändras på följande sätt:

- a) I punkt 2 ska tredje och fjärde stycket ersättas med följande:

”Den behöriga myndigheten ska skicka ett skriftligt mottagningsbevis till den tilltänkte förvärvaren eller säljaren, utan dröjsmål och senast två arbetsdagar efter mottagandet av underrättelsen enligt denna punkt och efter mottagandet av uppgifterna enligt punkt 3 och dela denna information med Esma och kollegiet.

Den behöriga myndigheten ska utföra den bedömning som anges i artikel 32.1 (*bedömningen*) inom 60 arbetsdagar från och med den skriftliga bekräftelsen av mottagandet av underrättelsen och av alla de handlingar som ska bifogas underrättelsen i enlighet med förteckningen i artikel 32.4 och om tidsfristen inte förlängs enligt den här artikeln (*bedömningsperioden*). Kollegiet ska avge ett yttrande enligt artikel 19 och Esma ska avge ett yttrande enligt artikel 24a.7 första stycket bc och i enlighet med det förfarande som anges i artikel 17b under bedömningsperioden.”

- b) I punkt 3 ska första stycket ersättas med följande:

”Den behöriga myndigheten, Esma och kollegiet får under bedömningsperioden vid behov, dock senast den femtionde arbetsdagen i bedömningsperioden, begära ytterligare uppgifter om det är nödvändigt för att slutföra bedömningen. Denna

begäran ska vara skriftlig och ska klart ange vilka ytterligare uppgifter som krävs.”

(27) I artikel 32.1 ska fjärde stycket ersättas med följande:

”Kollegiet ska enligt artikel 19 och Esma ska enligt artikel 24a.7 första stycket bc i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 17b lämna ett yttrande om den behöriga myndighetens bedömning av den underrättelse som föreskrivs i artikel 31.2 och de uppgifter som avses i artikel 31.3.”

(28) Artikel 35 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska andra stycket ersättas med följande:

”En central motpart får inte utkontraktera central verksamhet kopplad till riskhantering, såvida inte sådan utkontraktering godkänns av den behöriga myndigheten. Den behöriga myndighetens beslut ska vara föremål för ett yttrande från kollegiet enligt artikel 19 och ett yttrande från Esma enligt artikel 24a.7 bc, som ska utfärdas i enlighet med det förfarande som anges i artikel 17b.”

b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. En central motpart ska på begäran tillhandahålla alla uppgifter som krävs för att den behöriga myndigheten, Esma och kollegiet ska kunna bedöma om de utkontrakterade verksamheterna uppfyller denna förordnings krav.”

(29) Artikel 37 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. En central motpart ska fastställa kategorier, vid behov per clearad produkttyp, av godtagbara clearingmedlemmar och tillträdeskraven efter samråd med riskkommittén i enlighet med artikel 28.3. Sådana kriterier ska vara icke-diskriminerande, transparenta och objektiva, så att rättvist och öppet tillträde till den centrala motparten säkerställs, och de ska säkerställa att clearingmedlemmarna har tillräckliga ekonomiska medel och operativ förmåga för att fullgöra skyldigheterna som följer av deltagande i en central motpart. Kriterier för att begränsa tillträdet ska endast tillåtas om syftet är att kontrollera riskerna för den centrala motparten. Kriterierna ska säkerställa att centrala motparter eller clearingcentraler varken direkt eller indirekt kan bli clearingmedlemmar i den centrala motparten.”

b) Följande punkt ska införas som punkt 1a:

”1a. En central motpart ska endast godta icke-finansiella motparter som clearingmedlemmar om dessa kan visa att de kan uppfylla marginalsäkerheterna och bidra till obeståndsfonden, även under stressade marknadsförhållanden.

Den behöriga myndigheten för en central motpart som godtar icke-finansiella motparter ska regelbundet se över sådana arrangemang och rapportera om deras lämplighet till Esma och kollegiet.

En icke-finansiell motpart som agerar som clearingmedlem ska inte få erbjuda clearing för kunders räkning och ska endast hålla konton hos den centrala motparten för tillgångar och positioner som den icke-finansiella motparten innehar för egen räkning.

Esma får avge ett yttrande eller en rekommendation om huruvida sådana förfaranden är lämpliga efter en ad hoc-baserad inbördes granskning.”

- c) Följande punkt ska läggas till som punkt 7:

”7. Esma ska, efter att ha hört EBA, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn med närmare uppgifter om de faktorer som ska övervägas när de tillträdeskrav som avses i punkt 1 fastställs.

Esma ska lägga fram dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn för kommissionen senast den [Publikationsbyrå: infoga datum tolv månader efter dagen för denna förordnings ikraftträdande].

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.”

- (30) Artikel 38 ska ändras på följande sätt:

- a) I punkt 7 ska följande stycke läggas till:

”Clearingmedlemmar och kunder som tillhandahåller clearingtjänster ska på ett tydligt och transparent sätt informera sina kunder om hur den centrala motpartens modeller för marginalsäkerheter fungerar, även under stressade förhållanden, och tillhandahålla en simulering av de marginalsäkerheter som kunderna kan omfattas av enligt olika scenarier. Detta ska omfatta både de marginalsäkerheter som den centrala motparten kräver och eventuella marginalsäkerheter som clearingmedlemmarna och de kunder som själva tillhandahåller clearingtjänster kräver.”

- b) Punkt 8 ska ersättas med följande:

”8. Den centrala motpartens clearingmedlemmar och kunder som tillhandahåller clearingtjänster ska klart och tydligt informera sina befintliga och potentiella kunder om eventuella förluster eller andra kostnader som de kan komma att få bära till följd av tillämpningen av förfaranden för obeståndshantering och arrangemang för fördelning av förluster och positioner enligt den centrala motpartens verksamhetsregler, inbegripet vilken typ av ersättning de kan komma att få, med beaktande av artikel 48.7. Kunderna ska få tillräckligt detaljerad information för att säkerställa att de förstår de sämsta tänkbara förluster eller andra kostnader som de kan komma att få bära om den centrala motparten vidtar återhämtningsåtgärder.”

- (31) Artikel 41 ska ändras på följande sätt:

- a) Punkterna 1, 2 och 3 ska ersättas med följande:

”1. En central motpart ska, för att begränsa sin kreditexponering, tillämpa, kräva och driva in marginalsäkerheter från sina clearingmedlemmar och i tillämpliga fall från de centrala motparter som den har samverkansöverenskommelser med. Sådana marginalsäkerheter ska vara tillräckliga för att täcka eventuella exponeringar som den centrala motparten beräknar skulle kunna föreligga tills motsvarande positioner avvecklats. De ska även vara tillräckliga för att över en lämplig tidshorisont täcka förluster från minst 99 % av exponeringsrörelserna och ska trygga att en central motpart åtminstone på dagsbasis från alla sina clearingmedlemmar har fullständiga säkerheter för alla sina exponeringar, och i tillämpliga fall från de centrala motparter som den har samverkansöverenskommelser med. En central motpart ska fortlöpande se över och revidera nivån på sina marginalsäkerhetskrav så att de speglar det rådande

marknadsläget och i detta sammanhang ta hänsyn till eventuella procykliska effekter av sådana revideringar.

2. För fastställandet av sina marginalsäkerheter ska en central motpart tillämpa modeller och parametrar som inbegriper de clearade produkternas riskegenskaper och tar hänsyn till intervallet mellan indrivningar av marginalsäkerheter, till marknadens likviditet och till möjliga förändringar under transaktionens löptid. Modellerna ska valideras av den behöriga myndigheten efter ett yttrande i enlighet med artikel 19 och ett yttrande från Esma i enlighet med artikel 24a.7 första stycket bc som ska utfärdas i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 17b.

3. En central motpart ska kräva och driva in marginalsäkerheter under loppet av dagen, åtminstone när i förväg fastställda tröskelvärden överskridits. Den centrala motparten ska i detta sammanhang ta hänsyn till hur dess indrivning, och deltagarnas betalning, av marginalsäkerheter under loppet av dagen kan påverka deltagarnas likviditetsposition. En central motpart ska efter bästa förmåga sträva efter att inte inneha några variationssäkerheter på intradagsbasis när alla betalningar har mottagits.”

(32) I artikel 44.1 ska andra stycket ersättas med följande:

”En central motpart ska dagligen mäta sitt potentiella likviditetsbehov. Den ska beakta den likviditetsrisk som uppstår om minst två enheter, inklusive clearingmedlemmar eller tillhandahållare av likviditet, som den har störst exponeringar mot hamnar på obestånd.”

(33) Artikel 46 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. För att täcka sin inledande och fortlöpande exponering mot sina clearingmedlemmar ska en central motpart godta mycket likvida säkerheter med minimala kredit- och marknadsrisker. En central motpart får godta offentliga garantier, offentliga bankgarantier eller garantier från affärsbanker, under förutsättning att de ovillkorligen finns tillgängliga på begäran inom den avvecklingsperiod som avses i artikel 41. Om bankgarantier ställs till en central motpart ska den centrala motparten ta hänsyn till dessa bankgarantier när den beräknar sin exponering mot banken som också är clearingmedlem. Den centrala motparten ska göra lämpliga värderingsavdrag och garantiavdrag för att återspegla den potentiella värdeminskningen mellan den senaste värderingen av tillgångarna och den tidpunkt då de rimligen bör vara realiserade. Den ska beakta likviditetsriskerna till följd av att en marknadsaktör hamnar på obestånd och de koncentrationsrisker för vissa tillgångar som kan bli resultatet av fastställandet av godtagbara säkerheter och lämpliga värderingsavdrag. När en central motpart reviderar nivån på de värderingsavdrag som den tillämpar på tillgångar som godtas som säkerhet ska den ta hänsyn till eventuella procykliska effekter av sådana revideringar.”

b) I punkt 3 första stycket ska led b ersättas med följande:

”b) de värderingsavdrag som avses i punkt 1 med hänsyn till målet att begränsa deras procyklikalitet,”

(34) Artikel 49 ska ändras på följande sätt:

a) Punkterna 1–1e ska ersättas med följande:

”1. En central motpart ska regelbundet se över sina modeller och parametrar för att beräkna sina marginalsäkerhetskrav, bidrag till obeståndsfonden, krav på säkerheter och andra mekanismer för riskkontroll. Den ska utsätta modellerna för rigorösa och återkommande stresstester för att bedöma motståndskraften vid extrema men samtidigt möjliga marknadsförhållanden, och ska genomföra utfallstester för bedömning av den antagna metodens tillförlitlighet. Den centrala motparten ska erhålla en oberoende validering, underrätta sin behöriga myndighet och Esma om resultaten av de genomförda testerna och erhålla validering från dem i enlighet med punkterna 1a–1e innan den genomför någon betydande ändring av modellerna.

Kollegiet ska lämna ett yttrande om de antagna modellerna och alla betydande ändringar av dessa i enlighet med den här artikeln.

Esma ska säkerställa att informationen om resultaten av stresstesterna vidarebefordras till de europeiska tillsynsmyndigheterna, ECBS och Gemensamma resolutionsnämnden så att dessa kan bedöma finansiella företags exponering mot centrala motparters obestånd.

1a. Om en central motpart planerar att göra en betydande ändring av de modeller som avses i punkt 1 ska den ansöka om godkännande av denna ändring i elektroniskt format via den centrala databas som avses i artikel 17.7, där ändringen omgående ska delas med den centrala motpartens behöriga myndighet, Esma och kollegiet. Den centrala motparten ska till sin ansökan bifoga en oberoende validering av den planerade ändringen.

Om en central motpart anser att den ändring av de modeller som avses i punkt 1 som den planerar att göra inte är betydande enligt vad som avses i punkt 1g ska den centrala motparten begära att ansökan omfattas av förfarandet med implicit validering enligt punkt 1b. I sådana fall får den centrala motparten börja tillämpa ändringen innan dess behöriga myndighet och Esma fattar sina beslut enligt punkt 1b.

Den centrala motpartens behöriga myndighet ska i samarbete med Esma inom två arbetsdagar efter det att en sådan ansökan har inkommit bekräfta mottagande av ansökan till den centrala motparten och att ansökan innehåller de erforderliga handlingarna. Om en av dem konstaterar att ansökan inte innehåller de erforderliga handlingarna ska ansökan avslås.

1b. Inom tio arbetsdagar från det datum som anges i punkt 1a tredje stycket ska den behöriga myndigheten och Esma bedöma huruvida den föreslagna ändringen utgör en betydande ändring enligt punkt 1g. Om en av dem konstaterar att ändringen uppfyller något av de villkor som avses i punkt 1g ska ansökan bedömas enligt punkterna 1c, 1d och 1e, och den centrala motpartens behöriga myndighet ska, i samarbete med Esma, skriftligen informera den ansökande centrala motparten om detta.

Om den ansökande centrala motparten inom tio arbetsdagar från det datum som avses i punkt 1a tredje stycket inte har informerats skriftligen om att dess begäran om tillämpning av förfarandet med implicit validering har avslagits ska ändringen anses vara validerad.

Om en begäran om tillämpning av förfarandet med implicit validering har avslagits ska den centrala motparten inom fem arbetsdagar från mottagandet av den underrättelse som avses i första stycket inte längre använda den

modelländringen. Inom tio arbetsdagar från den underrättelsen ska den centrala motparten antingen dra tillbaka ansökan eller komplettera den med en oberoende validering av ändringen.

1c. Inom 30 arbetsdagar från de datum som avses i punkt 1a tredje stycket

- (a) ska den behöriga myndigheten utföra en riskbedömning av den betydande ändringen och lägga fram en rapport till Esma och kollegiet,
- (b) ska Esma utföra en riskbedömning av den betydande ändringen och lägga fram en rapport till den centrala motpartens behöriga myndighet.

1d. Inom tio arbetsdagar från mottagandet av de rapporter som avses i punkt 1c ska den centrala motpartens behöriga myndighet och Esma anta varsitt beslut med beaktande av rapporterna och underrätta varandra om sina beslut. Om en av dem inte har validerat ändringen ska valideringen avslås.

1e. Inom fem arbetsdagar från det att besluten har fattats enligt punkt 1d ska den behöriga myndigheten och Esma skriftligen informera den centrala motparten, inbegripet en fullständig förklaring om huruvida valideringen har beviljats eller avslagits.

(b) Följande punkter ska införas som punkterna 1f och 1g:

1f. Den centrala motparten får inte göra någon betydande ändring av de modeller som avses i punkt 1 innan den erhållit valideringarna från den behöriga myndigheten och Esma. Den behöriga myndigheten kan i överenskommelse med Esma och i vederbörligen motiverade fall preliminärt tillåta en betydande ändring av dessa modeller innan dessa har validerats på grund av att det uppstår en krissituation enligt artikel 24 i denna förordning. En sådan tillfällig ändring av modellerna ska endast vara tillåten under en viss tidsperiod som fastställs gemensamt av den centrala motpartens behöriga myndighet och Esma. Efter det att denna period har löpt ut får den centrala motparten inte använda en sådan modelländring om den inte har godkänts enligt punkterna 1a, 1c, 1d och 1e.

1g. En ändring ska anses vara betydande om ett av följande villkor är uppfyllt:

- a) Ändringen leder till en ökning eller en minskning av de totala förfinansierade finansiella resurserna, inklusive marginalsäkerheter, obeståndsfonden och kvarhållande av risk högre än 15 %.
- b) Strukturen, de strukturella elementen eller marginalsäkerhetsparametrarna i marginalsäkerhetsmodellen ändras eller en marginalsäkerhetsmodul införs, avskaffas eller ändras på ett sätt som leder till en minskning eller ökning av denna marginalsäkerhetsmodul på mer än 15 % hos den centrala motparten.
- c) Den metod som används för att beräkna om portföljkvittningar har ändrats och detta leder till en minskning eller ökning av de totala marginalsäkerhetskraven för dessa finansiella instrument som är högre än 10 %.
- d) Om den metod som används för att definiera och kalibrera stresstestscenarier för att fastställa obeståndsfonders exponeringar har ändrats, och detta leder till en minskning eller ökning som är högre än 20 % för obeståndsfonden eller högre än 50 % av eventuella individuella bidrag till obeståndsfonden.
- e) Om den metod som används för att bedöma likviditetsrisker och övervaka koncentrationsrisker har ändrats och detta leder till en minskning eller

ökning av de beräknade likviditetsbehoven i någon valuta, som är högre än 20 % eller om de totala likviditetsbehoven är högre än 10 %.

- f) Om den metod som används för att värdera säkerheter, kalibrera säkerhetens värderingsavdrag eller fastställa koncentrationsgränser ändras på ett sådant sätt att det totala värdet på icke-kontanta säkerheter minskar eller ökar med mer än 10 %. Under förutsättning att den centrala motpartens förslagna ändring inte uppfyller något av kriterierna för en utvidgning av den centrala motpartens auktorisation enligt artikel 2.1.
 - g) Eventuella andra ändringar av modellerna som kan ha en väsentlig effekt på den centrala motpartens totala risk.”
- c) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”5. Esma ska, i nära samarbete med ECBS, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn med närmare uppgifter om den förteckning av nödvändiga handlingar som ska bifogas ansökan om validering enligt punkt 1a och ska ange de uppgifter som dessa handlingar ska innehålla för att visa att den centrala motparten uppfyller alla relevanta krav i denna förordning.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den [Publikationsbyrå: infoga datum = tolv månader efter dagen för denna förordnings ikraftträdande].

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.”

- d) Följande punkt ska läggas till som punkt 6:

”6. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande med närmare uppgifter om det elektroniska formatet för ansökan om validering som avses i punkt 1a och som ska lämnas in till den centrala databasen.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den [Publikationsbyrå: infoga datum = tolv månader efter dagen för denna förordnings ikraftträdande].

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.”

- (1) I artikel 54 ska punkt 1 ersättas med följande:

”1. En samverkansöverenskommelse ska godkännas på förhand av de berörda centrala motparternas behöriga myndigheter. De centrala motparternas behöriga myndigheter ska begära ett yttrande från Esma enligt artikel 24a.7 första stycket bc och från kollegiet i enlighet med artikel 19, och dessa ska utfärdas i enlighet med det förfarande som anges i artikel 17b.”

- (2) I artikel 82 ska punkterna 2 och 3 ersättas med följande:

”2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 1.6, 3.5, 4.3a, 7a.6, 17a.6, 25.2a, 25.6a, 25a.3, 25d.3, 25i.7, 25o, 64.7, 70, 72.3 och 85.2 ska ges till kommissionen tills vidare.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 1.6, 3.5, 4.3a, 7a.6, 17a.6, 25.2a, 25.6a, 25a.3, 25d.3, 25i.7, 25o, 64.7, 70, 72.3 och 85.2 får när som helst återkallas av

Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i Europeiska unionens officiella tidning, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

(3) Artikel 85 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Kommissionen ska senast den [Publikationsbyrån: infoga datum = fem år efter dagen för denna förordnings ikraftträdande] utvärdera tillämpningen av denna förordning och upprätta en allmän rapport. Kommissionen ska lägga fram denna rapport för Europaparlamentet och rådet, åtföljd av eventuella lämpliga förslag.”

b) Följande punkt ska införas som punkt 1b:

”1b. Esma ska senast den [Publikationsbyrån: infoga datum = 1 år efter dagen för denna förordnings ikraftträdande] lämna in en rapport till kommissionen om huruvida det är möjligt och genomförbart att kräva separering av konton i hela clearingkedjan för icke-finansiella och finansiella motparter. Rapporten ska åtföljas av en kostnads-nyttoanalys.”

c) Punkt 7 ska utgå.

(4) Artikel 90 ska ändras på följande sätt:

”Esma ska senast den [Publikationsbyrån: infoga datum = 3 år efter dagen för denna förordnings ikraftträdande] göra en bedömning av de personal- och resursbehov som uppstår till följd av de befogenheter och uppgifter som den får enligt denna förordning och lägga fram en rapport för Europaparlamentet, rådet och kommissionen.”

Artikel 2

Ändringar av förordning (EU) nr 575/2013

Artikel 382 i förordning (EU) nr 575/2013 ska ändras på följande sätt:

1. I punkt 4 ska led b ersättas med följande:

”b) Transaktioner inom grupper som ingås med finansiella motparter enligt definitionen i artikel 2.8 i förordning (EU) nr 648/2012, finansinstitut eller företag som tillhandahåller anknutna tjänster som är etablerade i unionen eller i ett tredjeland och tillämpar tillsyns- och regleringskrav på dessa finansiella motparter, finansinstitut eller företag som tillhandahåller anknutna tjänster som minst motsvarar de krav som tillämpas i unionen, såvida inte medlemsstaterna antar nationella lagar med krav på strukturell separation inom en bankgrupp, varvid de behöriga myndigheterna kan kräva att dessa transaktioner inom grupper mellan strukturellt separerade enheter ska ingå i kapitalkraven.”

2. Följande punkt ska införas som punkt 4c:

”4c. Vid tillämpning av punkt 4 b får kommissionen, genom genomförandeakter och efter det granskningsförfarande som avses i artikel 464.2, anta ett beslut om huruvida ett tredjeland tillämpar tillsyns- och regleringssystem som minst motsvarar de system som tillämpas i unionen.

I avsaknad av ett sådant beslut får instituten fram till den 31 december 2027 fortsätta att undanta de berörda transaktionerna inom grupper från kapitalkravet för

kreditvärdighetsjusteringsrisken, under förutsättning att de berörda behöriga myndigheterna har godkänt tredjelandet som berättigat till den behandlingen före den 31 december 2026. De behöriga myndigheterna ska underrätta EBA om sådana fall senast den 31 mars 2027.”

Artikel 3

Ändringar av förordning (EU) 2017/1131

Förordning (EU) 2017/1131 ska ändras på följande sätt:

- (1) I artikel 2 ska följande punkt läggas till som punkt 24:
”24. *central motpart*: en juridisk person i den mening som avses i artikel 2.1 i förordning (EU) nr 648/2012.”
- (2) Artikel 17 ska ändras på följande sätt:
 - a) Punkt 4 ska ersättas med följande:
”4. Den totala riskexponering mot en och samma motpart till en penningmarknadsfond som är en följd av derivattransaktioner som uppfyller villkoren i artikel 13 och som inte clearas centralt genom en central motpart som auktoriserats i enlighet med artikel 14 i förordning (EU) nr 648/2012 eller godkänts i enlighet med artikel 25 i den förordningen ska inte överstiga 5 % av penningmarknadsfondens tillgångar.”
 - b) I punkt 6 första stycket ska led c ersättas med följande:
”c) Finansiella derivatinstrument som inte clearas centralt genom en central motpart som auktoriserats i enlighet med artikel 14 i förordning (EU) nr 648/2012 eller godkänts i enlighet med artikel 25 i den förordningen och därför leder till en motpartsriskexponering mot det organet.”

Artikel 4

Ikraftträdande och tillämpning

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På kommissionens vägnar
Ordförande
Ursula von der Leyen

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

1,1. Förslagets eller initiativets titel

1,2. Berörda politikområden

1,3. Förslaget eller initiativet avser

1,4. Mål

1.4.1 Allmänt/allmänna mål:

1.4.2. Specifikt/specifika mål:

1.4.3. Verkan eller resultat som förväntas

1.4.4. Prestationsindikatorer

1,5. Grunder för förslaget eller initiativet

1.5.1 Krav som ska uppfyllas på kort eller lång sikt, inbegripet en detaljerad tidsplan för genomförandet av initiativet

1.5.2 Mervärdet av en åtgärd på unionsnivå (som kan följa av flera faktorer, t.ex. samordningsfördelar, rättssäkerhet, ökad effektivitet eller komplementaritet). Med "mervärdet av en åtgärd på unionsnivå" i denna punkt avses det värde en åtgärd från unionens sida tillför utöver det värde som annars skulle ha skapats av enbart medlemsstaterna.

1.5.3 Erfarenheter från tidigare liknande åtgärder

1.5.4. Förenlighet med den fleråriga budgetramen och eventuella synergieffekter med andra relevanta instrument

1.5.5 En bedömning av de olika finansieringsalternativ som finns att tillgå, inbegripet möjligheter till omfördelning

1,6. Beräknad varaktighet för och beräknade budgetkonsekvenser av förslaget eller initiativet

1,7. Planerad metod för genomförandet

2. FÖRVALTNING

2,1. Regler om uppföljning och rapportering

2,2. Förvaltnings- och kontrollsystem

2.2.1 Motivering av den genomförandemetod, de finansieringsmekanismer, de betalningsvillkor och den kontrollstrategi som föreslås

2.2.2 Uppgifter om identifierade risker och om det eller de interna kontrollsystem som inrättats för att begränsa riskerna

2.2.3 Beräkning och motivering av kontrollernas kostnadseffektivitet (dvs. förhållandet mellan kostnaden för kontrollerna och värdet av de medel som förvaltas) och en bedömning av den förväntade risken för fel (vid betalning och vid avslutande)

2,3. Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oriktigheter

3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

3,1. Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel

3,2. Förslagets beräknade budgetkonsekvenser på anslagen

3.2.1 Sammanfattning av beräknad inverkan på driftsanslagen

3.2.2 Beräknad output som finansieras med driftsanslag

3.2.3 Sammanfattning av beräknad inverkan på de administrativa anslagen

3.2.4 Förenlighet med den gällande fleråriga budgetramen

3.2.5 Bidrag från tredje part

3,3. Beräknad inverkan på inkomsterna

GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

1.1. Förslagets eller initiativets titel

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister och om ändring av förordningarna (EU) nr 648/2012, (EU) nr 575/2013 och (EU) 2017/1131 (Text av betydelse för EES)

1.2. Berörda politikområden

Inre marknaden – Finansiella tjänster.

1.3. Förslaget eller initiativet avser

☒ en ny åtgärd

☐ en ny åtgärd som bygger på ett pilotprojekt eller en förberedande åtgärd⁴⁰

☐ en förlängning av en befintlig åtgärd

☐ en sammanslagning eller omdirigering av en eller flera åtgärder mot en annan/en ny åtgärd

1.4. Mål

1.4.1. Allmänt/allmänna mål:

Främja finansiell stabilitet och stärka kapitalmarknadsunionen.

1.4.2. Specifikt/specifika mål:

Förslaget har följande specifika syften för att uppnå de allmänna målen för EU:s inre marknad för centrala clearingtjänster:

– Uppmuntra clearing hos centrala motparter i EU och minska det alltför stora beroendet av centrala motparter i tredjeland genom att bygga upp en mer attraktiv och stabil clearingmarknad i EU.

– Säkerställa att den tillsynsmässiga ramen för centrala motparter i EU är tillräcklig för att hantera de risker som är förenade med traden av sammanlänkning i EU:s finansiella system och ökande clearingvolym, särskilt med avseende på gränsöverskridande risker, eftersom dessa risker kan öka ytterligare allteftersom EU:s clearingmarknad växer.

Verkan eller resultat som förväntas

Beskriv den verkan som förslaget eller initiativet förväntas få på de mottagare eller den del av befolkningen som berörs.

⁴⁰

I den mening som avses i artikel 58.2 a eller b i budgetförordningen.

Förslaget syftar till att stärka EU:s clearingmarknad genom att öka attraktionskraften hos centrala motparter i EU, uppmuntra clearing hos centrala motparter i EU och förbättra bedömningen och hanteringen av gränsöverskridande risker.

1.4.3. *Prestationsindikatorer*

Ange indikatorer för övervakning av framsteg och resultat.

För varje specifikt mål har följande resultatindikatorer angivits:

Öka attraktionskraften hos centrala motparter i EU:

- Mätt genom procentandelen kontrakt som clearas av clearingdeltagare i centrala motparter i EU och centrala motparter i tredjeland.
- Antal godkända nya produkter för centrala motparter i EU.
- Genomsnittlig tid (antal dagar) för att godkänna nya produkter för centrala motparter och validera modelländringar.
- Antal slutförda förfaranden med implicit godkännande eller validering.

Uppmuntra clearing hos centrala motparter i EU

- Genomsnittligt antal aktiva konton hos centrala motparter i EU.
- Transaktioner som clearats hos centrala motparter i EU i olika valutor (absolut värde och jämfört med den globala marknaden).
- Antal clearingmedlemmar och kunder hos centrala motparter i EU.
- Volym av kontrakt som clearats utanför centrala motparter i EU av EU-aktörer eller kontrakt denominerade i EU-valutor.

Förbättra bedömningen av gränsöverskridande risker:

- Antal yttranden som utfärdats av Esma per år.
- Antal fall där nationella behöriga myndigheter avviker från Esmas yttranden.
- Antal inrättade gemensamma tillsynsgrupper och antal utförda uppgifter.
- Antal gånger då Esma samordnat informationsförfrågningar eller fått frågor.

1.5. **Grunder för förslaget eller initiativet**

1.5.1. *Krav som ska uppfyllas på kort eller lång sikt, inbegripet en detaljerad tidsplan för genomförandet av initiativet*

De krav som detta förslag syftar till att uppfylla är att ha moderna, konkurrenskraftiga, säkra och motståndskraftiga centrala motparter i EU som kan locka till sig företag samt stärka EU:s öppna strategiska oberoende.

Avsikten är att förslaget ska utvecklas ytterligare på nivå 2. Kraven förväntas – förutsatt att medlagstiftaren ger sitt medgivande – att införas av tillsynsmyndigheterna och på marknaden senast i juni 2025.

1.5.2. *Mervärdet av en åtgärd på unionsnivå (som kan följa av flera faktorer, t.ex. samordningsfördelar, rättssäkerhet, ökad effektivitet eller komplementaritet). Med "mervärdet av en åtgärd på unionsnivå" i denna punkt avses det värde en åtgärd*

från unionens sida tillför utöver det värde som annars skulle ha skapats av enbart medlemsstaterna.

Skäl för åtgärder på europeisk nivå (ex ante)

EU:s clearingmarknad är en integrerad del av EU:s finansmarknad. EU-åtgärder ska säkerställa att aktörerna på EU:s finansmarknad inte exponeras för alltför stora risker till följd av det alltför stora beroendet av centrala motparter i tredjeland, där besluten i en krissituation skulle fattas av myndigheter i tredjeländer, utan möjlighet för EU att ingripa.

Förväntat mervärde för unionen (ex post)

Syftet med Emir, dvs. att reglera derivattransaktioner, främja finansiell stabilitet och göra marknaderna mer transparenta, mer standardiserade, och därmed säkrare, är en viktig byggsten för en framgångsrik inre finansmarknad i EU, särskilt vad gäller det gränsöverskridande inslaget. Medlemsstaterna och de nationella tillsynsmyndigheterna kan inte på egen hand lösa eller hantera gränsöverskridande risker som rör central clearing inom EU eller regelverket för centrala motparter i tredjeland.

1.5.3. *Erfarenheter från tidigare liknande åtgärder*

Detta förslag beaktar erfarenheter från tidigare versioner av Emir.

Emir reglerar derivattransaktioner, inklusive åtgärder för att minska riskerna med sådana transaktioner via centrala motparter. Emir antogs efter finanskrisen 2008–2009 i syfte att främja finansiell stabilitet och göra marknaderna mer transparenta, mer standardiserade, och därmed säkrare. Liknande reformer genomfördes i de flesta av G20-länderna. Enligt Emir ska derivattransaktioner rapporteras för att säkerställa öppenhet på marknaden för reglerings- och tillsynsmyndigheter och att riskerna med sådana transaktioner begränsas på lämpligt sätt genom central clearing hos en central motpart eller utbyte av säkerheter, som kallas ”marginalsäkerheter” i bilaterala transaktioner. Centrala motparter och de risker de hanterar har ökat betydligt sedan Emir antogs.

År 2017 offentliggjorde kommissionen två lagstiftningsförslag om ändring av Emir, vilka båda antogs av medlagstiftarna 2019. Genom Emir Refit⁴¹ omkalibrerades vissa av reglerna för att garantera deras proportionalitet och samtidigt säkerställa finansiell stabilitet. Mot bakgrund av de framväxande problemen följt av den ökande riskkoncentrationen hos centrala motparter, särskilt centrala motparter i tredjeland, gjordes en översyn av den tillsynsmässiga ramen i Emir 2.2⁴² och ett förfarande för bedömning av systemvikten hos centrala motparter i tredjeland fastställdes. Förfarandet genomförs av Esma i samarbete med Europeiska systemrisknämnden

⁴¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/834 av den 20 maj 2019 om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 vad gäller clearingkravet, ett tillfälligt upphävande av clearingkravet, rapporteringskraven, riskbegränsningsteknikerna för OTC-derivatkontrakt som inte clearas av en central motpart, registreringen och tillsynen av transaktionsregister samt kraven för transaktionsregister (Text av betydelse för EES), EUT L 141, 28.5.2019, s. 42.

⁴² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2099 av den 23 oktober 2019 om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 vad gäller förfarandena för och de myndigheter som ska delta i auktorisationen av centrala motparter samt om kraven för godkännande av centrala motparter i tredjeland, EUT L 322, 12.12.2019, s. 1.

(ESRB) och de utgivande centralbankerna. Emir kompletterades genom förordningen om återhämtning och resolution av centrala motparter⁴³, som antogs 2020 i syfte att skapa beredskap för en situation där en central motpart i EU hamnar i ett allvarligt finansiellt nödläge, vilket även om det är osannolikt skulle få enormt stora konsekvenser. Finansiell stabilitet står i centrum för dessa EU-rättsakter. Ända sedan 2017 har det gång på gång uttryckts oro över de fortsatta risker för EU:s finansiella stabilitet som är en följd av att clearingerna i alltför hög grad är koncentrerad till vissa centrala motparter i tredjeland och i synnerhet de risker som kan uppstå i ett stressscenario. Dessutom kan situationer med hög risk men låg sannolikhet uppstå, och EU måste vara beredd att hantera dem. Centrala motparter i EU har generellt sett visat sig vara motståndskraftiga under denna utveckling, men erfarenheten visar att EU:s clearingsystem kan förstärkas, vilket skulle främja den finansiella stabiliteten. För att säkerställa öppet strategiskt oberoende måste EU dock skydda sig mot risker som kan uppstå när aktörerna på EU:s marknad är alltför beroende av enheter i tredjeländer, eftersom detta kan vara en källa till sårbarhet.

Erfarenheterna med Emir som beskrivs ovan beaktas under utformningen av de nya föreslagna kraven.

1.5.4. *Förenlighet med den fleråriga budgetramen och eventuella synergieffekter med andra relevanta instrument*

Förslaget och de särskilda krav som det innehåller är i linje med nuvarande ordningar för finansiella tjänster i den fleråriga budgetramen och följer standardpraxis för utnyttjande av EU:s budget samt rådande praxis på kommissionens avdelningar för planering och budgetering av nya förslag.

Dessutom är målen för initiativet förenliga med andra EU-åtgärder och pågående initiativ vilkas syfte är att i) utveckla kapitalmarknadsunionen och ii) göra tillsynen på EU-nivå mer effektiv och ändamålsenlig, både inom och utanför EU.

Initiativet är först och främst förenligt med kommissionens pågående insatser för att vidareutveckla kapitalmarknadsunionen⁴⁴. De frågor som behandlas i förslaget är av betydelse för EU:s finansiella stabilitet eftersom de försvårar en minskning av alltför stora exponeringar mot systemviktiga centrala motparter och utgör ett stort hinder för utvecklingen av en effektiv och attraktiv clearingmarknad i EU, som är en av hörnstenarna i en djup och likvid kapitalmarknadsunion. Det brådskande behovet av att ytterligare utveckla och integrera EU:s kapitalmarknader framhövdes i handlingsplanen för kapitalmarknadsunionen från september 2020.

För det andra överensstämmer förslaget med de erfarenheter som kommissionens avdelningar har från genomförandet och verkställandet av tredjelandsbestämmelser i EU:s finanslagstiftning och bidrar till att genomföra praktisk erfarenhet som kommissionens avdelningar vunnit när de arbetat med dessa uppgifter i praktiken.

För det tredje är det förenligt med EU:s mål för öppet strategiskt oberoende⁴⁵.

⁴³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/23 av den 16 december 2020 om en ram för återhämtning och resolution av centrala motparter, EUT L 22, 22.1.2021, s. 1.

⁴⁴ Meddelande från kommissionen, *En kapitalmarknadsunion för människor och företag – en ny handlingsplan*, COM(2020) 590 final.

⁴⁵ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén: *Det europeiska ekonomiska och finansiella systemet: främja öppenhet, styrka och motståndskraft*, COM(2021) 32 final.

- 1.5.5. *En bedömning av de olika finansieringsalternativ som finns att tillgå, inbegripet möjligheter till omfördelning*

Ej tillämpligt

1.6. Beräknad varaktighet för och beräknade budgetkonsekvenser av förslaget eller initiativet

☐ **begränsad varaktighet**

☐ verkan från och med [den DD/MM]ÅÅÅÅ till och med [den DD/MM]ÅÅÅÅ

☐ budgetkonsekvenser från och med YYYY till och med YYYY för åtagandebemyndiganden och från och med YYYY till och med YYYY för betalningsbemyndiganden.

☒ **obegränsad varaktighet**

Efter en inledande period ÅÅÅÅ–ÅÅÅÅ,
beräknas genomförandetakten nå en stabil nivå.

1.7. Planerad metod för genomförandet⁴⁶

☐ **Direkt förvaltning** som sköts av kommissionen

☐ av dess avdelningar, vilket också inbegriper personalen vid unionens delegationer

☐ av genomförandeorgan

☐ **Delad förvaltning** med medlemsstaterna

☐ **Indirekt förvaltning** genom att uppgifter som ingår i budgetgenomförandet anförts

☐ tredjeländer eller organ som de har utsett

☐ internationella organisationer och organ kopplade till dem (ange vilka)

☐ EIB och Europeiska investeringsfonden

☐ organ som avses i artiklarna 70 och 71 i budgetförordningen

☐ offentligrättsliga organ

☐ privaträttsliga organ som har anförts trots offentliga förvaltningsuppgifter i den utsträckning som de har tilldelats tillräckliga ekonomiska garantier,

☐ organ som omfattas av privaträtten i en medlemsstat, som anförts trots genomförandeuppgifter inom ramen för ett offentlig-privat partnerskap och som har tilldelats tillräckliga ekonomiska garantier,

☐ personer som anförts trots genomförandet av särskilda åtgärder inom Gusp enligt avdelning V i fördraget om Europeiska unionen och som fastställs i den relevanta grundläggande rättsakten.

Vid fler än en metod, ange kompletterande uppgifter under "Anmärkningar".

Anmärkningar

⁴⁶ Närmare förklaringar av de olika metoderna för genomförande med hänvisningar till respektive bestämmelser i budgetförordningen återfinns på BudgWeb: https://ecas.ec.europa.eu/cas/index.html?loginRequestId=ECAS_LR-15559650-3YFywtHebNpcBEW1xBQLPu7YLzIkgnLEVp8WUAx7ctqDWclItPWNQQnsWW15wvxZUsO9OUueEQ7jinZlCxlme-jpJZscgsw0KQgHTnlthA78-zzgMgx887spzm5YIFPrOiaqhyjrvkvIxcOvjYkqVfjv0LILoG7Bzq9uS8NS95VNfHzIClZvWZnLcPVbEPCkFr1s0.

Ej tillämpligt

2. FÖRVALTNING

2.1. Regler om uppföljning och rapportering

Ange intervall och andra villkor för sådana åtgärder:

Enligt befintliga arrangemang utarbetar Esma regelbundet rapporter om sin verksamhet (inklusive intern rapportering till företagsledningen, rapportering till styrelsen, verksamhetsrapporter var sjätte månad till tillsynsstyrelsen och utarbetande av årsrapporten) och genomgår revisionsrättens och internrevisionstjänstens revision om sin resursanvändning. Utöver detta föreskriver förslaget vissa ytterligare övervaknings- och rapporteringsskyldigheter för Esma när det gäller nya inslag i förordningen, bland annat aktiva konton. Kommissionen ska lämna in en rapport fem år efter förordningens ikraftträdande.

2.2. Förvaltnings- och kontrollsystem

2.2.1. *Motivering av den genomförandemetod, de finansieringsmekanismer, de betalningsvillkor och den kontrollstrategi som föreslås*

För den rättsliga, ekonomiska, effektiva och ändamålsenliga användningen av anslag som uppkommer ur förslaget är förväntningarna att förslaget inte kommer att skapa nya risker som för närvarande inte skulle täckas av ett befintligt internt kontrollramverk.

2.2.2. *Uppgifter om identifierade risker och om det eller de interna kontrollsystem som inrättats för att begränsa riskerna*

Förvaltnings- och kontrollsystem i enlighet med Esma-förordningen tillämpas redan. Esma samarbetar nära med kommissionens internrevisionstjänst för att säkerställa att lämpliga standarder uppfylls inom alla interna kontrollområden. Dessa arrangemang kommer att gälla även med avseende på Esmas roll enligt detta förslag. Årliga internrevisionsrapporter skickas till kommissionen, parlamentet och rådet.

2.2.3. *Beräkning och motivering av kontrollernas kostnadseffektivitet (dvs. förhållandet mellan kostnaden för kontrollerna och värdet av de medel som förvaltas) och en bedömning av den förväntade risken för fel (vid betalning och vid avslutande)*

Ej tillämpligt

2.3. Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oriktigheter

Beskriv förebyggande åtgärder (befintliga eller planerade), t.ex. från strategi för bedrägeribekämpning.

För bekämpning av bedrägeri, korruption och annan olaglig verksamhet ska bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 av den 11 september 2013 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 och rådets förordning (Euratom) nr 1074/1999 gälla för Esma utan begränsningar.

Esma anslöt sig till det interinstitutionella avtalet av den 25 maj 1999 mellan Europaparlamentet, Europeiska unionens råd och Europeiska gemenskapernas kommission om interna utredningar som utförs av Europeiska byrån

förbedrägeribekämpning (Olaf) och ska omedelbart anta lämpliga bestämmelser för all sin personal.

Finansieringsbeslut samt de avtal och genomförandeinstrument som blir en följd av dessa beslut ska innehålla en uttrycklig bestämmelse om att revisionsrätten och Olaf vid behov får genomföra kontroller på plats hos mottagare av utbetalningar från Esma, samt hos de anställda som ansvarar för att fördela dessa utbetalningar.

3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

3.1. Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel

Befintliga budgetrubriker (även kallade ”budgetposter”)

Redovisa enligt de berörda rubrikerna i den fleråriga budgetramen i nummerföljd

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetrubrik	Typ av utgifter	Bidrag			
	Nummer	Diff./Icke-diff. ⁴⁷	från Eftaländer ⁴⁸	från kandidatländer ⁴⁹	från tredjeländer	enligt artikel 21.2 b i budgetförordningen
	[XX.YY.YY.YY]	Diff./Icke-diff.	JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ

Nya budgetrubriker som föreslås

Redovisa enligt de berörda rubrikerna i den fleråriga budgetramen i nummerföljd

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetrubrik	Typ av anslag	Bidrag			
	Nummer	Diff./Icke-diff.	från Eftaländer	från kandidatländer	från tredjeländer	enligt artikel 21.2 b i budgetförordningen
	[XX.YY.YY.YY]		JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ

⁴⁷ Diff. = differentierade anslag / Icke-diff. = icke-differentierade anslag.

⁴⁸ Efta: Europeiska frihandelssammanslutningen.

⁴⁹ Kandidatländer och i förekommande fall potentiella kandidatländer i västra Balkan.

3.2. Förslagets beräknade budgetkonsekvenser på anslagen

Detta lagstiftningsinitiativ kommer inte att påverka utgifterna för Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (Esma) eller andra EU-organs utgifter.

Esma: I konsekvensbedömningen identifierades endast måttliga extra kostnader för Esma, samtidigt som de föreslagna åtgärderna skapar effektivitetsvinster som leder till kostnadsminskningar. Vissa bestämmelser förtydligar och omkalibrerar dessutom Esmas roll. Det handlar inte om nya uppgifter och bestämmelserna anses därför vara budgetneutrala.

De kostnader som identifierats rör upprättande och handhavande av ett nytt it-verktyg för inlämning av tillsynshandlingar. Även om Esma kan komma att ådra sig högre kostnader i samband med utveckling eller val av ett sådant it-verktyg, samt även för handhavandet av detsamma, kommer it-verktyget samtidigt att leda till effektivitetsvinster som kommer att vara till nytta för Esma. Effektivitetsvinsterna består av betydligt mindre manuellt arbete när det gäller att avstämning och utbyte av handlingar, uppföljning av tidsfrister och frågor samt samordning med nationella behöriga myndigheter, kollegiet och tillsynskommittén för centrala motparter. Dessa fördelar kommer sannolikt att uppväga de kostnader som uppkommer.

Inledande ytterligare (pappers)arbete i samband med ändringar av verktyg och förfaranden och stärkt samarbete kan öka kostnaderna i början, men de kommer med tiden sannolikt att minska eller vara oförändrade. Esma kommer i synnerhet att vara skyldig att utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn och genomförande om formatet för och innehållet i de handlingar som centrala motparter är skyldiga att lämna in till tillsynsmyndigheterna, närmare uppgifter om kravet för clearingmedlemmar och kunder att ha ett aktivt konto hos en central motpart i unionen, samt den metod som ska användas för att beräkna proportionen, omfattningen och närmare uppgifter om hur clearingmedlemmar och kunder i EU ska rapportera till de behöriga myndigheterna om sin clearingverksamhet hos centrala motparter i tredjeland. Samtidigt ska Esma tillhandahålla mekanismer för en översyn av clearingtrösklarnas värden efter betydande prisfluktuationer i den underliggande klassen av OTC-derivat och se över omfattningen av säkringsundantaget och de trösklar som ska gälla för clearingkravet samt utfärda en årlig rapport om resultaten av sin övervakningsverksamhet. När Esma genomför dessa verksamheter kan myndigheten bygga på befintliga interna processer och förfaranden och kan vid behov omvandla dessa förfaranden till tekniska standarder för tillsyn och genomförande. Vid fastställande av kravet på ett aktivt konto kan Esma, när det gäller vissa redan identifierade instrument och den fortlöpande övervakningen av dem, beakta det arbete som myndigheten redan har gjort enligt artikel 25.2c i Emir för att bedöma vilka clearingtjänster tillhandahållna av centrala motparter i kategori 2 som är av stor systemvikt för unionen eller för en eller flera av dess medlemsstater och kanske därför endast behöva mycket begränsade ytterligare resurser.

En annan kategori som ska beaktas i kostnadsanalysen är ändring av förfaranden och verktyg för den nya ramen för tillsynssamarbete. Samarbete i gemensamma tillsynsgrupper och upprättande av en gemensam övervakningsmekanism på EU-nivå är nya inslag i den tillsynsmässiga ramen. De är huvudsakligen verktyg för att förbättra samarbetet mellan myndigheter och omfattar arbetsuppgifter som i allt väsentligt redan utförs av myndigheterna, utom övervakningen av genomförandet av de krav som anges för aktiva konton hos

centrala motparter i EU, såsom tillgångsavgifter som de centrala motparterna tar ut av kunderna för aktiva konton. Dessa nya strukturer kommer sannolikt att kräva en viss omorganisering av personalen och kan eventuellt kräva ytterligare möten, men kommer inte att ha väsentliga budgetkonsekvenser. Den omkalibrerade tillsynsprocessen har även fördelar. Ansvarsfördelningen blir tydligare, onödigt dubbelarbete undviks och arbetsbördan minskar till följd av införandet av förfaranden med implicit godkännande eller validering, vilket gör det möjligt för Esma och de nationella behöriga myndigheterna att inrikta sig på de väsentliga aspekterna av tillsynen när det gäller utvidgning av clearingtjänster och ändringar av de centrala motparternas riskmodeller.

Det föreslagna tillvägagångssättet gentemot centrala motparter i tredjeland som vägrar att betala avgifter till Esma är att efter sex månader utfärda ett offentligt tillkännagivande och efter ett år vidta åtgärder för att upphäva godkännandet. Denna ändring kommer att vara kostnadsmässigt positiv. Detta innebär att Esma undviker mycket arbete som myndigheten inte får ersättning för.

Dessutom införs ytterligare bestämmelser som förtydligar och omkalibrerar Esmas roll, vilka ska anses vara budgetneutrala. Esma är till exempel redan skyldig att avge ett yttrande när det gäller vissa tillsynsaspekter. Innehållet i dessa beslut omkalibreras dock för att säkerställa ökad effektivitet i tillsynsprocessen. Esma ges en formell möjlighet att avge ett yttrande om centrala motparters årliga översyner och utvärderingar samt upphävande av auktoriseringar och marginalsäkerheter och att ha en tydlig roll i samordningen i en krissituation. Dessa arbetsuppgifter har i allt väsentligt anknytning till Esmas befintliga och pågående uppdrag. Bestämmelserna förtydligar och stärker därmed Esmas ställning genom att fastställa en tydlig ansvarsfördelning.

Andra EU-organ Mindre ändringar av andra EU-organs roller införs, såsom Europeiska kommissionen eller Europeiska centralbanken, men de kommer inte att påverka budgeten.

3.2.1. *Sammanfattning av beräknad inverkan på driftsanslagen*

- ☒ Förslaget/initiativet kräver inte att driftsanslag tas i anspråk
- ☐ Förslaget/initiativet kräver att driftsanslag tas i anspråk enligt följande:

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Nummer	
------------------------------------	--------	--

GD: <.....>			År N ⁵⁰	År n+1	År n+2	År n+3	För in så många år som behövs för att redovisa varaktigheten för inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)			TOTALT
• Driftsanslag										
Budgetrubrik ⁵¹	Åtaganden	(1a)								
	Betalningar	(2 a)								
Budgetrubrik	Åtaganden	(1b)								
	Betalningar	(2b)								
Anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för vissa operativa program ⁵²										
Budgetrubrik		(3)								
TOTALA anslag för GD <.....>	Åtaganden	=1a +1b +3								

⁵⁰ Med år n avses det år då förslaget eller initiativet ska börja genomföras. Ersätt ”n” med det förväntade första genomförandeåret (till exempel 2021). Detsamma för följande år.

⁵¹ Enligt den officiella kontoplanen.

⁵² Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

	Betalningar	=2a +2b +3								
--	-------------	------------------	--	--	--	--	--	--	--	--

• TOTALA driftsanslag	Åtaganden	(4)								
	Betalningar	(5)								
• TOTALA anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för vissa operativa program		(6)								
TOTALA anslag för RUBRIK <...> i den fleråriga budgetramen	Åtaganden	=4+ 6								
	Betalningar	=5+ 6								

Upprepa avsnittet ovan om flera rubriker avseende driftsanslag i budgetramen påverkas av förslaget eller initiativet:

• TOTALA driftsanslag (alla rubriker avseende driftsanslag)	Åtaganden	(4)								
	Betalningar	(5)								
TOTALA anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för särskilda program (alla driftsrelaterade rubriker)		(6)								
TOTALA anslag under RUBRIKERN 1 till 6	Åtaganden	=4+ 6								

i den fleråriga budgetramen (referensbelopp)	Betalningar	=5+ 6								
---	-------------	----------	--	--	--	--	--	--	--	--

Rubrik i den fleråriga budgetramen	7	”Administrativa utgifter”								
---	----------	---------------------------	--	--	--	--	--	--	--	--

Detta avsnitt ska fyllas i med hjälp av det datablad för budgetuppgifter av administrativ natur som först ska föras in i [bilagan till finansieringsöversikt för rättsakt](#) (bilaga V till de interna bestämmelserna), vilken ska laddas upp i DECIDE som underlag för samråden mellan kommissionens avdelningar.

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		År N	År n+1	År n+2	År n+3	För in så många år som behövs för att redovisa varaktigheten för inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)			TOTALT
GD: <.....>									
• Personalresurser									
• Övriga administrativa utgifter									
GD TOTALT <.....>	Anslag								

TOTALA anslag för RUBRIK 7	(summa åtaganden = summa								
---------------------------------------	--------------------------------	--	--	--	--	--	--	--	--

i den fleråriga budgetramen	betalningar)								
-----------------------------	--------------	--	--	--	--	--	--	--	--

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		År N ⁵³	År n+1	År n+2	År n+3	För in så många år som behövs för att redovisa varaktigheten för inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)			TOTALT
TOTALA anslag under RUBRIKERN 1 till 7 i den fleråriga budgetramen	Åtaganden								
	Betalningar								

3.2.2. Beräknad output som finansieras med driftsanslag

Åtagandebemyndiganden i miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Ange mål och output			År N	År n+1	År n+2	År n+3	För in så många år som behövs för att redovisa varaktigheten för inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)	TOTALT
↓	OUTPUT							

⁵³

Med år n avses det år då förslaget eller initiativet ska börja genomföras. Ersätt ”n” med det förväntade första genomförandeåret (till exempel 2021). Detsamma för följande år.

	Typ ⁵⁴	Genomsnittliga kostnader	Antal	Kost n.	Antal	Kost n.	Antal	Kost n.	Antal	Kost n.	Antal	Kost n.	Antal	Kost n.	Antal	Kost n.	Totalt antal	Total kostnad
SPECIFIKT MÅL nr 1 ⁵⁵ ...																		
- Output																		
- Output																		
- Output																		
Delsumma för specifikt mål nr 1																		
SPECIFIKT MÅL nr 2...																		
- Output																		
Delsumma för specifikt mål nr 2																		
TOTALT																		

⁵⁴ Output som ska anges är de produkter eller tjänster som levererats (t.ex. antal studentutbyten som har finansierats eller antal kilometer väg som har byggts).

⁵⁵ Mål som redovisats under punkt 1.4.2: "Specifikt/specifika mål...".

3.2.3. Sammanfattning av beräknad inverkan på de administrativa anslagen

- ☒ Förslaget/initiativet kräver inte att anslag av administrativ natur tas i anspråk
- ☐ Förslaget/initiativet kräver att anslag av administrativ natur tas i anspråk enligt följande:

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	År N ⁵⁶	År n+1	År n+2	År n+3	För in så många år som behövs för att redovisa varaktigheten för inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)	TOTAL T
--	-----------------------	-----------	-----------	-----------	---	------------

RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen								
Personalresurser								
Övriga administrativa utgifter								
Delsumma RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen								

Utanför RUBRIK 7⁵⁷ i den fleråriga budgetramen								
Personalresurser								
Andra anslag av administrativ natur								
Delsumma utanför RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen								

TOTALT								
---------------	--	--	--	--	--	--	--	--

Personalbehov och andra administrativa kostnader ska täckas genom anslag inom generaldirektoratet vilka redan har avdelats för förvaltningen av åtgärden i fråga, eller genom

⁵⁶ Med år n avses det år då förslaget eller initiativet ska börja genomföras. Ersätt "n" med det förväntade första genomförandeåret (till exempel 2021). Detsamma för följande år.

⁵⁷ Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

en omfördelning av anslag inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.

3.2.3.1. Beräknat personalbehov

☒ Förslaget/initiativet kräver inte att personalresurser tas i anspråk.

☐ Förslaget/initiativet kräver att personalresurser tas i anspråk enligt följande:

Beräkningarna ska anges i heltidsekvivalenter

	År N	År n+1	År N+2	År N+3	För in så många år som behövs för att redovisa varaktigheten för inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)		
• Tjänster som tas upp i tjänsteförteckningen (tjänstemän och tillfälligt anställda)							
20 01 02 01 (vid huvudkontoret eller vid kommissionens kontor i medlemsstaterna)							
20 01 02 03 (vid delegationer)							
01 01 01 01(indirekta forskningsåtgärder)							
01 01 01 11 (direkta forskningsåtgärder)							
Annan budgetrubrik (ange vilken)							
• Extern personal (i heltidsekvivalenter) ⁵⁸							
20 02 01 (kontraktsanställda, nationella experter och vikarier finansierade genom ramanslaget)							
20 02 03 (kontraktsanställda, lokalanställda, nationella experter, vikarier och unga experter som tjänstgör vid delegationerna)							
XX 01 xx yy zz ⁵⁹	- vid huvudkontoret						
	- vid delegationer						
01 01 01 02 (kontraktsanställda, nationella experter och vikarier som arbetar med indirekta forskningsåtgärder)							
01 01 01 12 (kontraktsanställda, vikarier och							

⁵⁸ [Denna fotnot förklarar vissa initialförkortningar som inte används i den svenska versionen].

⁵⁹ Särskilt tak för finansiering av extern personal genom driftsanslag (tidigare s.k. BA-poster).

nationella experter som arbetar med direkta forskningsåtgärder)							
Annan budgetrubrik (ange vilken)							
TOTALT							

XX motsvarar det politikområde eller den avdelning i budgeten som avses.

Personalbehoven ska täckas med personal inom generaldirektoratet vilka redan har avdelats för förvaltningen av åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av personal inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.

Beskrivning av arbetsuppgifter:

Tjänstemän och tillfälligt anställda	
Extern personal	

3.2.4. Förenlighet med den gällande fleråriga budgetramen

Förslaget/initiativet

☒ kan finansieras fullständigt genom omfördelningar inom den berörda rubriken i den fleråriga budgetramen.

Förklara i förekommande fall vilka omfördelningar som krävs, och ange berörda budgetrubriker och motsvarande belopp. Bifoga en Excel-tabell om det gäller en större omfördelning.

☐ kräver användning av den outnyttjade marginalen under den relevanta rubriken i den fleråriga budgetramen och/eller användning av särskilda instrument enligt definitionen i förordningen om den fleråriga budgetramen.

Beskriv vad som krävs, ange berörda rubriker och budgetrubriker, motsvarande belopp och de instrument som är föreslagna för användning.

☐ kräver en översyn av den fleråriga budgetramen.

Beskriv behovet av sådana åtgärder, och ange berörda rubriker i budgetramen, budgetrubriker i den årliga budgeten samt de motsvarande beloppen.

3.2.5. Bidrag från tredje part

Förslaget/initiativet

☒ innehåller inga bestämmelser om samfinansiering från tredje parter

☐ innehåller bestämmelser om samfinansiering från tredje parter enligt följande uppskattning:

Anslag i miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	År N ⁶⁰	År n+1	År n+2	År n+3	För in så många år som behövs för att redovisa varaktigheten för inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)			Totalt
Ange vilket organ som deltar i samfinansieringen								
TOTALA anslag som tillförs genom samfinansiering								

⁶⁰

Med år N avses det år då förslaget eller initiativet ska börja genomföras. Ersätt "N" med det förväntade första genomförandeåret (till exempel 2021). Detsamma för följande år.

3.3. Beräknad inverkan på inkomsterna

☒ Förslaget/initiativet påverkar inte budgetens inkomstsida.

☐ Förslaget/initiativet påverkar inkomsterna på följande sätt:

☐ Påverkan på egna medel

☐ Påverkan på andra inkomster

ange om inkomsterna har avsatts för utgiftsposter ☐

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Budgetrubrik i den årliga budgetens inkomst del:	Belopp som förts in för det innevarande budgetåret	Förslagets/initiativets inverkan på inkomsterna ⁶¹					
		År N	År n+1	År n+2	År n+3	För in så många år som behövs för att redovisa varaktigheten för inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)	
Artikel							

För inkomster avsatta för särskilda ändamål, ange vilka budgetrubriker i utgiftsdelen som berörs.

[...]

Övriga anmärkningar (t.ex. vilken metod/formel som har använts för att beräkna inverkan på inkomsterna eller andra relevanta uppgifter).

⁶¹ Vad gäller traditionella egna medel (tullar, sockeravgifter) ska nettobeloppen anges, dvs. bruttobeloppen minus 20 % avdrag för uppbördskostnader.